

2495
ΠΑΥΛΟΣ Κ. ΓΡΑΤΣΙΑΤΟΥ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

*ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων διὰ μίαν πενταετίαν
ἀπὸ τοῦ 1905—1910*

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ

1905

Αριθ. Πρωτ. 3664
Διεκπ. 6283

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 9 Μαΐου 1905

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. ~~Π. Γραμματικόπουλον~~
Ε. Λαχάρη

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΒΤΓ τῆς 12 Ἰουλίου 1895 «περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως», καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10^{ης} Ὀκτωβρίου 1895 καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας τῶν κριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ὅπως τὸ ὑμέτερον σύγγραμμα **Γαλλικὴ Γραμματικὴ** τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον ἐγκριθῆν, εἰσαχθῆ ἔν τοις δημοσίοις, δημοσυντηρητέοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1905—1910.

Ὁ Ὑπουργὸς

~~Κ. ΚΑΡΑΪΩΑΝΟΣ~~

Ε. ΛΑΧΑΡΗΣ

Στέφανος Παρίσης

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου θεωρεῖται κλεψίτυπον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν Νόμον.

Σταυροπούλου

Ε. Λαχάρης

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Φοογγολογία.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει εἴκοσι πέντε γράμματα, τὰ ἐξῆς:
Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll,
Mm, Nn, Oo, Pp, Qq, Rr, Ss, Tt, Uu, Vv, Xx,
Yy, Zz.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh
Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp
Qq Rr Ss Tt Uu Vv Xx Yy Zz

Προφέρονται δὲ οὕτως :

A, a = α	m = έμ (ἢ μέ)
b = μπέ	n = έν (ἢ νέ)
c = σέ	o = ο
d = ντέ	p = πέ
e = έ	q = κιού (ἢ κέ)
f = έφ (ἢ φέ)	r = έρ (ἢ ρέ)
g = ζέ (ἢ γκέ)	s = ές (ἢ σέ)
h = ας (ἢ χέ)	t = τέ
i = ι	u = ιού
j = ζί (ἢ ζέ)	v = βέ
k = κά (ἢ κέ)	x = έξ (ἢ ξέ)
l = έλ (ἢ λέ)	y = ιγκρέκ (υ)
z = ζέτ (ἢ ζέ)	

Ἐκ τούτων φωνήεντα (voyelles) εἶναι ἕξ : a, e, i, o, u, y.
Τὰ δὲ λοιπὰ 19 εἶναι σύμφωνα (consonnes) : b, c, d, f, g,
h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.

Ἡ συνεκφώνησις δύο ἢ τριῶν φωνηέντων διὰ μιᾶς φωνῆς καλεῖται διπλοῦν φωνῆεν ἢ τριπλοῦν φωνῆεν (voyelle double ou voyelle triple)· τοιαῦτα δὲ εἶναι : ai, au, ou, eu, ei, oe, oeu, eau, ὡς καὶ τὰ οει, eui, oui ἐπομένου ὕγραυ l, ἧτοι προφερομένου ὡς li, ὡς ἐν τῇ λέξει ἡλιος.

Δίφθογγος (diphthongue) καλεῖται ἡ συνεκφώνησις δύο φωνηέντων ἀπλῶν ἢ διπλῶν ἢ τριπλῶν, ὧν ἐκάτερον δικτηρεῖ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προφορὰν, ἀμφοτέρω ὅμως συνεκφωνοῦνται ταχέως, ὡς μία συλλαβὴ κατὰ συνίζησιν· π. χ. Dieu, yeux, pied, ciel, boueux, (λέξεις μονσύλλαβοι), bestiaux (λέξις δισύλλαβος), amitié (λέξις τρισύλλαβος) κλπ.

Τόνοι εἶναι τρεῖς, ἡ ὀξεῖα (accent aigu), ἡ βαρεῖα (accent grave) καὶ ἡ περισπωμένη (accent circonflexe), καὶ χρησιμεύουσι μόνον πρὸς δεῖξιν τοῦ χρόνου τοῦ φωνήεντος, ἢ πρὸς διάκρισιν λέξεων ὁμοίως γραφομένων, ἀλλὰ διαφόρου σημασίας· π. χ. âme (ψυχὴ) ἔχει τὸ α μακρόν, ἐνῶ papa (πατὴρ) ἔχει τὸ α βραχύ, jeune (νηστεία), ἐνῶ jeune (νέος).

Περὶ προφορᾶς τῶν φωνηέντων.

A, a. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν α, π. χ. papa. Μένει ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσιν aout (Ἀὔγουστος), Saoul (κεκορησμένος), taon (ἰστρός), Saone (ποταμὸς τῆς Γαλλίας), toast (πρόποισις), aoriste (ἀόριστος).

E, e. Ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ε καὶ εἶναι τριῶν εἰδῶν : α'. e ἄφωνον (muet), ὅπερ μόλις ἀκούεται, ὡς ἐν ταῖς λέξεσι cheval (ἵππος), petit (μικρός) ἢ οὐδόλωσ προφέρεται, ὡς ἐν ταῖς λέξεσι aboiment (ύλακὴ), il paiera (θα πληρώσῃ), nous mangeons (τρώγομεν)· καὶ ἐν τέλει λέξεως, ὡς homme (ἄνθρωπος), monde (κόσμος) κλπ.

β'. é κλειστὸν (fermé), ὅπερ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ε,

ως bonté (ἀγαθότης) ✓ séverité (αυστηρότης), διὰ τοῦ μακτος σχεδὸν κλειστοῦ.

γ'. è ἢ è ἀνοικτὸν (ouvert), ὅπερ προφέρεται ὡς τὸ ἑλλη-
νικὸν ε μακρὸν ἀνοιγομένου τοῦ στόματος περισσότερον, ὡς
succès (ἐπιτυχία), mère (μήτηρ), fête (ἑορτή).

ΣΗΜ. Ἐν ταῖς μονοσυλλάβις λέξεσι les, des, mes, tes, ses, (tu) es,
(il) est, τὸ ε εἶναι ἀνοικτὸν, ἐνῶ ἐν ταῖς le, de, me, te, se, je, que προφέ-
ρεται ἀσθενῶς ὡς ἡ διεθογγος eu.

Ἐὰν λέξις λήγῃ εἰς σύμφωνον (οὐχὶ s), οὗ προηγείται τὸ e,
τὸ e τοῦτο εἶναι κλειστόν. π.χ. aimer (ἀγαπᾶν) ✓, avec (ὀμοῦ), ++
pied (πούς), tel (τοιούτος) κλπ. Ἐὰν ἡ λέξις λήγῃ εἰς es ἢ
ent (γ'. πληθ. πρόσ. ῥήμ.), ἡ συλλαβὴ αὕτη εἶναι ἄφωνος,
π. χ. tu aimes (ἀγαπᾷς), les mères (αἱ μητέρες), ils ai-
ment (ἀγαπῶσιν) κλπ.

Τὸ e μετὰ τῶν ἐνρίνων m, n προφέρεται ὡς am, an, ἐὰν
μετὰ τὸ m ἢ n ἀκολουθῇ σύμφωνον: π. χ. empire (κράτος,
am-pir), enfer (κόλασις), entendre (ἀκούειν), comment? ✓
πῶς; oriental (ἀνατολικός).

Ἐν τέλει λέξεως ὅμως προηγουμένου i, y, (ὡς καὶ πρὸ τοῦ
mn, ἢ πρὸ τοῦ mm, ἐν τοῖς κυρίοις ἢ ξενικοῖς ὀνόμασι καὶ ἐν
ἐν τοῖς ῥηματικοῖς τύποις il vient (ἔρχεται), il tient (κρα-
τεῖ), il contient (περιέχει) κλπ., φυλάττει τὴν προφοράν του
(ε) π.χ. bien (καλῶς), bienfait (εὐεργεσία), moyen (μέσον),
ennemi (ἐχθρός), Emmanuel (Ἐμμανουήλ), dilemme (δίλημμα)
ὡς καὶ ἐν ταῖς examen (ἐξέτασις), abdomen (κοιλία) κλπ. ✓

ΣΗΜ. Ἡ πρόθεσις en προφέρεται ὡς an, εἴτε εἶναι μόνη εἴτε ἐν συνθέ-
σει π. χ. enmener (an-méné) ἀπάγειν, en-chanter (μαγεύειν). Ὡσαύτως
τὸ enn προφέρεται ὡς an καὶ ἐν ταῖς λέξεσι: hennir (χορμετίζειν), ennoblir
(ἐξευγενίζειν), ennuyer (ἀνιάειν), solennel (ἐπίσημος). Καὶ τὸ emm προφέ-
ρεται ὡς amm ἐν τοῖς εἰς emment λήγουσιν ἐπιρρήμασιν π. χ. prudemment
(συνετῶς), patiemment (ὕπομονητικῶς), ardemment (διαπύρως).

I, l. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ι. π. χ. visible (ὄρατός).

Πρὸ τῶν ἐνρίνων m, n, ἀκολουθοῦντος συμφώνου, ἢ ἐν τέλει
λέξεως προφέρεται ὡς e ὑπορρίνω, ὡς simple (ἀπλοῦς), matin
(πρωτῆ).

Πρὸ τῶν mm καὶ nn φυλάττει τὴν προφορὰν τοῦ π. χ. im-
mense (ἄπειρος), innocence (ἀθωότης i-no-çan-ce).

ΨΗΜ. Τὸ ι μένει ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι moignon (ἀκρωτηρίασμα), oignon (κρόμμυον), roignard (ἐγχειρίδιον), roignée (δράξ), roignant (δηκτικός).

Ο, ο. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ο.

ΨΗΜ. Τὸ ο μένει ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι. raon (ταῶς), faon (νεβρός), Saon (γαλλικὴ τις πόλις).

Υ, υ. Ἡ προφορὰ τοῦ διδάσκεται μόνον διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ γου (ἄχιουρα) ὡς punir (τιμωρεῖν).

Μετὰ τὸ g μένει ὄλως ἄφωνον· ὡσαύτως δὲ καὶ ὅταν εὐρίσκηται μετὰ τὸ q, ὅπερ τότε προφέρεται διὰ τοῦ λάρυγγος π. χ. guide (ὁδηγός), qui (ὄστις). Ἄλλ' ἐὰν ἡ συλλαβὴ gu εἴη τελικὴ λέξεως π. χ. aigu (ὀξύς), ἢ ἂν ἐπηται αὐτῇ ὀ, π. χ. aiguë (ὀξεῖα) τότε προφέρεται τὸ υ, (αἰγκιού).

Πρὸ τοῦ m ἢ n, ἐπομένου ἄλλου συμφώνου ἢ ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ὡς eu, π. χ. emprunt (δάνειον, an-prun), parfum (μύρον par-fain).

Τὸ υ φυλάττει τὴν προφορὰν τοῦ ἐν ταῖς λέξεσιν aiguille (βελόνη), aiguiser (ὀξύνειν), arguer (ἐλέγχειν), sanguification (αἱματοποίησης), inextinguible (ἄσβεστος, ἐπίθ.) καὶ εἰς τινὰ κύρια, ὡς Guise κλπ. ὡς καὶ ἐν ταῖς équestre (ἵππικός), équitation (ἵππασία), équilateral (ἰσόπλευρος).

Προφέρεται δὲ ὡς ou ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἀπὸ quadr ἀρχομένων λέξεων, ὡς quadruple (τετραπλοῦς) καὶ ἐν ταῖς aquarelle (ὕδροχρωμα), aquatique (ἔνυδρος), aquatil (ὕδροχαρής), équateur (ἰσημερινός), équation (ἐξίσωσις), sine qua non (οὐ οὐκ ἄνευ), in quarto (εἰς φύλλον 4ον).

Ἐν ταῖς ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰσυχθεῖσαις καὶ εἰς um ληγούσαις λέξεσι τὸ υ προφέρεται ὡς ὁ π. χ. album (λευκῶμα), te Deum (δοξολογία) = albom κ.λ.

Υ, y. Ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἢ μεταξὺ δύο συμφώνων προφέρεται ὡς i. Ἐν ταῖς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰλημμέναις λέξεσιν ἀναπληροῦ τὸ ἑλλην. υ π.χ. yeux (ὄφθαλμοί), mystère (μυστήριον), analyse (ἀνάλυσις).

Πρὸ τῶν ἐνρίνων m καὶ n προφέρεται ὡς e π.χ. Olympe, πλὴν ἐὰν μετὰ τὸ m ἀκολουθῇ n π.χ. gymnase (γυμνάσιον).

Μεταξὺ δύο φωνηέντων, ἢ καὶ μόνον ὄν μετὰ φωνῆεν, προφέρεται ὡς δύο i, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐνοῦται μετὰ τοῦ προηγούμενου φωνηέντος καὶ ἀποτελεῖ διπλοῦν φωνῆεν, τὸ δὲ δευτερόν προφέρεται ὡς γι ἐπομένου φωνηέντος, ἢ ὡς ἀπλοῦν i ἐπομένου συμφώνου· π.χ. payer (πληρώνειν, pai-ier πεγιά), envoyer (πέμπειν=ἀνθοαγιά), pays (χώρα=πεύ). Πλὴν ἐν ταῖς λέξεσι bayer (χαίρειν πρόφ. μπαγιά), bayatte (σίλουρος=μπαγιάτ), bayonette (μπαγιόνέττ), mayonnaise (εἶδος ἐμβάμματος=ma-ionaise).

Περὶ προφορᾶς διπλῶν καὶ τριπλῶν φωνηέντων.

Ai, ai. Προφέρεται ὡς ἑ· π. χ. main (χείρ), j'aime (ἀγαπῶ).

Προφέρεται ὡς α ἐν τῇ λέξει douairière (ἐπίκληρος χήρα) καὶ ἐν τισιν ὀνόμασι κυρίοις, Cavaignac, Montaigne, καὶ ὅταν ἀκολουθῇ e, ὅτε τὸ i ὑγραίνει τὴν προφορὰν τοῦ l· π. χ. travail (ἐργασία=τραβιά), corail (κοράλλιον=κοράγι).

ΣΗΜ. Ἐν τῇ ἐνεργ. μετοχῇ καὶ τῷ παρατατικῷ τοῦ faire (ποιεῖν) καὶ τοῖς συνθετοῖς ἐξ αὐτοῦ, τὸ διπλοῦν φωνῆεν ai προφέρεται ὡς e ἄφωνον· π. χ. faisant πρόφ. φ'ζάν), ὁμοίως καὶ ἐν τῇ λέξει faisán (φασιανός).

Ae, ae. Προφέρεται ὡς ἑ· π.χ. aegagre (αἰγάγρος), καὶ ὡς a ἐν τῇ λέξει Caen (ὄνομα πόλεως).

Au, au. Προφέρεται ὡς ο· π.χ. pauvre (πτωχός), aumône (ἐλεημοσύνη).

Ei, ei. Προφέρεται ὡς ἑ· π.χ. peine (κόπος). Ἄν ἀκολουθῇ l ὑγραίνεται· π.χ. soleil (ἥλιος), conseil (συμβουλή), accueil (ὑποδοχή).

Eu, eu. Ἡ προφορὰ τούτου σαλευεῖ μεταξὺ e καὶ ou καὶ διὰ ζώσης μόνον διδάσκεται π. χ. bleu (κυανοῦς), peu (ὀλίγον).

Τὸ e μένει ἄφωνον ὅπως ἐν τοῖς τύποις τοῦ ρήματος avoir (ἔχειν) π.χ. eu, eue, j'eus, tu eus κλπ. Ὡσαύτως καὶ ἐν λέξεσι gageure (στοίχημα), vergeure (ράβδωσις), R (φάγωμα), ἐνθα τὸ eu προφέρεται u.

◁ Oe, oe. Προφέρεται ὡς ὀ κλι ἀπαντᾷ ἐν λέξεσιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰλημμέναις· π. χ. oedème (οἰδημᾶ), Oedipe (Οιδίπους).

Ἐν μέσῳ λέξεως προφέρεται ἕκαστον τῶν φωνηέντων κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προφοράν· π. χ. roële (τὸ τηγάνιον, πρόφ. ποέλ), ἢ ὡς οα, ὡς ἐν ταῖς λέξεσι le roële (ἡ θερμάστρα, πρόφ. ποάλλ), roëlier (θερμαστροποιός, πρόφ. ποαλιέ), moelle (μυελός), moelleux (μυελώδης), moelleusement (μακκῶς) = μουάλ κ.λ.

◁ Ou, ou. Προφέρεται ὡς δίφθογγος ου· π. χ. trou (ὀπή), fou (τρελλός), courir (τρέχειν), amour (ἔρως).

Eau, eau. Προφέρεται ὡς ω μικρὸν· π. χ. beau (ὠραῖος).

× Oue, oue. Προφέρεται ὡς ου· π. χ. devouement (ἀφοσίωσις).

◁ Oeu, oeu. Προφέρεται ὡς τὸ διπλοῦν φωνῆεν eu· π. χ. oeuf (ὠόν), boeuf (βοῦς).

∇ Oui, oui. Προφέρεται ὡς ου. Μετ' αὐτὸ τὸ l πάντοτε γίνεται ὑγράν = γι π. χ. bouillon (ζωμός), fouille (ἀνεκκαφή), souiller (μολύνειν).

— Τὰ τριπλᾶ φωνήεντα eui, uei, uei, τιθέμενα πάντοτε πρὸ ὑγράν l, προφέρονται ὡς τὸ διπλοῦν eu : π. χ. oeil (ὀφθαλμός), feuille (φύλλον), orgueil (ὑπεροψία), ὡς αὐτως καὶ τὸ διπλοῦν φωνῆεν ui προφερόμενον ὡς u· π. χ. cuillère (καχλιόριον).

— Ἐὰν ἐπὶ τινος τῶν ἀποτελούντων διπλοῦν ἢ τριπλοῦν φωνῆεν ὑπάρχη δικλυτικὸν σημεῖον ἢ τόνος, προφέρεται χωριστὰ ἕκαστον καὶ ἀποτελεῖ ἰδίαν συλλαβὴν· π. χ. Achéloüs (Ἀχελῷος), réunir (ἐνοῦν), fléau (μάστιξ, πρόφ. φλεῶ), obéir (ὀπκούμεν), haïr (μισεῖν), poëte (ποιητής), aérer (ἀερίζειν) κλ.

Περὶ προφορᾶς τῶν διφθόγγων.

Ἡ κατὰ συνίζησιν συνεχφώνησις δύο φωνηέντων καλεῖται δίφθογγος (diphthongue) καὶ ἀποτελεῖ μόνη ἢ μετὰ συμφώνων συλλαβὴν.

ΣΗΜ. α'. Τὸ ἐν τῶν συνεχφωνουμένων φωνηέντων δύναται νὰ εἶναι καὶ διπλοῦν, ἢ καὶ ἀμφοτέρω, ἐνίοτε δὲ καὶ τριπλοῦν. Οὕτω αἱ λέξεις pied (πούς), juic (γέρον), Juin (Ἰούνιος), jouir (ἀπολαβεῖν), niais (ἀπτήν, μωρός), boueux

(βορβορώδης), bleuir (ποιῶν κυανοῦ), foire (χυλός) εἶναι λέξεις μονοσύλλαβοι, Ai fiancé (μνηστήρ), fierté (ὑπερηφάνεια) κλπ. εἶσι δισύλλαβοι κλπ.

Ἡ δίφθογγος οἱ προφέρεται μεταξύ τῆς φωνῆς σα καὶ ουα· π. χ. moi (ἐγώ), loi (νόμος), roi (βασιλεύς).

ΣΗΜ. β'. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ i ὑπάρχει διαλυτικόν, ἢ δίφθογγος οἱ προφέρεται διηρημένως· π. χ. coi (ἤραμος—κοή).

Περὶ προφορᾶς τῶν συμφώνων.

B, b. Προφέρεται ὡς (μ)πε χωρὶς ν' ἀκούηται τὸ μ' π. χ. barbe (γένειον), barbare (βάρβαρος). Ἐπομένου s ἢ t τὸ b προφέρεται ὡς p· π. χ. absence (ἀποδημία), observer (παρατηρεῖν), obtenir (ἐπιτυγχάνειν) = absence, observer. Ἐν τέλει λέξεως καὶ ἐν ταῖς λέξεσι plomb (μόλυβδος), aplomb (καθέτως), μένει ὅλως ἄφωνον, προφέρεται ὅμως ἐν τοῖς κυρίοις Job, Jacob. Ἡ δὲ rumb προφ. ron-be.

C, c. Προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικόν κ' π. χ. cabane (καλύβη), clou (ἦλος), coeur (καρδία), croire (πιστεύειν). Πρὸ τῶν φωνηέντων ὅμως e, i καὶ y, ἢ ὅταν ἔχη ὑπόστιξιν (cédille) προφέρεται ὡς σ' π. χ. citoyen (πολίτης), certain (ἀσφαλῆς), façon (τρόπος), façade (πρόσopiς), reçu (εἰλημμένος). Ἐν τῇ λέξει second (δεύτερος), καὶ ταῖς ἐκ τούτης προκχώγοις προφέρεται ὡς g (γκ).

Τὸ τελικόν c μένει ἄφωνον π. χ. banc (θηρνίον), hroc (οἰνοχόη), estomac (στόμαχος), blanc (λευκός), tabac (καπνός), porc (χοῖρος) tronc (κορμός), franc (εἰλικρινής) κλπ.

Πλὴν ἐν ταῖς λέξεσιν aspice (ὄφρις ἀσπίς), avec (μετά), bec (ράμπος), bivac (νυκτοφυλακία, κηρυλισμός), bloc (ὄγκος λίθου), bouc (τράγος), hroc (ἄβελός), choc (σύγκρουσις), duc (δούξ), échec (ζητρίκιον), hamac (νυκτική κρεμαστὴ κλίνη), lac (λίμνη), pic (ἀξίνη, ὄρος), public (δημόσιος), sac (θύλακος), sec (ξηρός), suc (χυμός, ὀπός), de brie et de brac (ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ). Ἐν τῇ λέξει donc τὸ c προφέρεται α') ἐν ἀρχῇ προτάσεως· β') ὅταν ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος.

Τὸ c μετὰ τοῦ h προφέρεται ὡς δασύτατον c, ἐπομένου φωνήεντος· π. χ. chien (κύων), chapeau (πῆλος), ἐπομένου δὲ συμφώνου προφέρεται ὡς κ· π. χ. chrétien (χριστιανός), chômeur (κάλυμμα). Ἐν γένει δὲ ἐν ταῖς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν εἰλημμέναις λέξεσιν, ὁ φθόγος ch προφέρεται ὡς κ· π. χ. archonte (ἀρχων), anachorète (ἀναχωρητής), écho (ἠχώ), archange (ἀρχάγγελος), Melchisédec (Μελχισεδέκ).

Ἐν πολλοῖς ὅμως διτηρήθη ἡ γαλλικὴ προφορά τοῦ φθόγγου ch· π.χ. chimie (χημεία), architecte (ἀρχιτέκτων), Achille (Ἀχιλλεύς), Michel (Μιχαήλ), κλπ. οὐχὶ ὅμως ἐν τῷ Michel-Ange (Μιχαήλ-Ἀγγελος).

Ἐν δὲ τῇ λέξει Almanach (ἡμερολόγιον), τὸ ch μένει ἄφωνον.

Τὰ cc ἐπομένου e ἢ i προφέρονται ὡς ξ· π. χ. accepter (δέχεσθαι), accident (συμβεβηκός).

D, d. Προφέρεται ὡς (ν)τ, ἀλλ' ἄνευ ἐνρίνου προφοράς· π.χ. donner (διδόναι), double (διπλοῦς). Ἐν τέλει λέξεως μένει ἄφωνον· π. χ. grand (μέγας), pied (πούς), πλὴν ἐν τῇ λέξει sud (νότος) καὶ ἐν τοῖς κυρίαις ὀνόμασιν, ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχη φωνῆεν· π. χ. David, Alfred.

Τὸ τελικὸν d ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος προφέρεται ὡς τ· π.χ. profond abime (βαθεῖς ἄβυσσος = profond-abime) grand homme (μέγας ἀνὴρ = grand-tom, πλὴν ἐν τῇ nord est (βορειανατολικός) ἐν ᾗ ἀκούεται ὡς d.

F, f. Προφέρεται φ· π. χ. fanfaron (κομπαστής), surface (ἐπιφάνεια), chef (ἀρχηγός).

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ὡς vif désir (ζωηρὰ ἐπιθυμία). Δὲν ἀκούεται ἐν ταῖς λέξεσι chef (κλείς), cerf (ἔλαφος), oeuf frais (ὠὸν νωπὸν), oeuf dur (ὠὸν σκληρόν), cerf volant (ἄετός τῶν παίδων), cerf-dix-cors (κυνηγ. ἔλαφος ἐπταετής), nerf-de-boeuf (βούνευρον), chef-d'oeuvre) ἀριστούργημα, boeuf salé (τετραριχουμένον βόειον), boeuf frais (νωπὸν βόειον),

boeuf gras (πάχος βόειον), ὡς καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ τῶν nerf (νεῦρον), boeuf (βοῦς), oeuf (ὄον), καὶ ἐν ὀνόμασι πόλεων Neufchâteau, Neufchâtel.

G, g. Προφέρεται ἐν γένει ὡς τραχὺ γκ, π. χ. gloire (δόξα), griffe (ὄνυξ ἀρπακτικοῦ ζώου), garde (φρουρά), gain (κέρδος), gnomon (γνώμων).

Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὡς j (παχὺ ζ). π. χ. géant (γίγας) gibier (κυνήγιον), gymnase (γυμνάσιον).

Τὸ g ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ τοῦ n ἐν μέσῳ λέξεως ἀποτελεῖ ὑγρὸν φθόγγον νιά, νιέ. π. χ. gagner (κερδαίνειν), poignard (ἐγχειρίδιον), agneau (ἀρνός) = γκανιέ κλπ.

Προφέρεται ὡς γκ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ὡς gnomon (γνώμων), ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως ὡς agnat (συγγενής ἐξ ἀρρενογονίας), cognat (συγγενής ἐκ θηλυγονίας), igné (πύρινος), inexpugnable (ἀπόρητος), Progné (Πρόβνη), regnicole (αὐτόχθων), stagnant (στάσιμος).

Ἐν τέλει λέξεως τὸ g ἐν γένει δὲν ἀκούεται. π. χ. coing (κιδώριον), doigt (δάκτυλος), diang (λίμνη, ἔλος), vingt (εἴκοσι). Πλὴν ἐν τισὶ λέξεσιν ὡς joug (δεσμός), zigzag (ἐλιγμός). Εἶναι ἄφρων καὶ ἐν ταῖς λέξεσι signet (σελιδοδείκτης πρόφ. σινέ), vingtaine (εἰκοσάς), longtemps (ἐπὶ πολὺ), bourgmestre (Δήμαρχος ἐν Γερμαν. πόλεσι) καὶ ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ὡς Magdelaine, Regnaud.

Τὸ gg ἐὰν ἀκολουθῆται ὑπὸ e προφέρεται ὡς gj = γκζ, suggerer (προτρέπειν), suggestion (εἰσήγησις, = sug-jerer, κλπ.

Τὸ τελικὸν g, ἐὰν ἀκολουθῆ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος προφέρεται k. π. χ. sang et eau (αἷμα καὶ ὕδωρ = σάν-κεώ), un long oubli (μακρὰ λήθη) κτλ. (λον-κουπλί).

H, h. Εἶνε διττόν, α') δασύ (aspiré), ὅτε ἰσοδυναμεῖ πρὸς σύμφωνον καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐκθλιψιν τοῦ τελικοῦ φωνήεντος τῆς προηγουμένης λέξεως ἢ τὴν συνεκφώνησιν τοῦ τελικοῦ συμφώνου αὐτῆς π. χ. le héros (ὁ ἥρωας), la hache (ὁ πέλεκυς), les homards (οἱ ἀστακτοὶ) κτλ. β') ἄφρων (muet), ὅτε λογίζεται

ὡς μὴ ὑπάρχον ἐν τῇ προφορᾷ π. χ. l' homme (ὁ ἄνθρωπος), l' habit (τὸ ἔνδυμα), un grand homme (μέγας ἀνὴρ=γρᾶντόμ).

Ἐν μέσῳ λέξεως μεταξὺ δύο φωνηέντων εἶναι δασύ π. χ. aheurté (ἰσχυρογνώμων), cohérence (συνάφεια).

Οἱ φθόγγοι th=t, ph=f, τίθενται ἀντὶ τῶν θ καὶ φ ἐν ταῖς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰλημμέναις λέξεσι π. χ. théologie (θεολογία), philosophie (φιλοσοφία). Ἐν γένει τὸ h ἀντικαθιστᾷ τὸ δασύ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς π. χ. l' histoire (ἡ ἱστορία). Ἀντὶ τοῦ χ τίθεται ch, ὡς Chio (Χίος).

J, j. Προφέρεται ὡς παχὺ ἐλληνικὸν ζ π. χ. joli (εὐμορφος), jardin (κῆπος). Οὐδέποτε τίθεται πρὸ τοῦ i ἢ y, οὐδὲ ὡς τελικὸν γράμμα, καὶ πάντοτε προφέρεται.

K, k. Προφέρεται ὡς κ καὶ εὐρῆται μόνον ἐν λέξεσι ξενικαῖς π. χ. kilomètre (χιλιόμετρον) kiosque (κιόσκι, σκιά).

L, l. Προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν λ π. χ. laine (ἔριον), lever (ἐγείρειν), louer (ἐπαινεῖν).

Συνεκφωνούμενον μετὰ προηγούμενου i ἀποτελεῖ ὑγρὸν φθόγγον (mouillé)=λι ἢ γ, ἐὰν δὲν ἀκολουθῇ φωνῆεν π. χ. travail (ἐργασία), conseil (συμβουλή), ail (σκόροδον)=τραβάγι, κοντέγι κ.λ.

Ἐξίρισθονται αἱ λέξεις cil (βλεφαρίς), fil (νῆμα) Nil (Νεῖλος) mil (χίλια), exil (ἐξορία), profi (κατατομή), καὶ τὰ εἰς il ἐπίθετα, π. χ. civil (ἀστικός), subtil (λεπτὸς), ὧν τὸ l δὲν ὑγραίνεται.

Καὶ διπλοῦν l προηγούμενου i ἀποτελεῖ ὑγρὸν φθόγγον π. χ. fille (κόρη), papillon (χρυσασίς), bouteille (φιάλη), famille (οἰκογένεια).

Πλὴν ἐν ταῖς ἀπὸ ill ἀρχομέναις λέξεσι π. χ. illustre (ἐνδοξος) καὶ ἐν ταῖς ville (πόλις) mille (χίλιοι), tranquille (ἤσυχος), million (ἐκατομμύριον), billion (δισεκατομμύριον), village (χωρίον), pupille (κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ), ἐν τοῖς κυρίοις δνόμασιν ὡς Achille (Ἀχιλλεύς), ἐν τισι τῶν εἰς iller ρημάτων

π. χ. distiller (διυλίζειν), scintiller (διακλάμπειν), vaciller (κλονεῖσθαι) καὶ ἐν πάσαις ταῖς εἰς illaire καὶ illation ληγούσαις λέξεσιν, ἐν αἷς l=λ.

Τὸ τελικὸν l προφέρεται π. χ. bal (χορός), chacal (θῶς), fil (νῆμα), il (ἐκεῖνος).

Πλὴν ἐν ταῖς ἀκολουθοῦσι λέξεσι: baril (βαρέλιον), chenil (οἴκημα κυνηγῶν), coutil (κανναβίς), fournil (ἀρτοκοπεῖον), fusil (ὄπλον), fils (υἱός), gril (ἐσχάρα), gentil (χαρίεις), nombril (ὀμφαλός), outil (ἐργαλεῖον), persil (πετροσέλινον), pouls (σφυγμός), souil (κεκορσεσμένος), sourcil (ὄφρυς), κλ. ἐν αἷς τὸ l εἶναι ἄφωνον.

M, m. Προφέρεται ὡς μ. π. χ. mère (μήτηρ), mémoire (μνήμη).

Πρὸ τῶν συμφώνων h, p, t καὶ ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ἐνρίνωσ ὡς ν· π. χ. combler (πληροῦν), comparer (συγκρίνειν), pronom (ἀντωνυμία), parfum (ἄρωμα), faim (πείνα=φαίν.

Πλὴν ἐν ταῖς λέξεσι idem (τὸ αὐτό), item (προσέτι), καὶ ἐν κυρίοις ὀνόμασι π. χ. Sem (Σήμ), Cham (Χάμ).

ΣΗΜ. Τὰ δύο mm προφέρονται ὡς ἐν μ, ὡς commode πλὴν ἐν ταῖς immortel (=im-mortel) ἀθάνατος, im-matériel=(im,matériel) (ἄυλος).

Μένει ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσιν automne (φθινοπώρον) [(οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ ἐκ ταύτης παραγωγῇ automnal (φθινοπωρινός)], dannner (κολάζειν), condamner (καταδικάζειν), καὶ ταῖς ἐκ τούτων παραγωγαῖς (=autone, daner κλ.).

N, n. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν· π. χ. nose (γάμος), mener (ὀδηγεῖν), bénir (εὐλογεῖν).

Ἐπομένου συμφώνου τὸ n προφέρεται ἐνρίνωσ π. χ. ancre (ἄγκυρα), banque (τράπεζα), enfant (παῖς). Ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει λέξεως π. χ. chacun (ἕκαστος), bien (καλῶς), bon (καλός), καὶ ἐν ταῖς λέξεσιν enivrer (μεθύσκειν), enorgueillir (ἐμπνέειν ὑπερηφάνειν)=an-ivré, an-orgneillir.

Τὸ διπλοῦν n προφέρεται ὡς τὸ ἄπλοῦν π. χ. année (ἔτος). Πλὴν ἐν ταῖς ennoblir (ἐξευγενίζειν) καὶ ennui (ἀνία)=an-noblir καὶ an-nui. Ὁμοίως ἐν ταῖς λέξεσιν annales (χρονικά),

annexe (παράρτημα), annulez (ἀκυροῦν), connivence (συνενοχή), inné (ἔμφυτον) innome (ἀνόνομος), innover (νεωτερίζειν) καὶ ἔν τισι κυρίοις ὀνόμασι διακεκριμένως ἀκούονται ἀμφότερα τὰ η.

Εἶναι ἄφωρον ἐν τῇ λέξει Monsieur (κύριος).

P, p. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν π· π. χ. père (πατήρ), pape (πάπας), cap (ἀκρωτήριο), papier (χάρτης).

Εἶναι ἄφωρον ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσι: baptême (βάπτισμα), compte (λογαρισμός), dompter (δραμάζειν), exempt (ἐξηρεημένος), prompt (ταχύς), sculpter (λξεύειν), sept (ἑπτὰ), temps (χρόνος), printemps (ἔαρ), longtemps (ἐπὶ πολὺ), je romps tu romps, il rompt (θραύω) κλπ. καὶ ταῖς ἐκ τούτων συνθέτοις ἢ παραγώγοις, πλὴν τῶν Septembre (Σεπτέμβριος), septénaire (ἑπταετία), septennal (ἑπταετής), septuple (ἑταπλοῦς), les septante (οἱ ἑβδομήκοντα), exemption (ἐξίσεις), contempteur (καταφρονητής), ἐν αἷς τὸ p προφέρεται. Τὸ ph ἀντικαθιστᾷ τὸ Ἑλλ. φ, ὡς phare (φάρος).

Τὸ τελικὸν p εἶνε ἄφωρον· π. χ. drap (ἐριούχον), loup (λύκος), camp (στρατόπεδον), champ (ἀγρός). Προφέρεται ὁμοῦς ἐν ταῖς group, zalap καὶ ἐν ταῖς λέξεσι cap (ἀκρωτήριο), laps (πεπτωκῶς πρόφ. λάπς) relaps (ἐπαναπεπτωκῶς, πρόφ. ρελάπς), Alep (Χαλέπιον).

Τὸ τελικὸν p τῶν ἐπιρρ. trop (λίαν) καὶ beaucoup (πολύ), προφέρεται, ἐὰν ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος· π. χ. il est trop-étroit (εἶνε λίαν στενός), il a beaucoup-étudié, (ἐμελέτησε πολὺ).

Q, q. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ, ἀκολουθεῖται δὲ πάντοτε ὑπὸ τοῦ φωνήεντος u, ὑπερ μένει ἄφωρον· π. χ. quatr (τέσσαρες), liquide (ὕγρον). Ἐν τέλει λέξεως εὐρίσκεται μόνον ἐν ταῖς λέξεσι cinq (πέντε), coq (ἀλέκτωρ) χωρὶς νὰ ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ u· π. χ. cinq loups (πέντε λύκοι). Μένει ἄφωρον ἐν τῇ λέξει coq d' Inde (ἰνδαλεκτρωῶν), καὶ ἐν τῇ cinq (πέντε) ἐπομένης λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος, π. χ. cinq francs) = cin francs, (πέντε φράγκα).

R, r. Προφέρεται σχεδὸν ὡς τὸ ἡμέτερον r· π. χ. rire [■]γέ-
λως), or (χρυσός), soupir (στεναγμός), jour (ἡμέρα). Τὰ δύο
rr προφέρονται ὡς ἓν, πλὴν τῶν ἀπὸ irr ἀρχομένων λέξεων π.
χ. terre (γῆ, tère), irréprochable=ir-reprochable. (ἀμει-
πτος).

Τὸ τελικὸν r τῶν εἰς er πολυσυλλάβων λέξεων μένει ἄφω-
νον· aimer (ἀγαπᾶν) danger (κίνδυνος), sentier (ἀτραπός).

Πλὴν ἐν ταῖς amer (πικρός), belveder (καλλισκοπεῖον),
cancer (καρκίνος), cuiller (κοχλιάριον), enfer (κόλασις), éther
(αἰθήρ), fier (ὑπερήφανος) hier (χθές), hiver (χειμῶν), cher
(προσφιλής), ver (σκώληξ), lucifer (ἑωσφόρος), spencer (κο-
λόδιον) καὶ ἐν γένει ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν· π. χ. Esther (Ἐ-
σθήρ), Jupiter (Ζεὺς) καὶ ἐν τοῖς εἰς ier λήγουσιν ἐπιθέταις·
π. χ. régulier (κανονικός).

Εἶναι ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι monsieur (κύριος), messieurs
(κύριοι), oublier (πλακουντοπώλης)=mociu, mecieu..

S, s. Προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ· π. χ. sensible (εὐαί-
σθητος), sens (αἰσθήσεις, πρόφ. σάνς).

Προφέρεται δὲ ὡς ζ· α') μετὰ ζῦ δύο φωνηέντων π. χ. raison
(λόγος), prison (φυλακή).

β'.) Ἐν ταῖς ἐκ τοῦ Λατινικοῦ trans συνθέτοις λέξεσι· π.χ.
transit (διχμετακόμισις), transitif (μεταβατικός), transiger
(συμβιβάζομαι) transition (μετάβασις), transaction (σύμβα-
σις), πλὴν τοῦ transir (εκταψύχειν) καὶ Transylvanie Τραν-
συλβανία).

γ'.) Ἐν ταῖς Alsace, alsacien, balsamine (βλασκήνη),
balsamique (βλασαμικός)=Al zace, bal zamique κλ.

δ'.) Ἐν αἷς λέξεσι μετὰ τὸ s ἔπεται b ἢ d π. χ. presbutère,
Asdroubal, καὶ ἐν τῇ καταλήξει isme, ὡς mécanisme.

ε'.) Ὅταν τελικὸν ὄν συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ τῆς
ἀκολουθοῦ λέξεως· π. χ. les enfants (τὰ παιδία=λεζ-άνφάν).

Ἐν τοῖς συνθέτοις, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἀρχεται ἀπὸ s,
φυλάττει τὴν φυσικὴν προφορὰν του· π. χ. parasol (ἀλεξήλιον).

soubressaut (ἀνατιναγμός), monosyllabe (μονοσύλλαβος),
présupposition (προϋπόθεσις).

Ἡ τέλει λέξεως εἶναι ἐν γένει ἄφωνον· π.χ. hommes (ἄν-
θρωποι), bas (χαμηλός), gras (παχὺς) κτλ.

Πλὴν ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν· as (ἄσσος), atlas (ἄτλας), moeurs
(ἤθη), aloès (ξυολόγη), albinos (λευκαίθιοψ), bis (δις) cens
(κῆνος, ἀπογραφή), blocus ἀποκλεισμός), cortès (αἱ Ἴσπανι-
καὶ βουλαί), foetus (ἔμβρυον), fils (υἱός), gratis (δωρεάν), ja-
dis (ποτέ), iris (ἴρις), mais (ἀρχθόσιτος), Mars (Ἄρης), for-
ceps (ἔμβρυουλκός), en sus (τὸ ἐπὶ πλέον), lis (κρίνον), omni-
bus (μέγα λεωφορεῖον), ours (ἄρκτος), prospectus (προκήρυ-
ξις), rebus (γρῆφος), sinus (ἡμίτονον, κόλπος), vis (ἔλιξ) tour-
nevis (κοχλιοστρόφιον) κλ. ἐν αἷς προφέρεται τὸ s.

Αἱ λέξεις sens, plus, tous διαφοροῦνται ὡς πρὸς τὴν προφο-
ρὰν τοῦ τελικοῦ s· π.χ. tous nos sens (πρόφ. σάνς=πᾶσαι
αἱ αἰσθήσεις μας), cela n'a pas de sens (τοῦτο δὲν ἔχει σημα-
σίαν), dans quel sens (ἐν ποίᾳ σημασίᾳ), ἐν ταῖς φράσεσι
ταύταις τὸ s προφέρεται· τοῦνκντίον δ' ἐν ταῖς ἐξῆς· le sens
commun=κοινὸς νοῦς, en depit de bon sens=παρὰ τὸν ὀρ-
θὸν λόγον, δὲν ἀκούεται.

Ὡσπύτως τοῦ plus (πλέον, τὸ s ἐκφωνεῖται· π.χ. je dis plus
(λέγω ἐπὶ πλέον), il n'y a plus (δὲν ὑπάρχει πλέον)· λαμβανόμε-
νον ὅμως πρὸς σχηματισμὸν παραθετικῶν ἔχει ἄφωνον τὸ τελικὸν
s· π.χ. plus beau (ὠραιότερος).

Εἰς τὸ tous (ὅλοι) ὡς οὐσιαστικὸν τὸ s ἐκφωνεῖται· π.χ.
venez tous (ἔλθετε ὅλοι), ὡς ἐπίθετον ὅμως μετὰ οὐσιαστικοῦ
ἔχει τὸ s ἄφωνον· π.χ. tous mes amis (πάντες οἱ φίλοι μου)
=tou me zami.

Ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν συνήθως τὸ τελικὸν s προφέρεται·
π.χ. Bachus (Βάχχος), Chalcis (Χαλκίς), Pallas (Παλλάς),
Déles (Δῆλος). Πλὴν ἐν τοῖς Mathias, Denis, Louis, Tho-
mas Judas, Dumas, Nicolas, Jésus, Jésus-Christ (πρόφ.
ζεζὺ-κρί).

Τὰ ss προφέρονται ὡς ἀπλοῦν s.

T, t. Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον τ· π. χ. *tâter* (ψηλαφεῖν), *tête* (κεφαλή).

Ἐν τέλει λέξεως εἶναι ἄφωνον· π. χ. *état* (κατάστασις), *pont* (γέφυρα), *il avait* (εἶχε), κλπ. συνεχφωνεῖται ὅμως μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος ἐπομένης λέξεως· π. χ. *tout à coup* (αἰφνης), *tôt ou tard* (ταχύτερον ἢ βραδύτερον), *il est aimable* (εἶναι ἀξιέραστος).

Τὸ τελικὸν t προφέρεται ἐν ταῖς λέξεσιν *alphabet* (ἀλφάβητος), *abject* (ἀγενής), *brut* (ἀκατέργαστος), *chut* (ἐπιφ. σιωπή!), *contact* (ἐπαφή), *dot* (προίξ), *correct* (ἀκριβής), *direct* (εὐθύς), *déficit* (τὸ ἐλλείπον), (fat προπετής), *granit* (γρανίτης), *exact* (ἀκριβής), *infect* (μεμολυσμένος), *lest* (ἔρμα), *net* (καθαρὸς), *prétérit* (παρωχημένος), *rapt* (ἀπαγωγή), *est* (ἀνατολή), *ouest* (δύσις), *strict* (συνεσφιγμένος), *tact* (ἀφή), *toast* (πρόποισις), *transit* (διαμετακόμισις), *vivat* (ζήτω!), *zénith* (ζενίθ), *le Christ* (ὁ Χριστός) κ.λ. *Jésus-Christ*

Ἐν δὲ ταῖς λέξεσιν *aspect* (ὄψις), *respect* (σέβας), *circumpect* (περισκεμμένος), μόνον τὸ c προφέρεται οὐχὶ δὲ καὶ τὸ t. Τοῦ συνδέσμου et τὸ t οὐδέποτε ἀκούεται.

Τὸ t προφέρεται ὡς s

α'. Ἐν ταῖς εἰς *tial*, *tiel*, *tion* ληγούσαις λέξεσιν, ἂν μὴ προηγῆται τούτων s ἢ x· π.χ. *partial* (μεροληπτικός), *essentiel* (οὐσιώδης), *nation* (ἔθνος) = *nacion*.

β'. Ἐν ταῖς εἰς *tie* ληγούσαις λέξεσιν, ἐὰν τῆς καταλήξεως ταύτης προηγῆται φωνῆεν· π.χ. *démocratie* (δημοκρατία), *diplomatie* (διπλωματία), *prophétie* (προφητεία), *facétie* (χαριεντισμός).

γ'. Ἐν τοῖς εἰς *tieux* λήγουσιν ἐπιθέτοις, καὶ τοῖς εἰς *tien* κυρίοις καὶ ἔθνικοις· π.χ. *ambitieux* (φιλόδοξος), *Domitien* (Δομιτιανός), *Vénitien* (Ἐνετός).

δ'. Ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν· *insatiable* (ἀκόρεστος), *satiété*

(κόρος), initier (μυεῖν), balbutier (ψελλίζειν), ineptie (ἀβελτηρία), inertie (ἀδράνεια), patient (ὑπομονητικός).

Τὸ th μένει ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσιν asthme (ἄσθμα), isthme (ἰσθμός), ἐν αἷς τὸ s προφέρεται ὡς z, = asme, asmatique, isme.

V, v. Προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν β· π. χ. vie (βίος), vrai (ἀληθής).

Τὸ διπλοῦν W, w τίθεται ἐν ταῖς ξενικαῖς λέξεσι καὶ προφέρεται ὡς v· π. χ. wagon (σιδηροδρομ. ἄμαξ), Wagram (Βαγράμη), ἢ ὡς ou· π. χ. Whig (Οὐίγος), whist (εἶδος χαρτοπαιγνίου), whisky (εἶδος ποτοῦ), ἢ ὡς u π. χ. Newton (Νεύτων), Newcastle (Νεοκαστέλλη).

X, x. Προφέρεται συνήθως ὡς τὸ ἑλληνικὸν ξ· π. χ. axe (ἄξων), exposer (ἐκθέτειν).

Προφέρεται ὡς σ ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν: Auxerre, Auxonne, Aix (en Provence), Bruxelles, Cadix, dix (δέκα), six (ἕξι), soixante (ἑξήκοντα).

Προφέρεται ὡς ζ ἐν ταῖς sixain (ἑξάστιχον), sixième (ἕκτος), dixième (δέκατος), deuxième (δεύτερος), dix-huit (δέκα ὀκτώ), dix-neuf (δέκα ἑννέα).

Προφέρεται ὡς gx ἐν ταῖς λέξεσι ταῖς ἀρχομέναις ἀπὸ ex, ἀκολουθοῦντος φωνήεντος· π. χ. exécuter (ἐκτελεῖν), examiner (ἐξετάζειν), exhaler (ἀναδιδόναι ἀτμούς), καὶ ἐν τισὶ κυρίως Xavier, Xénophon, Xanthippe, Xerxès (Ggercésse).

Τὸ τελικὸν x εἶναι ἄφωνον πλὴν ἐν ταῖς prefix (ὠρισμένος), borax (βόραξ), index (πίναξ βιβλίου, δείκτης δάκτυλος), sphinx, pharynx, Styx, Fairfax.

Τὸ τελικὸν x ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως προφέρεται ὡς z π. χ. affreux état (φρικώδης κατάστασις), aux armes (εἰς τὰ ὅπλα), six ans (ἕξ ἔτη), dix arbres (δέκα δένδρα), deux enfants (δύο παιδία) = deuzanfan.

Z, z. Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ζ· π. χ. zone (ζώνη), zigzag (έλιγμός), zèle (ζήλος).

Ἐν τέλει λέξεως εἶναι ἄφωνον, συνεκφωνεῖται δὲ ὡς ζ μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος ἐπομένης λέξεως· π. χ. venez ici (ἔλθετε ἐδῶ), chez eux (παρ' αὐτοῖς) — vené-zici, ché-zeux.

Εἶναι ἄφωνον καὶ εἰς τὰς λέξεις riz (ὀρύζιον), nez (ρίς), καὶ assez (ἀρκετά).

Ἐν τῇ λέξει gaz (φωτάριον) προφέρεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ἐν οἷς προφέρεται τραχύτερον· π. χ. Suez = Suetz, Alvarez, Rodez κλπ.

Ἐν δὲ ταῖς seltz, Metz, Austerlitz, Sedlitz προφέρεται ὡς ss = selss, Mess κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'!

Περὶ συνδέσεως καὶ περὶ ὀρθογραφικῶν σημείων!

Ἡ συνεκφώνησις τοῦ τελικοῦ συμφώνου μιᾶς λέξεως μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως λέγεται liaison (σύνδεσις), καὶ γίνεται πρὸς ἀποφυγὴν κακοφωνίας· π. χ. les amis (λε-ζαμί), ὁμοίως les hommes (λε-ζόμ), le-zamis κτλ.

Σύμφωνα οὕτω συνεκφωνούμενα εἶναι τὰ s, v, x, z, d, f, g, p, r, t. Καὶ τὰ μὲν s, x, z προφέρονται ὡς ζ· π. χ. six ans = σιζάν, τὸ d ὡς τ· π. χ. grand homme = γκραν-τόμ, τὸ f ὡς β· λ. χ. neuf ans = νε-βάν, τὸ g ὡς κ· π. χ. sang et eau = σάν-κε-ώ.

Αἱ λέξεις πᾶσαι τονίζονται ἐπὶ τῆς τελευταίας προφερομένης συλλαβῆς. Οἱ τόνοι δεικνύουσι μόνον τὴν διάφορον προφορὰν ἢ σημασίαν τῶν λέξεων, ὡς εἶδομεν, ἢ δὲ περισπωμένη δεικνύει καὶ τὴν συνάρησιν φωνηέντων ἢ τὴν ἀποβολὴν γράμματος· π. χ. âge ἀντὶ aage (ἡλικία), tête ἀντὶ teste (κεφαλή).

Ἡ cédille (ὕποστιξις) τίθεται ὑπὸ τὸ c, ὅταν τοῦτο πρὸ τῶν a, o, u προφέρεται ὡς σ· π. χ. garçon (παῖς), reçu (ληθίρας).

Ἡ apostrophe (') (ἀπόστροφος) τίθεται ἀντὶ φωνήεντος τελικοῦ ἀποβληθέντος πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου· π.χ. l'ami, l'homme, ἀντὶ le ami, le homme.

Τὸ trema (¨) (διαλυτικὸν σημεῖον) τίθεται ἐπὶ τῶν e, i, u, ὅταν ταῦτα προφέρωνται χωριστὰ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος· π.χ. poëte, haïr (ποιητής, μισεῖν).

Τὸ trait d'union (-) (ἐνωτικὸν σημεῖον) χρησιμεύει εἰς ἐνωσιν δύο ἢ πλειόνων λέξεων ἢ τῶν μερῶν μιᾶς λέξεως, ὅταν ταῦτα χωρίζονται· π.χ. arc-en-ciel (ἴρις), c'est-à-dire (ἔστι), sur-le-champ (πάραιτα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὰ μέρη τοῦ λόγου.

Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἶναι δέκα :

- 1 L' article = τὸ ἄρθρον. *ὅστις ἄρθρον*
- 2 Le nom ou substantif = τὰ ὄνομα. *ὅτι ὄνομα*
- 3 L' adjectif = τὸ ἐπίθετον. *ὅτι ἐπίθετον*
- 4 Le pronom = ἡ ἀντωνυμία. *ὅτι ἀντωνυμία*
- 5 Le verbe = τὸ ῥῆμα. *ὅτι ῥῆμα*
- 6 Le participe = ἡ μετοχή. *ὅτι μετοχή*
- 7 L' adverbe = τὸ ἐπίρρημα. *ὅτι ἐπίρρημα*
- 8 La préposition = ἡ πρόθεσις. *ὅτι πρόθεσις*
- 9 La conjonction = ὁ σύνδεσμος.
- 10 L' interjection = τὸ ἐπιφώνημα.

Τὰ γένη (genres) εἶναι δύο, le masculin = τὸ ἀρσενικόν, le féminin = τὸ θηλυκόν.

Οἱ ἀριθμοὶ (nombres) εἶναι δύο, le singulier (ὁ ἐνικός), le pluriel (ὁ πληθυντικός).

Αἱ πτώσεις (cas) εἶναι ἕξ:

- 1 Nominatif. Ὀνομαστική.
- 2 Génitif. Γενική.
- 3 Datif. Δοτική.

4 Accusatif. Αιτιατική· ὁμοία με τὴν Ὀνομαστικὴν.

5 Vocatif. Κλητική.

6 Ablatif. Ἀφαιρετική· ὁμοία με τὴν γενικήν καὶ ἐξηγεῖται

διὰ τῆς ἀπό, ἐκ ἢ παρὰ.

Τὰ ὀνόματα διαίρουσιν εἰς κύρια propres καὶ προσηγορικά communs.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ ἄρθρου καὶ κλίσεως αὐτοῦ μετ' ὀνομάτων.

Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον (l' article défini) προτάσσεται τῶν ὀνομάτων, ὅταν ταῦτα εἶναι γνωστὰ καὶ ὄρισμένα.

Διὰ μὲν τὸ ἀρσενικὸν γένος εἶναι le, διὰ τὸ θηλυκὸν la καὶ διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν les· π. χ. le père (ὁ πατήρ), la mère (ἡ μήτηρ), les pères (οἱ πατέρες), les mères (αἱ μητέρες).

Πρὸς σχηματισμὸν τῶν πτώσεων προτάσσεται τοῦ ἄρθρου ἐν μὲν τῇ γενικῇ καὶ τῇ ἀφαιρετικῇ ἡ πρόθεσις de, ἐν δὲ τῇ δοτικῇ ἡ πρόθεσις à· π. χ.

FÉMININ

Singulier

Nom.	et Acc.	la femme (ἡ γυνή)
Gén.	et Abl.	de la femme.
Dat.		à la femme
Vocat.		ô femme

Ἐὰν τὸ ὄνομα, οὗ προτάσσεται τὸ ἄρθρον, ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασείας, τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προθέσεως ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἀφαιρετικῇ τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους ἐνοῦται εἰς du (ἀντὶ τοῦ de le), ἐν δὲ τῇ δοτικῇ εἰς au (ἀντὶ à le)· π.χ.

MASCULIN

Singulier

Nom.	— et Acc.	le roi (ὁ βασιλεὺς)
Gén.	— et Abl.	du roi
Dat.	—	au roi
Vocat.	—	ô roi

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Nom. et Acc.	le héros (ὁ ἥρως)
Gén. et Abl.	du héros
Dat.	au héros
Vocat.	ô héros

Τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ἄρθρου καλεῖται contraction (συναψίσεις), τὸ δὲ συνηρημένον ἄρθρον καλεῖται contracté.

Ἐὰν τὸ ὄνομα ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, τὸ φωνήεν τοῦ ἄρθρου ἐκθλίβεται ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι τοῦ ἐνικοῦ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν π. χ.

MASCULIN

Singulier

Nom. et Acc.	l'homme (ὁ ἄνθρωπος)
Gén. et Abl.	de l'homme
Dat.	à l'homme
Vocat.	ô homme

FEMININ

Singulier

Nom. et Acc.	l'âme (ἡ ψυχὴ)
Gén. et Abl.	de l'âme
Dat.	à l'âme
Vocat.	ô âme

Τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ἄρθρου καλεῖται élision (ἐκθλίψις), τὸ δὲ ἀποστρεφόμενον ἄρθρον καλεῖται élidé.

Ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν συναίρεται πάντοτε τὸ de les τῆς γεν. καὶ ἀκριβ. εἰς des, τὸ δὲ à les τῆς δοτικῆς εἰς aux. Τὰ τελικὰ σύμφωνα s, x τοῦ ἄρθρου, ἂν τὸ ὄνομα ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου, εἶναι ἄρωνα, ἐὰν δὲ ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος, προφέρονται ὡς ζ π. χ.

MASCULIN

Pluriel

Nom. et Acc.	les hommes (οἱ ἄνθρωποι)
Gén. et Abl.	des hommes
Dat.	aux hommes
Vocat.	ô hommes.

FEMININ

Pluriel

Nom.	et Acc.	les mères (αἱ μητέρες)
Gén.	et Abl.	des mères
Dat.		aux mères
Vocat.		ô mères

Ὁ πληθυντικός ἀριθμὸς τοῦ ἄρθρου καὶ τῶν ὀνομάτων σχηματίζεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ s.

Ἀνάρθρως κλίνονται τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων καὶ πόλεων π. χ.

Singulier

Nom.	et Acc.	George
Gén.	et Abl.	de George
Dat.		à George
Voc.		ô George

Pluriel

Nom.	et Acc.	Athènes
Gén.	et Abl.	d' Athènes
Dat.		à Athènes
Voc.		ô Athènes

Τινὰ ὅμως τῶν κυρίων ὀνομάτων πόλεων καὶ χωρῶν ἐκφέρονται ἐνάρθρως π. χ. la Grèce (ἡ Ἑλλάς), la France (ἡ Γαλλία).

ΣΗΜ. Ἀνάρθρως ὡσαύτως πάντοτε τίθενται : 1) τὰ ὀνόματα Dieu (Θεός), monsieur (κύριος), madame (κυρία), mademoiselle (δουλοπούλις), messieurs (κύριοι), mesdames (κυρίες), mesdemoiselles (δουλοπούλιδες), 2) τὰ οὐσιαστικά τὰ ἔχοντα πρὸ αὐτῶν κτητικῶν ἐπίθετον mon (ἐμός), ton (σός), son (ἰδικός του) κλπ., ἢ δεικτικῶν ἐπίθετον ce (πρὸ συμφώνου) ἢ cet (πρὸ φωνήεντος) = οὗτος, cette (αὕτη), ces (οὗτοι, αὗται) π. χ. de mon père (τοῦ πατρός μου), cet homme (οὗτος ὁ ἄνθρωπος), cette dame (αὕτη ἡ κυρία).

Ὅταν τὸ ὄνομα λαμβάνηται ἀόριστως, προτάσσεται αὐτοῦ τὸ ἀόριστον ἄρθρον (article indéfini) un=εἷς, une=μία καὶ des ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

MASCULIN

Singulier

Nom.	et Acc.	un habit (ἔνδυμα)
Gén.	et Abl.	d'un habit
Dat.		à un habit

Pluriel

Nom.	et Acc.	des habits
Gén.	et Abl.	d' habits
Dat.		à des habits.

FEMININ

Singulier

Nom.	et Acc.	une plume (γρῦφις)
Gén.	et Abl.	d' une plume
Dat.		à une plume

Pluriel

Nom.	et Acc.	des plumes
Gén.	et Abl.	de plumes
Dat.		à des plumes

Ἡ ἐν ἑκκλησιαστικῇ μέρῳ οὐσιαστικοῦ προτάσσεται τούτου τὸ μεριστικὸν ἄρθρον (article partitif) du, de la, μόνον ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ π. χ.

MASCULIN

Singulier

Nom.	et Acc.	du vin (οἶνος)
Gén.	et Abl.	de vin
Dat.		à du vin

FEMININ

Singulier

Nom.	et Acc.	de la viande (κρέας)
Gén.	et Abl.	de viande
Dat.		à de la viande

Ἀντὶ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου τίθεται μόνον ἡ πρόθεσις de ἢ à α'. ὅταν τοῦ ἀνύμκτος προτάσσεται ἐπίθετον π.χ. j'ai de bon pain (ἔχω καλὸν ἄρτον), de bonne bière (καλὸν ζῦθον).

β'. Όταν τὸ ὄνομα εἶναι συμπλήρωμα οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιρρήματος δηλοῦντος πᾶσιν ἢ μέτρῳ π.χ. un verre d' eau (ποτήριον ὕδατος), beaucoup d' argent (πολλὰ χρήματα), assez de vin (ἄρκετὸς οἶνος), πλὴν τοῦ ἐπιρρήματος bien (πολύ), ὅπερ μόνον πρὸ τοῦ autre (ἄλλος) ἀποβάλλει τὸ μεριστικὸν ἄρθρον π.χ. bien d' autres (πολλοὶ ἄλλοι), bien de l' argent (πολλὰ χρήματα).

γ'. Όταν τὸ ὄνομα εἶναι ἀντικείμενον ρήματος ἀρνητικοῦ π.χ. je n'ai pas de viande (δὲν ἔχω κρέας)

ΣΗΜ. Πρὸς δήλωσιν τῆς ἀρνήσεως τίθεται τὸ ρῆμα μεταξύ δύο ἀποφατικῶν μορίων, ne pas π.χ. je ne suis pas (δὲν εἶμαι).

Ἄσκησις 1η.

J'ai=ἔχω	nous avons=ἔχομεν
chapeau ἄ.=πέλος	lettre θ.=ἐπιστολή
livre ἄ.=βιβλίον	vin ἄ.=οἶνος
père ἄ.=πατήρ	mère θ.=μήτηρ
frère ἄ.=ἀδελφός	sœur θ.=ἀδελφή
petit ἄ.=μικρός	petite θ.=μικρά
grand=μέγας	grande=μεγάλη

ΣΗΜ. Τὸ (ἄ.) σημαίνει ἀρσενικὸν γένος, τὸ δὲ (θ.) θηλυκόν.

Μετάφραστον εἰς τὴν Γαλλικὴν τὰ ἐξῆς :

Ὁ ἀδελφός.—Ὁ μικρὸς ἀδελφός.—Ἡ ἀδελφή.—Ἡ μικρὰ ἀδελφή.—Ὁ μέγας πέλος.—Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς μητρὸς.—Ἐχω τὸ βιβλίον.—Ἐχομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς.

Ἄσκησις 2α.

Donnez-moi=δός ἢ δότε μοι	et=καὶ
il a=ἔχει	ils ont=ἔχουσι
enfant ἄ.=παιδίον	vaste=εὐρύχωρος
ancien=παλαιός	ancienne=παλαιά
prix ἄ.=τιμὴ, ἀξία	jardin ἄ.=κῆπος
pain ἄ.=ἄρτος	morceau ἄ.=τεμάχιον
verre ἄ.=ὑελοσ, ποτήριον	ami=φίλος, amie φίλη.

Εἷς κῆπος.—Ἐχω μίαν ἐπιστολήν καὶ ἓν ποτήριον.—Ἐχουσι τεμάχιον ἄρτου.—Εἷς τὴν ἐπιστολήν τοῦ φίλου.—Δότε μοι τεμάχιον ἄρτου καὶ παλαιὸν οἶνον.—Ἡ τιμὴ τοῦ πύλου.—Δός μοι ποτήριον ὕδατος.—Ἐχω ἀρχαῖον φίλον.—Ἐχει ἐξαίρετον οἶνον καὶ ἔχομεν μικρὸν τεμάχιον ἄρτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ γένους=Du genre.

Ἀρσενικοῦ γένους εἶναι τὰ εἰς ἄρρενα ὄντα ἀναφερόμενα ὀνόματα· π.χ. le frère (ὁ ἀδελφός), le lion (ὁ λέων), θηλυκοῦ δὲ τὰ εἰς θήλεα ὄντα ἀναφερόμενα ὀνόματα· π.χ. la soeur (ἡ ἀδελφή), la lionne (ἡ λέαινα). Τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων εἶναι γένους ἢ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ· π.χ. le livre (τὸ βιβλίον), le travail (ἡ ἐργασία) εἶναι γένους ἀρσενικοῦ· la table (ἡ τράπεζα), la liberté (ἡ ἐλευθερία) εἶναι γένους θηλυκοῦ.

Πρὸς διάκρισιν τοῦ γένους χρησιμεύουσιν οἱ ἑξῆς κανόνες :

Εἶναι ἀρσενικά :

1) Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀρρένων ζώων· π.χ. l'homme (ὁ ἄνθρωπος), le cheval (ὁ ἵππος), le chien (ὁ κύων).

2) Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους· π.χ. un Mardi (μία Τρίτη), le Février (ὁ Φεβρουάριος), le printemps (τὸ ἔαρι), l'hiver (ὁ χειμὼν), l'été (τὸ θέρος).

3) Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων· π.χ. l'or (ὁ χρυσός), le plomb (ὁ μόλυθος).

4) Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον· π.χ. Danemark (Δανία), Portugal (Πορτογαλλία).

5) Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων καὶ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὀρίζοντος· π.χ. le nord (ὁ βορρᾶς), l'ouest (ἡ δύσις), l'est (ἡ ἀνατολή).

6) Τὰ ὀνόματα τῶν δένδρων καὶ θάμνων· π.χ. le rosier (ἡ ροδῆ), le pommier (ἡ μηλέα). Ἐξαιροῦνται τὰ ἑξῆς : l'aubé-

pine (ή λευκάκωνθα), l'épine (ή άκωνθα), la ronce (ή βάτος), la yeuse (ή πρῖνος), la bourdaine (ή ράμνος), la vigne (ή άμπελος) κ.λ.

Τò γένος διακρίνεται καί εκ τῆς καταλήξεως. Ούτως άρσενικά εἶναι :

1) Τά λήγοντα εις ant καὶ ent· π. χ. l'aimant (ό μαγνήτης), le tourment (ή βάσκανος). Ἐξαιροῦνται τὰ jument (θῆλεια ἵππος), dent (όδούς), τὰ όποῖα εἶναι θηλυκά.

2) Τά λήγοντα εις age καὶ ège· π. χ. le courage (τό θάρρος), le piège (ή πκγίς). Ἐξαιροῦνται τὰ cage (κλωβός), image (εἰκόν), rage (λύσσα), nage (νῆξις), plage (άκτή), page (σελίς βιβλίου), τὰ όποῖα εἶναι θηλυκά.

3) Τά λήγοντα εις ail καὶ eil· π. χ. le détail (ή λεπτομέρεια), l'éveil (ή ἔγερσις).

4) Τά λήγοντα εις ir καὶ ior· π. χ. le p. loisir (ή εὐχαρέστησις), l'ouvrier (ό ἐργάτης).

Θηλυκά εἶναι ώς εκ τῆς σημασίας :

1) Τά όνόματα τῶν γυναικῶν καὶ τῶν θηλέων ζῴων· π. χ. la mère (ή μήτηρ), la lionne (ή λέκιννα), la chienne (ή κύων).

2) Τά όνόματα τῶν χωρῶν τὰ λήγοντα εις e άφωνον· π. χ. la Grèce (ή Ἑλλάς), la Chine (ή Κίνα), la France (ή Γαλλία).

3) Τά όνόματα τῶν άφηρημένων πρῖοτήτων καὶ τῶν άρετῶν καὶ κακιῶν· π. χ. la bonté (ή εὐθερία). Ἐξαιροῦνται τὰ courage (θάρος) καὶ merite (άξία), τὰ όποῖα εἶναι άρσενικά.

4) Τά όνόματα τῶν ἑορτῶν· π. χ. Saint-Jean (ή ἑορτή τοῦ άγίου Ἰωάννου) κ.λ.

Ὡς εκ τῆς καταλήξεως θηλυκά εἶναι :

1) Τά λήγοντα εις ée· π. χ. l'entrée (ή εἴσοδος), καὶ τὰ εις ie π. χ. la jalousie (ή ζηλοτυπία).

2) Τά εις ance, ence, anse, ense, esse· π. χ. l'élégance (ή κομψότης), la préférence (ή προτίμησις), la danse (ό χορός), la dépense (ή δαπάνη), la vieillesse (τό γῆρας).

3) Τὰ εἰς ette, elle καὶ ière π. χ. la dette (τὸ χρέος), la chandelle (ἡ λαμπράς), la cuisinière (ἡ μάγειρος). Ἐξαίρουνται τὰ squelette (σκελετός), cimetière (νεκροταφεῖον), derrière (τὰ νῶτα).

4) Τὰ εἰς ion, ure π. χ. attention (προσοχή), figure (μορφή). Ἐξαίρουνται τὰ bastion (προμαχών), scorpion (σκορπίος), million (ἐκκτομμύριον) καὶ ἄλλα.

5) Τὰ εἰς ité καὶ tude, π. χ. la sévérité (ἡ ἀυστηρότης), l'exactitude (ἡ ἀκρίβεια).

Ἀσκήσις 3η.

Ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ τελεῖαι διὰ τοῦ προσήκοντος ἄρθρου :

Donnez-moi...enveloppe et...lettres θ. Δότε μοι τὸν φάκελλον καὶ τὰς ἐπιστολάς. — 2) ...couleur θ. ...mer θ. Τὸ χρῶμα τῆς θαλάσσης. — 3) ...riche donne...argent. Ὁ πλούσιος δίδει χρήματα. — 4) ...chapeau à papier. Ὁ χάρτινος πῆλος. — 5) ...lis est... emblème... innocence θ. Τὸ κρῖνον εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς ἀθωότητος. — Nous avons vu...père et...mère. Εἶδομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. — 7) ...lait à...pain à. ....fromage à. sont...nourriture...campagne. Τὸ γάλα, ὁ ἄρτος, ὁ τυρὸς εἶναι ἡ τροφή εἰς τὴν ἐξοχάν. — Il y a dans notre jardin...raisins...pommes...poires, ...pêches et...prunes. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κήπῳ μας σταφυλί, μήλα, ἄπικ, ροδάκιν καὶ δαμάσκηνα. — 1) ...pays chauds produisent...magnifiques plantes. Αἱ θερμαὶ γῶραι παράγουσι λαμπρὰ φυτὰ. — 10) Nous avons récolté...pommes de terre dans ce champ. Ἐσυλλέξαμεν τὰ γεώμηλα ἐκ τοῦ ἀγροῦ τούτου. — 4) ...abeilles ramassent...miel sur...fleurs. Αἱ μέλισσαι συνάγουσι μέλι ἐκ τῶν ἀνθέων. — 11) ...ouvrier qui mange...viande θ. peut travailler davantage. Ὁ ἐργάτης ὅστις τρώγει κρέας, δύναται νὰ ἐργάζεται περισσότερο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων.

Formation du pluriel des noms.

Γενικός κανὼν. Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν πτωτικῶν σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ τοῦ s ἐν τέλει τῆς λέξεως· π. χ. le jardin (ὁ κήπος), les jardins (οἱ κήποι), une forêt (δάσος), des forêts (δάση).

Ἐξαιρέσεις.

α'. Τὰ λήγοντα εἰς s, x, z μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθυντικῷ· π. χ. un fils (υἱός), des fils (υἱοί), la voix (ἡ φωνή), les voix (αἱ φωναί), le gaz (τὸ ἀέριον), les gaz (τὰ ἀέρια), le nez (ἡ ρίς), les nez (αἱ ρῖνες).

β'. Τὰ λήγοντα εἰς au, eu, eau, oeu, λαμβάνουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ ἄντι s· π. χ. le feu (τὸ πῦρ), les feux (τὰ πυρά), le noyau (τὸ λεπτοκάρυον), les noyaux (τὰ λεπτοκάρυα), l'oiseau (τὸ πτηνόν), les oiseaux (τὰ πτηνά), un voeu (εὐχή), des voeux (εὐχαί). Πλὴν τῶν landau (εἶδος ἀμάξης), feu (μακαρίτης), bleu (κυανοῦς)· πληθ. les landaus, bleus, feus.

γ'. Τὰ λήγοντα εἰς al τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux· π. χ. un journal (ἔφημερίς), des journaux (ἔφημερίδες). Πλὴν τῶν οὐσιαστικῶν bal (χορός), carnaval (ἀπόκριως), chacal (θώς), cal (τύλος), pal (πάσσαλος), régal (εὐωχία), κλπ. καὶ τῶν ἐπιθέτων amical (φιλικός), automnal (φθινοπωρινός), expérimental (πειραματικός), fatal (μοιραῖος), final (τελικός), frugal (λιτός), glacial (κατεψυγμένος), matinal (πρωινός), natal (γενέθλιος), naval (ναυτικός), nasal (ἔνρινος), sentimental (αἰσθηματικός), virginal (παρθενικός), κλπ., τὰ ὅποια λαμβάνουσιν s.

δ'. Ἐπτα εἰς ου οὐσιαστικά, τὰ bijou (κόσμημα), caillou (χάλιξ), chou (κράμβη), genou (γόνυ), hibou (γλαυῦξ), pou

(φθείρ) καὶ joujou (ἄθυρμα) λαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν x ἀντὶ s, π. χ. bijoux (κοσμήματα).

ε'. Ἐπτά οὐσιαστικὰ εἰς ail, τὰ bail (ἐκμισθωσις), corail (κοράλλιον), émail (σμίλτος), soupirail (φεγγίτης), travail (ἐργασία), vantail (θυρόφυλλον), vitrail (μεγάλη ὑελοθυρίς), σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν εἰς aux· π. χ. les travaux (αἱ ἐργασίαι) κλπ., τὸ δὲ ail (σκόροδον) σχηματίζει πληθυντικὸν ails (σκόροδα), ἐνίοτε δὲ καὶ aulx.

ΣΗΜ. Τὰ περιληπτικὰ (collectifs) bétail (ἀγέλη) καὶ bercail (ποίμνη) δὲν ἔχουσι πληθυντικόν.

ς'. Τὰ ὀνόματα ciel (οὐρανός), œil (ὀφθαλμός), καὶ aïeu (πάππος) σχηματίζουν πληθυντικόν: cioux (οὐρανοί), yeux (ὀφθαλμοί), καὶ aïeux (πάπποι) ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας, καὶ ciels, œils, aïeux, μεταφορικῶς ἢ ἐν συνθέσει· π. χ. ciels de lit (οὐρανοὶ τῶν κλινῶν), des œils d'or (εἶδος ἰχθύων) καὶ aïeux (πρόγονοι).

Αἱ σύνθετοι λέξεις (mots composés) λαμβάνουσιν s εἰς ἀμφότερα τὰ συνθετικὰ μέρη, ἐὰν ταῦτα εἶναι πτωτικά· π. χ. un chef-lieu (πρωτεύουσα), des chefs-lieux, une sage-femme (μαῖτα), des sages-femmes (μαῖτι).

Ἐὰν τὰ δύο συνθετικὰ συνδέωνται διὰ προθέσεως, μόνον τὸ πρῶτον λαμβάνει s π. χ. l'arc-en-ciel (τὸ οὐράνιον τόξον), les arcs-en-ciel, un chef-d'oeuvre (ἀριστούργημα), des chefs-d'oeuvre.

3) Ἐὰν ἐν ἐκ τῶν συνθετικῶν δὲν εἶναι πτωτικόν, δὲν λαμβάνει s π. χ. un avant-coureur (πρόδρομος), des avant-coureurs.

Δὲν ἔχουσι πληθυντικόν

α'. Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων π. χ. l'or (ὁ χρυσός), le cuivre (ὁ χαλκός).

β'. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν π. χ. la sagesse (ἡ σύνεσις), la faim (ἡ πείνα), la chimie (ἡ χημεία).

Τινὰ οὐσιαστικὰ ἔχουσι μόνον πληθυντικόν· π. χ. les mœurs (τὰ ἥθη), les ténèbres (τὸ σκότος), les obsèques (ἡ

κηδεία), les ancêtres (οἱ πρόγονοι), les vivres (αἱ τροφῆ) κλ.
 Ὀλίγα μεταβάλλουσι σημασίαν ἐν τῷ πληθυντικῷ· π. χ.
 le fer (ὁ σίδηρος), les fers (τὰ δεσμά), le ciseau (ἡ σμίλη),
 les ciseaux (ἡ ψαλλίς), la lunette (τὸ τηλεσκόπιον), les
 lunettes (ἡ δίοπτρα) κλπ.

Ἄσκησις 4η.

Vous avez=ἔχετε   Avez-vous?=ἔχετε ;
 Je suis=εἶμαι   il est=εἶναι
 nous sommes=εἴμεθα   vous êtes=εἴσθε
 ils sont=(αὐτοὶ) εἶναι.

montre (θ.)=ὥρολόγιον, cheval (ἄ.)=ἵππος, oiseau (ἄ.)
 =πτηνόν, canif ἄ.=κονδυλομάχαιρον.

Ἡ Τὰ ὥρολόγια τῶν ἀδελφῶν.— Ἔχω τὰ πτηνὰ τῶν κήπων.
 — Οἱ ἵπποι τοῦ πατρὸς εἶναι μεγάλοι.— Ἔχετε κονδυλομά-
 χαιρα :— Εἴμεθα μικρὰ παιδία.— Οἱ οὐρανῶτες εἶναι μεγάλοι.—
 Τὰ ὥρολόγια εἶναι μικρά. *ἴσθ.*

Ἄσκησις. 5

Θέσκατε τὰ ἐντὸς πικρενθέσεων ὀνόματα εἰς τὸν πληθυντι-
 κὸν ἀριθμὸν.

1. Les (moineau) sont de petits (fléau) pour nos (champ)
 de blé· τὰ στρουθία εἶναι μικρὰ μάλιστα διὰ τοὺς ἀγρούς
 μας· Les (chou) sont des (legume) plus-nourrissants que
 les (pomme) de terre· αἱ κάρυβαι εἶναι λαχανικὰ θρεπτικώ-
 τερα τῶν γεωμήλων.— Les (chameau) sont les (bête) de
 somme des (désert) de l' Afrique· αἱ κάμηλοι εἶναι τὰ
 φορτηγὰ ζῶα τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς.— Les gros (capita)
 rapportent de gros (intérêt)· τὰ μεγάλα κεφάλαια ἀποφέ-
 ρουσι μεγάλους τόκους.— Les (fanal) sont des (feu) allumés
 la nuit sur des (tour), à l' entrée des (port) de mer· οἱ
 φανοὶ εἶναι πυρὰ ἀναπτόμενα τὴν νύκτα ἐπὶ πύργων εἰς τὴν εἴσο-
 δον τῶν θαλασσίων λιμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

Formation du féminin.

Τὸ θηλυκὸν τῶν πτωτικῶν σχηματίζεται 1) κατὰ γενικὸν κανόνα διὰ προσθήκης τοῦ ε ἀφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν· π. χ. le voisin (ὁ γείτων), la voisine (ἡ γείτων), grand (μέγας) grande (μεγάλη), petit (μικρός), petite (μικρά).

Τὰ εἰς gu ἐπίθετα λαμβάνουσιν ἐν τῷ θηλυκῷ τὸ ε καὶ διαλυτικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ u π. χ. aigu (ὀξύς), aiguë κλπ.

Δὲν προσλαμβάνεται τὸ ε, ἂν τὸ ὄνομα λήγῃ εἰς ε ἀφώνον π.χ. facile (ὁ καὶ ἡ εὐκολός), κλπ. Ἐξαίρουνται τὰ οὐσιαστικὰ τὰ τρέποντα τὸ ε εἰς esse π.χ. prince (ἡγεμών), princesse (ἡγεμονίς), tigre (τίγρις), tigresse κλπ.

2) Διὰ τῆς τροπῆς τῆς καταλήξεως er τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς ère π. χ. l'écolier (ὁ μαθητής) l'écolière (ἡ μαθήτρια), léger (κοῦφος), légère κλπ.

3) Διὰ τροπῆς τοῦ τελικοῦ f εἰς ve π. χ. veuf (χῆρος), veuve, neuf (νέος) neuve κλπ.

4) Διὰ τροπῆς τοῦ τελικοῦ x εἰς se π. χ. heureux (εὐτυχής), heureuse, époux (σύζυγος), épouse. Ἐξαίρουνται τὰ ἑξῆς:

doux	(γλυκὺς)	douce
faux	(ψευδής)	fausse
roux	(πυρρός)	rousse
préfix	(ὠρισμένος)	préfixe
vieux καὶ vieil (πρὸ φων.)	(παλαιός)	vieille

5) Διὰ προσθήκης ε ἀφώνου καὶ διπλασιασμοῦ τοῦ τελικοῦ συμφώνου ἐν τοῖς εἰς el, eil, en, et, on π. χ. tel (τοιούτος), telle, pareil (ὅμοιος), pareille, ancien (ἀρχαῖος), ancienne, net (καθαρός), nette, bon (καλός), bonne.

Κατ' ἀναλογίαν τούτων σχηματίζεται τὸ θηλ. καὶ τῶν gros (χονδρός), grosse, bas (χαμηλός), basse, gras (παχύς), grasse, gentil (χαρῆς), gentille, épais (πυκνός), épaisse,

expres (ρήτος), expresse, las (κεκμηκώς), lasse, nul (οὐδείς), nulle, sot (μωρός), sottte, vieillot (γεροντοφκνής), vieillotte, bellot (εὐχαρίς), bellotte, paysan (χωρικός), paysanne.

Ὁμοίως καὶ τὰ διπλοῦν τύπον ἀρσενικοῦ ἔχοντα, beau καὶ bel (ὄρατος), θηλ. belle, nouveau καὶ nouvel (νέος), nouvelle, mou καὶ mol (μαλακός), molle, fou καὶ fol (τρελλός), folle, vieux καὶ vieil (παλαιός), vieille, ὦν ὁ β'. τύπος ἀπαντᾷ πρὸς λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος, ὡς bel enfant.

7) Τὰ λήγοντα εἰς eur τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς euse· π. χ. travailleur (ἐργατικός), travailleuse, causeur (λάλος), causeuse, ἢ εἰς rice ἐν τοῖς ἐκ τῶν λατινικῶν παρκαγομένοις· π. χ. imitateur (μιμητής), imitatrice, empereur (αὐτοκράτωρ), imperatrice, ἢ εἰς eure ἐν τοῖς εἰς érieur λήγουσι καὶ τοῖς majeur (ἐνῆλιξ), mineur (ἀνῆλιξ), meilleur (κρείττων)· π. χ. intérieur (ἔσωτερικός), intérieure, mineure κλπ.

8) Τινὰ τῶν εἰς et σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν εἰς ète· complet (πλήρης), concret (συγκεκριμένος), discret (νουνεχής), inquiet (ἀνήσυχος), replet (εὐτραφής), secret (μυστικός), καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα· π. χ. indiscrete (ἀδιάκριτος) κλπ.

Τὸ δὲ compagnon (σύντροφος), ἔχει θηλυκὸν compagne.

9) Σχηματίζεται ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν τῶν:

gouverneur	(διοικητής)	gouvernante
serviteur	(ὑπηρέτης)	servante
absout	(ἀθωωθείς)	absoute
dissout	(διαλελυμένος)	dissoute
blanc	(λευκός)	blanche
franc	(ἐλεύθερος)	franche
sec	(ξηρὸς)	sèche
frais	(νωπός)	fraiche
public	(δημόσιος)	publique
Turc	(Τούρκος)	Turque

caduc	(γηραλέος)	caduque
Grec	(Ἕλληνη)	Grecque
bénin	(χρηστός)	bénigne
malin	(κακεντρεχής)	maligne
long	(μακρός)	longue
oblong	(ἐπιμήκης)	oblongue
tiers	(τρίτος)	tierce
favori	(εὐνοούμενος)	favorite
duc	(δούξ)	duchesse
roi	(βασιλεύς)	reine
coi	(ἤρεμος)	coite.

10) Διτῶς δὲ σχηματίζεται τὸ θηλυκὸν τῶν :

Chanteur (ἀοιδός), chanteuse καὶ cantatrice (ἔξοχος ἀοιδός).

Chasseur (κυνηγός), chasseuse καὶ chasseresse (ποιητ.).

Débitteur (ὑφειλέτης ἢ ὁ διαδίδων τι), débitrice (ἡ ὑφείλουσα) καὶ débitreuse (ἡ διαδίδουσα τι).

Demandeur (ὁ ἐνάγων ἢ ὁ αἰτῶν), demandeuse (ἡ αἰτοῦσα) καὶ demanderesse (ἡ ἐνάγουσα).

Vendeur (ὁ πωλητὴς ἢ ὁ ἐκποιῶν), vendeuse (ἡ πωλήτρια) καὶ venderesse (ἡ ἐκποιήτρια κτήματος).

Bâilleur (ὁ χασμώμενος) ἢ bailleur (ὁ ἐκμισθωτής), bâilleuse (ἡ χασμωμένη), bailleuse (ἡ ἐκμισθώτρια).

Τὰ pêcheur (ἄμαρτωλός), vengeur (ἐκδικητής), καὶ enchanteur (γόης) ἔχουσι θηλυκὸν pécheresse, vengeresse καὶ enchanteresse.

Τὰ ἐπιθέτα τὰ σημερινὰ ἐπάγγελμα, ιδιότητα, ἢ πράξιν εἰς ἄρρεν γένος ἰδιάζουσιν, δὲν ἔχουσι θηλυκὸν τύπον· π. χ. τὰ auteur (συγγραφεύς), professeur (καθηγητής), chef (ἀρχηγός), témoin (μάρτυς), philosophe (φιλόσοφος) κτλ. τίθενται καὶ ἐπὶ γυναικῶν.

Γενικὸς κινῶν. Τὸ γένος καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐπιθέτου συμφωνεῖ μὲ τὸ γένος καὶ τὴν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς ὃ ἀναφέρεται· π. χ. le bon père, la bonne mère.

Ἔσκησις 6η.

J'aime = ἀγαπῶ, Heureux, θ. heureuse = εὐτυχής, malheureux, θ. malheureuse = δυστυχής, fidèle = πιστός, πιστή· vertueux·euse = ἐνάρετος, menteur·euse = ψεύστης· homme = ἄνθρωπος, femme θ. = γυνή, elle est = αὐτὴ εἶναι.

Εἶναι εὐτυχεῖς ἄνθρωποι. — Αὐτὴ εἶναι γυνὴ καλὴ καὶ πιστή. — Εἶναι ψεύστης. — Ἀγαπῶ τὰ δυστυχῆ παιδιά καὶ τὰς ἐνάρετους γυναικας. — Ἔχομεν μεγάλα ὀρολόγια. — Ἔχουσι πιστὰς φίλους. — Ἔχετε μεγάλα πτηνά.

Ἔσκησις 7η.

Τὰ ἐντὸς τῶν παρενθέσεων ἐπίθετα θέσατε εἰς συμφωνίαν κατὰ γένος μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν.

Une felicité (éternel) sera la récompense du juste· μία εὐτυχία αἰωνία θὰ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ δικίου. — La jeune fi le (attentif) recevra une récompense· ἡ νεαρὰ κόρη ἢ προσεκτικὴ θὰ λάβῃ ἀμοιβήν. — On doit soigner l' animal ou la plante (utile) à l'homme· ὀφείλει τις νὰ περιποιῆται τὸ ζῷον ἢ τὸ φυτὸν τὸ χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον. — Une (bon) police garantit la sûreté (public)· μία καλὴ ἀστυνομία ἐξασφαλίζει τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. — La (meilleur) des boissons est l'eau (frais) et (pur)· τὸ κάλλιστον τῶν ποτῶν εἶναι τὸ δροσερὸν καὶ καθαρὸν ὕδωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Βαθμοὶ συγκρίσεως

Dégré de comparaison.

Τὰ ποιοτικὰ ἐπίθετα (adjectifs qualificatifs) δηλοῦσι ποιότητα ἢ ιδιότητα τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἔχουσι τρεῖς βαθμούς :

Θετικὸν = positif.

Συγκριτικὸν = comparatif καὶ

Ἄπερθετικὸν = superlatif.

Τὸ συγκριτικὸν εἶναι τριῶν εἰδῶν :

α'. Le comparatif de supériorité (συγκριτικὸν ὑπεροχῆς) ἐκφέρεται προτασσομένου τοῦ θετικοῦ τοῦ ἐπιρρήματος plus· π. χ. plus beau (ὠραιότερος), plus belle (ὠραιότερα).

β'. Le comparatif d'égalité (συγκριτικὸν ἰσότητος) ἐκφέρεται διὰ τοῦ ἐπιρρήματος aussi· π. χ. aussi bon=ἐπίσης καλός, aussi bonne=ἐπίσης καλή.

γ'. Le comparatif d'infériorité (συγκριτικὸν μειονότητος) ἐκφέρεται διὰ τοῦ ἐπιρρήματος moins· π. χ. moins sage=ἥττον φρόνιμος, moins bonne=ὀλιγώτερον καλή.

Τὰ ἐπίθετα bon (καλός), mauvais (κακός) καὶ petit (μικρός) σχηματίζουν μονολεκτικῶς συγκριτικὰ ὑπεροχῆς: meilleur (κρείττων), pire (χείρων), moindre (ἐλάσσων, ἐπὶ ποσοῦ) καὶ plus petit (μικρότερος, ἐπὶ ἐκτάσεως).

Τὸ ὑπερθετικὸν εἶναι δύο εἰδῶν :

α'. Le superlatif relatif (τὸ σχετικὸν ὑπερθετικόν), ἐκφέρεται προτασσομένων τῶν ὀριστικῶν ἄρθρων ἢ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων mon, ton, son κλπ. πρὸ τοῦ συγκριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς· π. χ. le plus grand des philosophes=ὁ μέγιστος τῶν φιλοσόφων, le meilleur des auteurs=ὁ ἄριστος τῶν συγγραφέων κλπ.

β'. Le superlatif absolu (τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικόν), ἐκφέρεται προτασσομένων πρὸ τοῦ θετικοῦ ἐνός τῶν ἐπιρρημάτων très=λίαν, fort=πολύ, bien=ἄρκούντως, extrêmement=ἄκρως, infiniment=ἀπείρως, excessivement=ὑπερβαλλόντως, trop=ἄγχι κλπ. π. χ. très éloquent=εὐγλωττότατος, bien spirituelle=εὐφρεστάτη, infiniment beau=ὠραιότατος, κλπ.

Ὁ δεῦτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται διὰ τοῦ que κατ' ὀνομαστικὴν ἐν τῷ συγκριτικῷ καὶ διὰ γενικῆς ἐν τῷ σχετικῷ ὑπερθετικῷ· π. χ. la mère est plus belle que la fille=ἡ μήτηρ εἶναι ὠραιότερα ἢ ἡ θυγάτηρ· le plus haut des arbres=τὸ ὑψηλότατον τῶν δένδρων.

Ἄσκησις 8η.

Maison=θ. οἰκία	exemple α.=παράδειγμα
voisin α.=γείτων	tulipe θ.=λείριον.
rose θ.=ρόδον	lecture θ.=ἀνάγνωσις.
utile=ὠφέλιμος	bon, bonne θ.=καλός, ἡ, ὄν.

Ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς εἶναι μεγλειτέρα τῆς οἰκίας τοῦ γείτονος. — Ἐχω τὸν μέγιστον πῖλον. — Ἐχετε τὸ μικρότατον ὠρολόγιον. — Ἡ ἀνάγνωσις τῶν καλῶν βιβλίων εἶναι ὠφελιμωτάτη. — Ἐν καλῶν βιβλίων εἶναι ὠφελιμώτερον ἑνὸς καλοῦ παραδείγματος. — Τὸ λείριον εἶναι τόσον ὠραῖον ὅσον τὸ ρόδον. — Ἡ μήτηρ εἶναι εὐτυχεστέρα τοῦ πατρὸς, εἶναι ἢ εὐτυχεστάτη γυνή.

Ἄσκησις 9η.

De toutes les éducations, celle qui forme le coeur est la... parfaite: ἐξ ὅλων τῶν ἀγωγῶν, ἐκείνη ἣτις μορφώνει τὴν καρδίαν εἶναι ἡ τελειοτάτη. — La vertu est la... sûre marque d' un coeur noble: ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀσφαλεστάτη ἔνδειξις εὐγενοῦς καρδίας. — Les... leçons sont celles de l'expérience: τὰ κάλλιστα μαθήματα εἶναι τὰ τῆς πείρας. — Le sucre est... agréable mais... utile que le lait: ἡ ζάχαρις εἶναι εὐχρηστοτέρα, ἀλλ' ἤττον ὠφέλιμος τοῦ γάλακτος. — La raison... fort est toujours la... τὸ δίκχιον τοῦ ἰσχυροτέρου εἶναι πάντοτε τὸ κράτιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐπίθετα διοριστικὰ

Adjectifs déterminatifs.

Τὰ διοριστικὰ ἐπίθετα (adjectifs déterminatifs) δηλοῦσι διαφόρους σχέσεις τῶν οὐσιαστικῶν καὶ εἶναι :

α'. démonstratifs=δεικτικά.

β'. possessifs=κτητικά.

γ'. interrogatifs=ερωτηματικά.

δ'. indéfinis=άόριστα.

ε'. numéraux=αριθμητικά.

1ον. Adjectifs démonstratifs.

Δεικτικά επίθετα

Τὰ δεικτικά επίθετα χρησιμεύουσι πρὸς δεῖξιν προσώπων, ζώων ἢ πραγμάτων καὶ εἶναι :

Ce=οὗτος, πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασείας· ce chapeau=ὁ πῆλος οὗτος, ce homard=οὗτος ὁ ἄστακός.

Cet=οὗτος, πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h φιλοῦ· π. χ. cet enfant=οὗτος ὁ παῖς, cet homme=οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Cette=αὕτη, πρὸ ὀνόματος θηλυκοῦ· π. χ. cette plume=αὕτη ἡ γραφίς, cette amie=αὕτη ἡ φίλη.

Ces=οὗτοι, αὗτοι, πρὸ πληθυντικῶν ὀνομάτων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· π. χ. ces enfants=ταῦτα τὰ παιδιὰ, ces plumes=αὗται αἱ γραφίδες.

Ἵνα δειχθῶσι τὰ πλησίον, προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ ἐπιτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ μεθ' ἐνωτικοῦ σημείου τὸ μόριον ci· π. χ. cet homme-ci=οὗτος ὁ ἄνθρωπος· Ἵνα δὲ δειχθῶσι τὰ μακρὰν, ἐπιτάσσεται τὸ là π. χ. cette femme-là=ἐκείνη ἡ γυνή.

Ἐπίθετος 10η.

Sage=φρόνιμος, pire=χειρότερος, meilleur=καλλίτερος, plume θ.=γραφίς, papier α.=χάρτης.

Οὗτοι οἱ πῆλοι εἶναι μεγαλείτεροι ἐκείνων. — Τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα εἶναι φρονιμώτατα. — Αὕτη ἡ γραφίς εἶναι λίαν ἐξοικειωμένη. — Ὁ χάρτης οὗτος εἶναι λευκώτατος (blanc). — Ἐκεῖνα τὰ πτηνὰ εἶναι δυστυχῆ. — Αἱ γραφίδες ἐκεῖναι εἶναι ὠφελιμώταται.

Ἐπίθετος 11η.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῶν καταλλήλων δεικτικῶν ἐπιθέτων.

(...enfant devint plus tard un grand savant: τὸ παιδίον τοῦτο ἐγένετο βραδύτερον μέγας σοφός.— Vous devez rectifier... erreur θ.: ὀφείλετε νὰ ἐπανορθώσητε τὸ σφάλμα τοῦτο.— Prenez... plume θ., cahier ἀ., et... encrier ἀ. λάβετε ταύτην τὴν γραφίδα, τοῦτο τὸ τετράδιον καὶ τοῦτο τὸ μελανοδοχεῖον.

2ον. Adjectifs possessifs

Κτητικὰ ἐπίθετα.

Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶναι τὰ ἑξῆς :

Masculin ἀρσ.   Féminin θηλ.

Ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος καὶ ἑνὸς κτήματος :

mon=ἐμός, père=πατήρ	ma=ἐμή, mère=μήτηρ
ton=σός	ta=σὴ
son=ἰδικός του, της »	sa=ἰδική του, της »

Ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ ἑνὸς κτήματος :

notre=ἡμέτερος—père	notre=ἡμετέρα—mère
votre=ὑμέτερος »	votre=ὑμετέρα »
leur=ἰδικός των »	leur=ἰδική των »

Pluriel pour les deux genres

πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν

Ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος καὶ πολλῶν κτημάτων :

mes=ἐμοὶ καὶ ἐμαί,	pères πατέρες, mères μητέρες
tes=σοὶ καὶ σοί	»
ses=ἰδικοί του, ἰδικά του, »	»

Ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ πολλῶν κτημάτων :

nous=ἡμέτεροι καὶ ἡμέτεραι	pères πατέρες mères μητέρες
vous=ὑμέτεροι καὶ ὑμέτεραι	»
leurs=ἰδικοί των καὶ ἰδικά των »	»

Πρὸ ὀνόματος θηλυκοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h φιλοῦ, ἀντὶ τῶν ma, ta, sa τίθενται χάριν εὐφωνίας τὰ mon, ton, son· π. χ. mon âme (ἀντὶ ma âme), mon histoire (ἀντὶ ma histoire).

Άσκησις 12η.

Ἐχω τὸ βιβλίον μου καὶ τὸ χρῆτιόν του. — Ἐχετε τὰ πτηνά σου. — Ἀγαπῶ τὴν μητέρα μου. — Δότε μοι τὰ βιβλία των. — Τὸ παιδίον μου εἶναι φρονιμώτατον. — Ἐχω τὸ κονδυλομάχιόν του, τὸ ὠρολόγιόν σου, τὰ ρόδα των καὶ τὰ πτηνά σου.

Άσκησις 13η.

Ἀντικειταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητικοῦ ἐπιθέτου.

Chaque âge a...plaisirs· ἐκάστη ἡλικία ἔχει τὰς ἡδονάς της. — La science est amère, mais...fruit est doux· ἡ ἐπιστήμη εἶναι πικρά, ἀλλ' ὁ καρπὸς της εἶναι γλυκός. — Le bon pasteur donne...vie (θηλ.) pour...brebis· ὁ καλὸς ποιμὴν δίδει τὴν ζωὴν του διὰ τὰ πρόβατά του,

3ον. Adjectifs interrogatifs.

Ἐπίθετα ἐρωτηματικά

Ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον εἶναι τὸ quel (τίς, ποῖος), θ. quelle, ὅπερ εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ θκυρμασοῦ· π. χ. quel homme? = ποῖος ἄνθρωπος; quelle femme? ποῖα γυνή; quel beau temps? τί ὠραῖος καιρὸς!

4ον. Adjectifs indéfinis.

Τὰ ἄοριστα ἐπίθετα εἶναι :

MASCULIN

aucun=οὐδεὶς

certain=τίς

nul=οὐδεὶς

quel=τίς

tel=τοιούτος

tout=πᾶς, πληθ. tous

un=εἷς, τις

FÉMININ

aucune

certaine

nulle

quelle

telle

toute

une

καὶ ἡ maint ἢ maints=πολλοί, ἄνευ ἐνικοῦ, θηλ. mainte ἢ maintes=πολλὰ.

Κοινοῦ γένους

autre=ἄλλος (ἡ)	πληθ. autres
chaque=ἕκαστος (ἡ)	ἄνευ πληθυντικοῦ
même=ὁ αὐτός (ἡ)	πληθ. mêmes
plusieurs=πολλοὶ (αὶ)	ἄνευ ἐνικοῦ
quelque=τίς	πληθ. quelques
quelconque=ὅστισδήποτε.	

ΣΗΜ. Τὸ ἐπίθετον quel, quelle δύναται νὰ εἶναι ἐρωτηματικόν=τίς; ὡς εἴπομεν,

Ἄσκησις 14η.

Mortel=θνητὸς ils donnent=δίδουσι.
 conduite (θ.)=διαγωγή argent (ἀ.)=ἄργυρος, χρήματα

Ἄλλοι ἄνθρωποι εἶναι θνητοί. — Πολλοὶ δίδουσι χρήματα εἰς τοὺς δυστυχεῖς. — Δός μοι ἐν βιβλίον οἰονδήποτε. — Ἐκαστος ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. — Ποῦτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος; — Μία τοιαύτη διαγωγή. — Ὁ αὐτὸς κκυρός. — Ἐκάστη ὠραία οἰκία. — Δότε ἄλλας γραφίδας καὶ ἄλλο χαρτίον. — Οὐδεὶς ἔχει τοιαύτα πτηνά. — Ἐχω βιβλία τινά.

Ἄσκησις 15η.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῶν καταλλήλων ἀορίστων ἐπιθέτων.

Les...causes produisent les...effets: τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. — Le vent a déraciné... arbres: ὁ ἄνεμος ἐξερρίζωσε δένδρα τινά. — ...les villages devraient avoir une école: πάντα τὰ χωρία ὄφειλον νὰ ἔχωσι μίαν σχολήν. — Mon frère est d'un...avis: ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἄλλης γνώμης. Il y a...village à l'entrée de la forêt: ὑπάρχει ἐν χωρίον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δάσους. — ...homme n'ignore cela: οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τοῦτο. — Prêtez-moi un livre.... δανείσατέ μοι ἐν βιβλίον οἰονδήποτε. — ...fut sa réponse: τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησίς του.

5ον. Adjectifs numéraux

Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἶναι δύο εἰδῶν. 1) Cardinaux (ἀπόλυτα) καὶ 2) Ordinaux (τακτικά).

Ἐκ τῶν ἀπολύτων κλίνεται μόνον τὸ un=εἷς, une=μία. Λαμβάνουσι δὲ τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ τὰ vingt=εἴκοσι καὶ cent=ἐκατὸν, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμόν, καὶ δὲν ἀκολουθῆ ἄλλο ἀριθμητικόν· π.χ. quatre-vingts (τετράκις εἴκοσι=ὀγδοήκοντα), deux-cents (δὶς ἐκατὸν=δικάσιοι) κλπ. Εἶναι ἄκλιτα ὅμως, ὅταν τίθενται ἀντὶ τακτικῶν· π.χ. page quatre-vingt (σελίς ὀγδοηκοστή), l'an huit cent (τὸ ἔτος ὀκτακοσιοστὸν).

Τὸ mille ἐπὶ χρονολογίας γράφεται mil π.χ. l'an mil huit cent vingt un (ἐν ἔτει 1821).

Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν deux, cinq, six, sept, huit, neuf, dix, μένουσιν ἄφωνα, ἐὰν τὸ ἐπόμενον αὐτῶν οὐσιαστικὸν ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος· π.χ. cinq livres=πέντε βιβλία (πρόφ. σὲν λίβρ), six chevaux=ἕξ ἵπποι, sept mois=ἑπτὰ μῆνες (πρόφ. σὲ μιά). Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει προσφέρονται.

Τὸ f τοῦ neuf=ἐννέα, πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος προσφέρεται ὡς v π.χ. neuf enfants=ἐννέα παιδία (πρόφ. neuv-enfants).

Τὸ x τῶν six=ἕξ καὶ dix=δέκα πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος προσφέρεται ὡς z π.χ. six enfants=ἕξ παιδία, dix ouvriers=δέκα ἐργάται· πρὸ συμφώνου εἶναι ἄφωνον, ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει προσφέρεται ὡς s π.χ. nous sommes six=εἴμεθα ἕξ, ils sont dix=εἶναι δέκα.

Τὸ x τοῦ soixante=ἑξήκοντα προσφέρεται ὡς s.

Τοῦ vingt=εἴκοσι καὶ cent=ἐκατὸν τὸ t εἶναι ἄφωνον, συνεχφωναῖται ὅμως μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως.

—Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ σημαίνουσι τὴν τάξιν καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν· π.χ. premier, second.

Πίναξ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων

Cardinaux	Ordinaux
Ἀπόλυτα	Τακτικά
1 un, une	premier, ère=πρῶτος
2 deux (ντέ)	second ἢ deuxième=δεύτερος
3 trois (τροά)	troisième=τρίτος
4 quatre (κάρτρ)	quatrième=τέταρτος
5 cinq (σέν)	cinquième=πέμπτος
6 six (σίξ)	sixième=έκτος
7 sept (σέτ)	septième=έβδομος
8 huit (ουίτ)	huitième=ὄγδοος
9 neuf (νέφ)	neuvième=έννατος
10 dix (ντίκ)	dixième=δέκατος
11 onze (όνζ)	onzième=ένδέκατος
12 douze (ντούζ)	douzième=δωδέκατος
13 treize (τρέζ)	treizième=δέκατος τρίτος
14 quatorze (κντόρζ)	quatorzième=δέκατος τέταρτος
15 quinze (κένζ)	quinzième=δέκατος πέμπτος
16 seize (σεζ)	seizième=δέκατος έκτος
17 dix-sept (ντισέτ)	dix-septième=δέκατος έβδομος
18 dix-huit (ντιζουίτ)	dix-huitième=δέκατος ὄγδοος
19 dix-neuf (ντισνέφ)	dix-neuvième=δέκατος έννατος
20 vingt (βέν)	vingtième=είκοστός κ.τ.λ.
21 vingt et un	vingt et unième
22 vingt-deux	vingt-deuxième
23 vingt-trois	vingt-troisième
30 trente (τράντ)	trentième=τριακοστός
40 quarante (κνράντ)	quarantième=τεσσαρακοστός
50 cinquante (σενκάντ)	cinquantième=πεντηκοστός
60 soixante (σοισάντ)	soixantième=έξηκοστός
70 soixante dix	soixante-dixième έβδομηκοστός
80 quatre-vingts	quatre-vingtième
90 quatre vingt-dix	quatre-vingt-dixième ὄγδοηκ.

100 cent	centième=έκκτοστός κλπ.
200 deux-cents etc.	deux-centième
1000 mille	mil'ième=χιλιοστός
2000 deux mille, etc.	deux-millième
1,0 00,000 un million	millionième
1,000,000,000 billion ή milliard, etc.	billionième etc.

Ἐντὺ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα εἰς τὰς ἐξῆς περιστάσεις :

1) ἐπὶ ἡμερομηνίας πλὴν τοῦ un π. χ. le premier, deux, trois etc. Avril=τὴν πρώτην, δευτέρα, τρίτην κλπ. Ἀπριλίου nous avons le vingt trois du mois=ἔχομεν 23 τοῦ μηνός.

2) ἐπὶ τῶν ὥρῶν τῆς ἡμέρας π. χ. i est un, deux, trois heures=εἶναι πρώτη, δευτέρα, τρίτη. ὥρα.

3) ἐπὶ ἀριθμῆσεως βρασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν, ἐκτὸς τοῦ un καὶ ἐνίοτε τοῦ deux π. χ. Othon premier, second ή deux, trois κλπ.=Ἰθων 1ος, 2ος, 3ος κλπ.

4) ἐπὶ τῆς ἀριθμῆσεως σελίδων καὶ κεφαλαίων π. χ. chapitre quatre, page quarante=κεφάλαιον τέταρτον, σελὶς τεσσαρακοστή.

Πλὴν τῶν ἀπολύτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων ὑπάρχουσι καὶ τὰ ἐξῆς ἀριθμητικά :

α'. τὰ πολλαπλασιαστικά (multiplicatifs) λήγοντα εἰς ple, πλὴν τοῦ double π. χ. double=διπλοῦς, triple=τριπλοῦς, quadruple=τετραπλοῦς, quintuple=πενταπλοῦς, sextuple=ἕξπλοῦς, septuple=ἑπταπλοῦς, octuple=ὀκταπλοῦς, nonuple=ἐννεαπλοῦς, décuple=δεκάπλοῦς, centuple=ἑκατονταπλοῦς κλπ.

β'. τὰ ἀθροιστικά (collectifs) ἄπερ λήγουσιν εἰς aine π. χ. une dizaine=δεκάς, une douzaine=δωδεκάς, une vingtaine (τὸ g ἄρωνον)=εἰκοτάς, une centaine=ἑκατοντάς, πλὴν τῶν un millier=χιλιάς, un million=ἑκατομμύριον, un milliard=δυσεκατομμύριον.

γ'. τὰ διανεμητικὰ (distributifs), σχηματιζόμενα προστιθεμένης μεταξὺ δύο ὁμοίων ἀριθμητικῶν τῆς προθέσεως à π. χ. un à un=ἀνὰ εἷς, deux à deux=ἀνὰ δύο κλπ.

δ'. τὰ ποσοτικά, γίνονται ἐκ τῶν ἀπολύτων ἐπιτασσομένης τῆς λέξεως fois=φορὰ π. χ. une fois=ἅπαξ, deux fois=δύο, trois fois=τρὶς, vingt fois=εἰκοσάκις κλπ.

ΣΗΜ. Τὰ cent fois, mille fois δὲν σημαίνουν μόνον τὸ ἑκατοντάκις, χιλιάκις, ἀλλὰ καὶ τὸ πολλάκις.

ε'.) Τὰ κλασματικά (fractionnaires) un demi ou moitié=ἡμισυ, un tiers=ἐν τρίτον, un quart=ἐν τέταρτον, un cinquième=ἐν πέμπτον, un sixième=τὸ ἕκτον, κλπ.

Ἄσκησις 16η.

Μεταφράζοντες τὰς ἐξῆς φράσεις γράψατε δι' ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων τοὺς ἐν αὐταῖς ἀριθμούς. Γεώργιος 1ος.—Νικόλαος 3ος.—Κάρολος 12ος.—Ἔχω 105 βιβλία, 275 γραφίδας καὶ 19 τετράδια.—Δότε μοι 397 καρφίδας.—Ὁ ἵππος οὗτος στοιχίζει (coûte) 1275 φράγκα (francs).—Ἔχει 2504,68961,41514,3,704,893 φράγκα.—Ἐν Ἀθήναις (Athènes) 15 Μαΐου (Mai) 1905.

Adjectifs invariables

Ἐπίθετα ἄκλιτα

Τὰ ἐπίθετα λαμβάνονται καὶ ὡς ἐπιρρήματα καὶ τότε μένουσιν ἄκλιτα π. χ. ces enfants parlent haut=τὰ παιδία ταῦτα ὁμιλοῦσι μεγαλοφώνως, ces meubles coûtent cher=τὰ ἔπιπλα ταῦτα στοιχίζουσιν ἀκριβῶς κλπ.

Μετὰ τὰ ῥήματα ὅμως être (εἶναι), devenir (γίγνεσθαι), paraître (φαίνεσθαι), sembler (ὁμοιάζειν), τὰ ἐπίθετα κλίνονται πάντοτε π. χ. ces fruits semblent bons (αἱ καρποὶ οὗτοι φαίνονται καλοί), ces hommes paraissent honnêtes (αἱ ἄνθρωποι οὗτοι φαίνονται τίμιοι).

Τὰ ἐπίθετα nu=γυμνὸς καὶ demi=ἡμισυς, προτασσομένα τῶν ὀυσιαστικῶν μεθ' ἐνωτικῆς σημείου εἶναι ἄκλιτα, ἐπιτασσομένα ἔκλινονται π. χ. ne marchez pas nu-pieds=μὴ περιπατεῖτε

γυμνόποδες. Je vous attends une demi-heure=σας ἀναμένω ἀπὸ ἡμισείας ὥρας. Les condamnés vinrent demander grâce pieds nus=οἱ κατὰδικιοὶ ἦλθον νὰ ζητήσωσι χάριν γυμνόποδες. Il est une heure et demie=εἶναι μίαι καὶ ἡμίσεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν

Des pronoms.

Αἱ λέξεις αἱ τιθέμεναι ἀντὶ τῶν ὀνομάτων καλοῦνται ἀντωνυμίαι (pronoms).

Εἶναι δὲ αἱ ἀντωνυμίαι: προσωπικαὶ (personnels), δεικτικαὶ (démonstratifs), κτητικαὶ (possessifs), ἀνφορικαὶ (relatifs), καὶ ἀόριστοι (indéfinis).

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι

Pronoms personnels

Πρώτου προσώπου

Singulier	Pluriel
Ὅν. Je ἢ μοὶ ἐγὼ	nous ἢ ἡμεῖς
Γεν. de moi	de nous
Δοτ. à moi, μοὶ ἢ me	à nous ἢ nous
Αἰτ. moi ἢ me	nous.

Δευτέρου προσώπου

Singulier	Pluriel
Ὅν. tu ἢ τοὶ σὺ	vous ἢ ὑμεῖς
Γεν. de toi	de vous
Δοτ. à toi, τοὶ ἢ te	à vous ἢ vous
Αἰτ. toi ἢ te	vous.

Τρίτου προσώπου

Ἄρσενικὸν

Singulier	Pluriel
Ὅν. il ἢ αὐτός	ils ἢ eux αὐτοὶ
Γεν. de lui	d'eux
Δοτ. à lui ἢ lui	à eux ἢ leur
Αἰτ. lui ἢ le	eux ἢ les

Θ η λ υ κ ό ν

Ὅν. elle αὐτή	elles αὐταί
Γεν. d'elle	d'elles
Δοτ. à elle ἢ lui	à elles ἢ leur
Αίτ. elle ἢ la	elles ἢ les.

Αἱ ἀντωνυμίαι je, tu, il, ils ὡς καὶ αἱ me, te, le, la, les, leur οὐδέποτε τίθενται μόναι, ἀλλ' αἱ μὲν je, tu, il, ils συνοδεύουσι τὰ ρήματα ὡς ὑποκείμενα αὐτῶν ὡς je donne=δίδω, tu donnes=δίδεις, il donne=δίδει κλπ. Αἱ δὲ me, te, le, la, les, leur τίθενται μετὰ τὸ ὑποκείμενον καὶ τοῦ ρήματος ὡς ἀντικείμενα· π. χ. il me doit=μοὶ ὀφείλει, je le dis=τὸ λέγω. Οἱ λοιποὶ τύποι moi, toi κλπ. δύνανται νὰ τεθῶσι καὶ μόναι· π. χ. qui parle? (τίς ὁμιλεῖ;) moi (ἐγώ), lui (αὐτός), eux (ἐκεῖνοι) κλπ.

Ἡ vous συνηθίζεται καὶ ἀντὶ τῆς tu ἢ toi, χάριν εὐγενείας, ἀλλὰ τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ἐπίθετα τίθενται εἰς ἐνικὸν ἀριθμόν· π. χ. vous êtes bon=εἶσαι καλός.

Τὸ e τῶν je, te, se, le ἐκθλίβεται πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου· π. χ. j'aime=ἀγαπῶ.

Ἄκλιτοι προσωπικὴ ἀντωνυμίαι εἶναι καὶ αἱ en καὶ y.

Ἡ en εἶναι πτώσεως ἀφαιρετικῆς, γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, προσώπου τρίτου καὶ σημαίνει de lui (ἐξ αὐτοῦ), d'elle (ἐξ ἐκείνης), d'eux (ἐξ αὐτῶν), de cela (ἐκ τούτου).

Ἡ y εἶναι πτώσεως δοτικῆς, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, προσώπου τρίτου καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς δοτικὰς à lui, à elle, à eux, à cela (περὶ αὐτοῦ, αὐτῶν, τούτου)· π. χ. Avez-vous de l'argent? J'en ai=ἔχετε χρήματα; ἔχω (ἐξ αὐτῶν). Je connais ces pauvres, je m'y intéresse=γνωρίζω τοὺς πτωχοὺς αὐτούς, ἐνδιαφέρομαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ἄλλως ἢ μὲν en εἶναι πρόθεσις· π. χ. en Grèce=ἐν Ἑλλάδι, ἢ δὲ y ἐπίρρημα· π. χ. j'y vais=πηγαίνω ἐκεῖ.

Ἐσκήσεις 17η. (1)

Ἀντικαταστήσατε τὰς παύλας διὰ τῶν καταλλήλων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

— aime et — aimeraï toujours, σὰς ἀγαπῶ καὶ θὰ σὰς ἀγαπῶ πάντοτε. — dis, ἐγὼ τὸ λέγω. — n'avons pas dit cela, δὲν εἶπομεν τοῦτο. — ont dit, αὐτοὶ εἶπον τοῦτο. Mon frère et — irons à la campagne, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν. — et votre frère — viendrez avec moi, ὑμεῖς καὶ ὁ ἀδελφός σας θὰ ἔλθῃτε μετ' ἐμοῦ. — vais — présenter —, μέλλω νὰ παρουσιάσω ὑμᾶς εἰς αὐτόν. — pardonne — et —, συγχωρῶ σέ καὶ αὐτήν. Parle-t-on de mon ouvrage? On — parle, ὀμιλοῦσι περὶ τοῦ συγγράμματός μου; ὀμιλοῦσι (περὶ αὐτοῦ). Pensez-vous de cette affaire? Je n' — pense plus, σκέπτεσθε περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης; δὲν σκέπτομαι πλέον περὶ αὐτῆς. — ai dit de partir, εἶπον αὐτοῖς ν' ἀναχωρήσωσι. — fera s'il peut, θὰ πράξῃ αὐτὸ ἐὰν δύναται. — est un bon ami, εἶναι καλὸς φίλος. L'étude — récréé, ἡ μελέτη μὲ ἀνακουφίζει.

Αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι

Pronoms réfléchis

Α'. προσώπου

Singulier	Pluriel
Ὅν. moi-même ἐγὼ αὐτός	nous mêmes
Γεν. de moi-même	de nous-mêmes
Δοτ. à moi-même	à nous-mêmes
Αἰτ. moi-même	nous-mêmes

Β'. προσώπου

Singulier	Pluriel
Ὅν. toi-même σὺ αὐτός	vous-mêmes ὑμεῖς αὐτοὶ
Γεν. de toi-même	de vous-mêmes
Δοτ. à toi-même	à vous-mêmes
Αἰτ. toi-même	vous-mêmes.

(1) Ὃπου ὑπάρχει μία παύλα, ἐλλείπει μία λέξις· ὅπου δὲ δύο ἢ πλείοτε-
ραι, ἐλλείπουσι δύο ἢ πλείοτε-
ραι λέξεις.

Γ'. προσώπων

κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ

Ὅν. soi=αὐτός οὗτος

Γεν. de soi

Δοτ. à soi

Αἰτ. soi ἢ se

καὶ ἐπὶ ἐμφάσεως

Singulier

MASCULIN

FÉMININ

Ὅν. lui-même

elle-même

Γεν. de lui-même

d' e le-même

Δοτ. à lui-même

à elle-même

Αἰτ. lui-même

elle-même

Pluriel

Ὅν. eux-mêmes

elles-mêmes

Γεν. d' eux-mêmes

d' elles-mêmes

Δοτ. à eux-mêmes

à elles-mêmes

Αἰτ. eux-mêmes

elles-mêmes

Ἐσκησις 18η.

Nous l'avons vu — —, τὸν εἶδομεν ἡμεῖς αὐτοί. Ses ennemis — — l'estimaient, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἐξετίμων αὐτόν. Je garderai une partie pour — —, θὰ φυλάξω ἐν μέρος δι' ἐμυτόν. Il a pris tout pour — —, ἔλαβεν ὅλον δι' ἐμυτόν. Je parle — — — ὁμιλῶ περὶ ἐμυτοῦ. Vous me l'avez dit — —, μοὶ τὸ εἶπατε ὑμεῖς αὐτοί. Je l'ai donné — — —, τὸ ἔδωκα εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον. Chacun travaille pour — — —, ἕκαστος ἐργάζεται δι' ἐμυτόν. Quand on est au service de quelqu' un on n'est plus — —, ὅταν τις εἶναι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τινὸς δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἐμυτόν.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι

Pronoms démonstratifs

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἐξῆς:

Singulier

Pluriel

ce, ceci=τοῦτο

ceux

celui, celui-ci=οὗτος, οὗτοςί,

ceux-ci

celui-là=ἐκεῖνος.

ceux-là

cela=ἐκεῖνο.

Feminin Singulier

Pluriel

celle (αὐτή

celles

celle-ci)

celles-ci

celle-là=ἐκείνη

celles-là

Tὰ ceci, celui-ci δεικνύουσι τὰ ἐγγύς κείμενα, τὰ δὲ cela, celui-là τὰ μακρὰν.]

ΣΗΜ. Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία οὐ δὲν πρέπει νὰ συγγένηται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου οὐ τοῦτο μὲν προηγῆται τοῦ ὀνόματος, ἐνῶς ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία προτάσσεται τῶν τύπων τοῦ ῥήματος être (εἶναι), ἢ τῶν ἀναφορικῶν qui (ὅστις), que (τὸν ὁποῖον), quoi (ὅπερ), dont (τοῦ ὁποῖου) π. χ. C'est votre père=εἶναι ὁ πατήρ σας, c'est moi=εἶμαι ἐγώ, ce sont nos amies=εἶναι αἱ φίλαι μας, ce que tu dis=ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον λέγεις, ce dont je parle=ἐκεῖνο, περὶ οὗ λέγω κλπ.

*Άσκησις 19η.

Θές τὴν κατάλληλον δεικτικὴν ἀντωνυμίαν.

—qui est content est heureux, ἐκεῖνος ὅστις εἶναι εὐχρηστημένος εἶναι εὐτυχής.—qui sont mécontents sont malheureux, ἐκεῖνοι οἵτινες εἶναι δυσηρεστημένοι εἶναι δυστυχεῖς.—qui vient est ma mère, ἐκείνη ἣτις ἔρχεται εἶναι ἡ μήτηρ μου.—est pour Auguste et—pour Antoine, τοῦτο εἶναι διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ ἐκεῖνο διὰ τὸν Ἀντώνιον.—qui me plaît en vous— votre franchise, ἐκεῖνο ὅπερ μοὶ ἀρέσκει ἐν ὑμῖν εἶναι (c'est) ἡ εὐλικρίνειά σας. Quelle est de ces gravures (θηλ.)—que vous aimez le mieux? Τίς τῶν ξυλογραφιῶν τούτων εἶναι ἐκείνη, ἣτις σας ἀρέσκει περισσότερο; J'aime mieux—;— ne me plaît pas, μοὶ ἀρέσκει αὐτή, ἐκείνη δὲν μοὶ ἀρέσκει.

Κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ

Pronoms possessifs

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ εἶναι αἱ ἐξῆς:

MASCULIN.

Singulier

Pluriel

le mien ὁ ἰδικός μου

les miens

le tien ἰδικός σου

les tiens

le sien ὁ ἰδικός του

les siens

le nôtre ὁ ἰδικός μας	les nôtres
le vôtre ὁ δικός σας	les vôtres
le leur ὁ ἰδικός των	les leurs.

FÉMININ

Singulier	Pluriel
La mienne ἡ ἰδική μου	les miennes
la tienne ἡ ἰδική σου	les tiennes
la sienne ἡ ἰδική του	les siennes
la nôtre ἡ ἰδική μας	les nôtres
la vôtre ἡ ἰδική σας	les vôtres
la leur ἡ ἰδική των	les leurs.

ΣΗΜ. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι nôtre, vôtre λαμβάνουσι περισπωμένην, ἐνῶ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲν λαμβάνουσιν.

ΣΗΜ. Β'. Αἱ ἀντωνυμίαι les miens, les tiens, les siens, les nôtres, les vôtres, les leurs, τίθενται καὶ ἀντὶ τῶν οὐσιαστικῶν οἱ συγγενεῖς, οἱ ὀπαδοὶ κλπ.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι κλίνονται ὡς τὰ ὀνόματα οὕτως :

Ἐνικός	Πληθυντικός
Ὄνομ. καὶ Αἰτιατ. le mien	les miens
Γεν. du mien	des miens
Δοτ. au mien	aux miens

Ἐσκήσεις 20ῆ.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῶν καταλλήλων κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

Voici mon cheval, voilà le..., ἰδοὺ ὁ ἵππος μου, ἰδοὺ ὁ ἰδικός σου. Cette écurie est la..., ὁ σταῦλος οὗτος εἶναι ἰδικός μας. Ce puits, c'est le..., τὸ φρέαρ τοῦτο εἶναι τὸ ἰδικόν σας. Cette plume, c'est la..., ἡ γραφίς αὕτη εἶναι ἡ ἰδική μου.— Cette cave c'est la..., τὸ ὑπόγειον τοῦτο εἶναι τὸ ἰδικόν του. Cette plume est-elle la...? ἡ γραφίς αὕτη εἶναι ἡ ἰδική των; Votre maison est plus grande que la..., ἡ οἰκία σας εἶναι μεγαλειτέρα ἢ ἡ ἰδική μας.

Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι

Pronoms relatifs.

Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι:

α'. qui=ὅστις, ἧτις, ὅ,τι, οἵτινες, αἵτινες, ἕτινα.

Ὄνομ.	qui
Γεν.	de qui ἢ dont
Δοτ.	à qui
Αἰτιατ.	que

β'. Lequel=ὁ ὁποῖος.

Singulier

Ὄνομ. καὶ Αἰτιατ.	lequel	laquelle=ἡ ὁποῖα:
Γεν.	duquel	de laquelle
Δοτ.	auquel	à laquelle

Pluriel

Ὄνομ. καὶ Αἰτιατ.	lesquels	lesquelles
Γεν.	desquels	desquelles
Δοτ.	auxquels	auxquelles.

γ'. quoi=τί, ὅ,τι

κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ

Ὄνομ. καὶ Αἰτιατ.	quoi
Γεν.	de quoi
Δοτ.	à quoi

Αἱ ἀντωνυμίαι qui, dont, lequel ἀναφέρονται εἰς πρόσωπα καὶ εἰς πράγματα, ἡ δὲ à qui, de qui μόνον εἰς πρόσωπα καὶ ἡ quoi μόνον εἰς πράγματα.

δ'. οὐ, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ λεγομένη κυρίως ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου ἀντὶ τῶν dans lequel, dans laquelle, dans lesquels κλπ. π.χ. le siècle où nous vivons=ὁ αἰὼν καθ' ὃν ζῶμεν.

Ἀντὶ τοῦ duquel τίθεται τὸ d'οὐ καὶ ἀντὶ τοῦ par les quels τὸ par οὐ π.χ. le mur d'οὐ je descends=ὁ τοῦ-χος, ὅθεν κατέρχομαι κλπ.

Αἱ ἀντωνυμίαι qui, que, quoi, quel, quelle, lequel, laquelle τίθενται καὶ ἐρωτηματικῶς ἐν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τότε ἡ qui ἔχει διπλὴν αἰτιατικὴν: qui ἐπὶ προσώπων καὶ que ἐπὶ

πραγμάτων π. χ. qui cherchez-vous? τίνα ζητεῖτε; que cherchez-vous? τί ζητεῖτε;

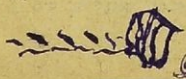
*Άσκησις 21η.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῶν καταλλήλων ἀνταφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

L'homme... a fait cela, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἔπραξε τοῦτο. — La montre... j'avais, τὸ ὠρολόγιον τὸ ὁποῖον (que) εἶχον. — J'ai... vivre, ἔχω ἐκ τίνος (de quoi τὰ μέσα] νὰ ζήσω. — Il n'y a rien là... parle au coeur, rien... les esprits sensibles puissent être émus; ce sont des vulgaires tableaux... (à qui) on accorde à peine un regard, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον νὰ ὁμιλῇ εἰς τὴν καρδίαν, τίποτε ἐκ τοῦ ὁποῖου τὰ εὐαίσθητα πνεύματα νὰ δύνανται νὰ συγκινηθῶσιν εἶναι κοινὰ εἰκόνες εἰς τὰς ὁποίας μόλις ρίπτει τις ἐν βλέμμα. — Dieu... la providence conserve tout; a tout créé, ὁ θεὸς τοῦ ὁποῖου ἡ πρόνοια διατηρεῖ τὰ πάντα, ἔκτισε τὸ πᾶν. — Heureux l'enfant... plait le travail, εὐτυχὲς τὸ παιδίον εἰς τὸ ὁποῖον ἀρέσκει ἡ ἐργασία. — Le cerisier tire son nom de la ville de Cerasonte... il a été importé en Europe par les anciens, ἡ κερασέα ἔλκει τὸ ὄνομα ἐκ τῆς πόλεως Κερασοῦντος, ἐκ τῆς ὁποίας εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

*Άσκησις 22α.

...est dans ma chambre? τίς εἶναι ἐν τῷ δωματίῳ μου; — ... parlez-vous? περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; — ... vous adressez-vous? πρὸς τίνα ἀποστρέψετε; — ... faites-vous? τί κάμνετε; — Vous cherchez quelque chose, — donc? ζητεῖτε πρᾶγμα τι, τί λοιπόν; — ... des deux nations est la plus riche, l'Angleterre ou la France? ποῖον τῶν δύο ἐθνῶν εἶναι πλουσιώτερον, ἡ Ἀγγλία ἢ ἡ Γαλλία; — ... cherchez-vous; τίνα ζητεῖτε; — ... pense-t-il? περὶ τίνος (à quoi) σκέπτεται; — ... votre frère parle-t-il? Πρὸς τίνα ὁ ἀδελφός σας ὁμιλεῖ; — ... livre cherchez-vous? ποῖον βιβλίον ζητεῖτε; —

— ... attribuez-vous cela ? εἰς τί ἀποδίδετε τοῦτο; — ... de plus simple ? τί ἀπλούστερον (τούτου) ;

Ἄοριστοι ἀντωνυμῖαι.

Pronoms indéfinis

Ἄοριστοι ἀντωνυμῖαι εἶναι αἱ ἑξῆς :

Aucun, θηλ. aucune, πληθ. aucuns, aucunes.

Autrui=ἄλλος (ἄκλιτος), πάντοτε ἐμπροθέτως d' autrui, à autrui.

certain=τις, θηλ. certaine, πληθ. certains, certaines.

chacun=ἕκαστος, θηλ. chacune, πληθ. δὲν ἔχει.

l'un=ὁ εἷς, θηλ. l'une=ἡ μὲν, πληθ. les uns, les unes.

l'autre=ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, πληθ. les autres, οἱ ἄλλοι, αἱ ἄλλαι.

l'un l'autre=ἀλλήλους, θηλυκὸν l'une l'autre=ἀλλήλας, πληθ. les uns les autres, les unes les autres.

nul=οὐδεὶς, θηλ. nulle. πληθ. δὲν ἔχει.

on=τις (ἄκλιτος), συντάσσεται μετὰ ρήματος γ' ἐνικοῦ προσώπου. π. χ. on dit=λέγει τις ἢ λέγουσι.

quelqu'un=τις, θηλ. quelqu'une, πληθ. quelques-uns, quelques-unes, μετὰ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου.

personne=οὐδεὶς (ἄκλιτος).

plusieurs=πολλοί, πλεῖστοι (ἄκλιτος).

rien=οὐδὲν (ἄκλιτος).

quiconque=ὅστιςδῆποτε, οἷαδῆποτε, ἄνευ πληθυντικοῦ.

tel=ὁ δεῖνα, τοιοῦτος οἷος. θηλ. telle, πληθ. tels, telles.

tout=πᾶς, θηλ. toute, πληθ. tous, toutes.

Ἐκ τούτων αἱ aucun, certain, nul, tel, tout καὶ ἡ plusieurs εἶναι ἄλλοτε μὲν ἄοριστα ἐπίθετα, ἄλλοτε δὲ ἄοριστοι ἀντωνυμῖαι.

Ἡ personne ὡς οὐσιαστικὸν θηλ. γένους σημαίνει ἄτομον, πρόσωπον, καὶ ἔχει πληθ. π. χ. les personnes en question =τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πρόσωπα. Ἐπίσης καὶ ἡ rien π. χ. il dit des riens=ματαιολογεῖ, λέγει μηδαμινά.

Ἡ ἀντωνυμία on εὐφώνιας χάριν λαμβάνει πρὸ αὐτῆς τὸ l'

π. χ. si l'on aime = εὐὰν ἀγαπᾷ τις· ὅταν ὁμῶς ἔπωνται τὰ ἄρθρα le, la, les, τὸ εὐφωνικὸν l' δὲν τίθεται.

Ἀσκησις 23η.

...a son mérite,..ont leurs défauts, ἕκαστος ἔχει τὴν ἀξίαν του, πάντες ἔχουσι τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν. — Quand... est bon pour... n' est le pour..., ὅταν τις (ον) εἶναι καλὸς διὰ πάντας, δὲν εἶναι (τοῦτο) διὰ κανένα. — ... sont morts, la fuite a sauvé le reste, οἱ μὲν ἀπέθκνον, ἡ φυγὴ ἔσωσε τὸ ὑπόλοιπον (τοὺς λοιπούς). — L' homme craint de se faire voir... qu' il est parce qu' il n' est pas... qu' il devait être, ὁ ἄνθρωπος φοβεῖται νὰ φανῆ ὅποιος (tel) εἶναι, διότι δὲν εἶναι ὅποιος ἔπρεπε νὰ εἶναι. — ... ne peut être heureux par le malheur... , δὲν δύναται νὰ εἶναι τις εὐτυχὴς διὰ τῆς δυστυχίης τοῦ ἄλλου (d'autrui). — ... n' est prophète chez soi, οὐδεὶς ἐστὶ προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. — Racine et Boileau s'estimaient... , ὁ Ρακίνας καὶ ὁ Βοκλὼ ἐξέτιμων ἀλλήλους. — ... maître... valet, ὅσος ὁ κύριος τοιοῦτος καὶ ὁ ὑπηρέτης (παροικία). — Connaissez-vous... ici? γνωρίζετε τινὰ ἐδῶ; — ... n' apprendra pas sa leçon sera puni, ὅστις δὴποτε δὲν μάθη τὸ μάθημά του τιμωρηθήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Τὸ ρῆμα. = Le verbe.

Τὸ ρῆμα εἶναι λέξις δηλοῦσα ὅτι πρόσωπον, ζῶον ἢ πράγματι ἐνεργεῖ, πάσχει ἢ εὐρίσκεται ἀπλῶς εἰς τινὰ κατάστασιν.

Παρεπόμενα τοῦ ρήματος εἶναι τὰ ἑξῆς :

Le nombre (ὁ ἀριθμὸς).

La personne (τὸ πρόσωπον).

Le mode (ἡ ἔγκλισις).

La conjugaison (ἡ συζυγία).

La voix (ἡ φωνὴ ἢ διάθεσις).

Le temps (ὁ χρόνος).

Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο : ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

Τὰ πρόσωπα (les personnes) εἶναι τρία: πρῶτον (première), δεύτερον (deuxième), τρίτον (troisième).

Αἱ ἐγκλίσεις (les modes) εἶναι τέσσαρες : l'indicatif (ἡ ὀριστική), le conditionnel (ἡ ὑποθετική), le subjonctif (ἡ ὑποτακτική), l'impératif (ἡ προστακτική).

Μετὰ τῶν ἐγκλίσεων συγκαταλέγονται l'infinitif (τὸ ἀπρέμφατον) καὶ le participe (ἡ μετοχή).

Αἱ συζυγίαι (conjugaisons) εἶναι τέσσαρες καὶ διακρίνονται ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἐνεστώτος τοῦ ἀπαρεμφάτου· ἡ πρώτη συζυγία λήγει εἰς er· π. χ. aimer (ἀγαπᾶν)· ἡ δεύτερα εἰς ir· π. χ. finir (τελειῶναι)· ἡ τρίτη εἰς oir· π. χ. recevoir (δέχεσθαι, λαμβάνειν)· καὶ ἡ τετάρτη εἰς re· π.χ. rendre (ἀποδιδόναι).

Οἱ χρόνοι (les temps) εἶναι ὀκτώ :

1) présent (ἐνεστώς).

2) imparfait (παρκατατικός).

3) passé défini (ἀόριστος α΄.)

4) passé indéfini (παρκαίμενος).

5) passé antérieur (ἀόριστος β΄.)

6) plus-que-parfait (ὑπερσυντέλικος).

7) futur (μέλλων).

8) futur passé ἢ antérieur (μέλλων τετελεσμένος).

Ὁ ἐνεστώς, ὁ παρκατατικός, ὁ ἀόριστος α΄. καὶ ὁ μέλλων εἶναι χρόνοι ἀπλοῖ (temps simples) δηλ. σχηματίζονται μονολεκτικῶς, οἱ δὲ λοιποὶ σύνθετοι (temps composés) καὶ σχηματίζονται περιφραστικῶς διὰ τινος τύπου τῶν ρημάτων avoir ἢ être καὶ τῆς πηθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος· π. χ. j'ai écrit (ἔχω γράψει), j'aurai donné (θὰ ἔχω δώσει).

Ὁ ἐνεστώς, ὁ παρκατατικός, ὁ ὑπερσυντέλικος καὶ ὁ μέλλων σημαίνουν ὅ,τι καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Ὁ ἀόριστος α΄. (passé défini) ἐκφράζει πρᾶξιν γενομένην

ἐν χρόνῳ ὠρισμένῳ καὶ ἐντελῶς παρελθόντι, καὶ ἐπομένως ἀσχέτῳ πρὸς τὸ παρόν· π. χ. j'écrivis l'année passée (ἔγραψα πέρυσι).

Ὁ παρκαείμενος (passé indéfini) ἐκφράζει πράξιν γενομένην ἐν χρόνῳ ἢ ἐντελῶς ἢ μὴ ἐντελῶς παρελθόντι· π. χ. j'ai écrit la semaine dernière (ἔγραψα τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα), j'ai écrit aujourd'hui (ἔγραψα σήμερον).

Ὁ ἀόριστος ὅ'. (passé antérieur) ἐκφράζει πράξιν γενομένην ἐν τῷ παρελθόντι ἀμέσως πρὸ ἄλλης πράξεως ἐπίσης παρελθούσης καὶ τίθεται συνήθως μετὰ τῶν χρονικῶν ἐπιρρημάτων lorsque (ὅτε), quand (ὅτε), après que (ἔφου), dès que (ἄμα ὡς) κλπ. π. χ. dès que j'eus écrit la lettre, je déjeunai (ἄμα ὡς ἔγραψα τὴν ἐπιστολὴν, προεγευμάτισα).

Ὁ τετελεσμένος μέλλων (futur passé ἢ antérieur) ἐκφράζει πράξιν ἧς ἔτι θὰ γίνῃ πρὸ ἄλλης μελλούσης πράξεως· π. χ. quand tu me donneras le livre, moi je l'aurai vu (ὅταν θὰ μοι δώσῃς τὸ βιβλίον, ἐγὼ θὰ τὸ ἔχω ἴδῃ).

Αἱ διαθέσεις (voix) εἶναι τέσσαρες: ἐνεργητικὴ (active), παθητικὴ (passive, οὐδετέρα (neutre) καὶ αὐτοπαθῆς (réfléchie ἢ pronominale).

Ἐν τῷ ῥήματι διακρίνομεν τὴν ρίζαν (racine ἢ radical) καὶ τὴν κατὰληξιν (terminaison)· π. χ. aim-er, j'aim-e, nous aim-ons κλπ.

κεφαλαίον Ἰ΄.

Ρήματα βοηθητικά

Verbes auxiliaires

Τὰ ῥήματα avoir=ἔχειν καὶ être=εἶναι, χρησιμεύουσιν εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ρημάτων καὶ καλοῦνται βοηθητικά=auxiliaires. Τὸ avoir χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων, πλείστων οὐδετέρων καὶ τοῦ ῥήματος être. Τὸ δὲ être πρὸς σχηματισμὸν τῶν παθητικῶν, τῶν αὐτοπαθῶν καὶ τινῶν τῶν οὐδετέρων.

Κλίγονται δὲ οὕτω :

A VOIR = EXEIN

INDICATIF

Présent

J'ai ἔχω
tu as
il ἢ elle a
nous avons
vous avez
ils ἢ elles ont

Imparfait

J'avais, εἶχον
tu avais
il ἢ elle avait
nous avions
vous aviez
ils ἢ elles avaient

Passé défini

J'eus, ἔσχον
tu eus
il ἢ elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils ἢ elles eurent.

Passé indéfini

J'ai eu, ἔχω λάβει
tu as eu
il ἢ elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ont eu

Passé antérieur

J'eus eu
tu eus eu
il eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils eurent eu.

Plus-que-parfait

J'avais eu, εἶχον λάβει
tu avais eu
il ἢ elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ἢ elles avaient eu

Futur

J'aurai, θὰ ἔχω
tu auras
il ἢ elle aura
nous aurons
vous aurez
ils ἢ elles auront

Futur antérieur

J'aurai eu, θὰ ἔχω λάβει
tu auras eu
il ἢ elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ἢ elles auront eu.

CONDITIONNEL

Présent

J'aurais, θὰ εἶχον
tu aurais
il ἢ elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils auraient

Passé (1e forme)

J'aurais eu, θὰ εἶχον λάβει
tu aurais eu
il ἢ elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils ἢ elles auraient eu

Passé (2e forme)

J'eusse eu
tu eusses eu
il ἢ elle eût eu
nous eussions eu
vous eussiez eu
ils ἢ elles eussent eu

IMPÉRATIF

Aie ἔχε
ayons ἄς ἔχωμεν
ayez ἔχετε.

SUBJONCTIF ~~II~~

Présent ou Futur

Que j'aie, νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il ἢ qu'elle ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils ἢ qu'elles aient

Imparfait

Que j'eusse νὰ εἶχον
que tu eusses
qu'il ἢ qu'elle eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu'ils ἢ qu'elles eussent

Passé

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάβει
que tu aies eu
qu'il ἢ qu'elle ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils ἢ qu'elles aient eu

Plus-que-parfait

Que j'eusse eu νὰ εἶχον λάβει
que tu eusses eu
qu'il ἢ qu'elle eût eu

que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils ἢ qu'elles eussent eu.

INFINITIF

Présent

Avoir ἔχειν

Passé

Avoir eu σχεῖν

PARTICIPE

Présent

Ayant ἔχων

Passé

Ayant eu σχών

PARTICIPE PASSIF

Eu, eu, ἐσχημένος, η

ÊTRE=EΙΝΑΙ

INDICATIF

Je suis, εἶμι

tu es

il ἢ elle est

nous sommes

vous êtes

ils ἢ elles sont.

Imparfait

J'étais, ἦμην

tu étais

il ἢ elle était

nous étions

vous étiez

ils ἢ elles étaient

Passé défini

Je fus ὄπῃ ῥῆξα, ἐγενόμην

tu fus

il ἢ elle fut

nous fûmes

vous fûtes

ils ἢ elles furent

Passé indéfini

J'ai été $\epsilon\chi\omega \upsilon\pi\acute{\alpha}\rho\chi\epsilon\iota$

tu as été

il η elle a été

nous avons été

vous avez été

ils η elles ont été

Passé antérieur

J'eus été $\upsilon\pi\eta\rho\acute{\iota}\chi\alpha$

tu eus été

il η elle eut été

nous eûmes été

vous eûtes été

ils η elles eurent été

Plus-que-parfait

J'avais été $\epsilon\iota\chi\omicron\nu \upsilon\pi\acute{\alpha}\rho\chi\epsilon\iota$

tu avais été

il η elle avait été

nous avions été

vous aviez été

ils η elles avaient été

Futur

Je serai $\theta\acute{\alpha} \eta\mu\alpha\iota$

tu seras

il η elle sera

nous serons

vous serez

ils η elles seront

Futur antérieur

J'aurai été $\theta\acute{\alpha} \epsilon\chi\omega \upsilon\pi\acute{\alpha}\rho\chi\epsilon\iota$

tu auras été

il η elle aura été

nous aurons été

vous aurez été

ils η elles auront été

CONDITIONNEL

Présent

Je serais $\theta\acute{\alpha} \eta\mu\omicron\nu$

tu serais

il η elle serait

nous serions

vous seriez

ils η elles seraient.

Passé

J'aurais été $\theta\acute{\alpha} \epsilon\iota\chi\omicron\nu \upsilon\pi\acute{\alpha}\rho\chi\epsilon\iota$.

tu aurais été

il η elle aurait été

nous aurions été

vous auriez été

ils η elles auraient été

6'. τύπος

J'eusse été

tu eusses été

il eût été

nous eussions été

vous eussiez été

ils η elles eussent été

IMPÉRATIF

Sois $\epsilon\sigma\omicron$

soyons

soyez.

SUBJONCTIF

Présent ou Futur

Que je sois $\nu\acute{\alpha} \eta\mu\alpha\iota$

que tu sois

qu' il η qu'elle soit

que nous soyons

que vous soyez

qu' ils η elles soient

Imparfait

Que je fusse $\nu\acute{\alpha} \eta\mu\omicron\nu$

que tu fusses

qu'il η qu' elle fût

que nous fussions

que vous fussiez

qu' ils η qu' elles fussent

Passé

Que j'aie été $\nu\acute{\alpha} \epsilon\chi\omega \upsilon\pi\acute{\alpha}\rho\chi\epsilon\iota$

que tu aies été

qu' il η qu'elle ait été

que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils ή elles aient été

Plus-que-parfait

Que j'eusse été
que tu eusses été
qu' il ή qu'elle eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu' ils ή qu'elles eussent été

IMPÉRATIF
Présent

Être εἶναι

Passé

Avoir été γεγονόναι, υπάρχαι.

PARTICIPE

Présent

Etant, ὄν, οὖσα, ὄν.

Passé

Ayant été, υπάρχας

PARTICIPE PASSIF

Eté γεγονώς, υἷα, ὄς.

Ἐσθῆς 24η.

Ἐρωτηματικῶς

Ai-je ? ἔχω ;

As-tu ? ἔχεις ;

A-t-il ? ἔχει ;

A-t-elle ? ἔχει (αὐτή) ;

Avons-nous ? ἔχομεν ;

Avez-vous ? ἔχετε ;

Ont-ils ? ἔχουσιν ;

Ont-elles ? ἔχουσιν (αὐται) ;

Qui a ? τίς ἔχει ;

L'ami a-t-il ? ὁ φίλος ἔχει ;

voiture (θ.) ἄμαξα

plaisir (ἄ.) εὐχαρίστησις

Ἀρνητικῶς

Je n'ai pas δὲν ἔχω

tu n'as pas δὲν ἔχεις

il n'a pas δὲν ἔχει

elle n'a pas δὲν ἔχει (αὐτή)

nous n'avons pas δὲν ἔχομεν

vous n'avez pas δὲν ἔχετε

ils n'ont pas δὲν ἔχουσι [ται]

elles n'ont pas δὲν ἔχουσιν (αὐ-

Personne n'a, οὐδεὶς ἔχει

pauvre = πτωχός

peur (ἄ.) = φόβος

Εἶχετε χρήματα ; — Ὅχι, κύριε, δὲν εἶχομεν. — Δὲν ἔλαβον ἵππον, ἀλλὰ μίαν ὠραίαν ἄμαξαν. — Εἶχετε λάβει αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν ; — Δὲν τὴν εἶχομεν λάβει. — Ἦθ εἶχες φίλους, ἂν ἦσο πτωχός ; — Δὲν θὰ εἶχον. — Ἦθ εἶχομεν λάβει εἰδήσεις ἂν τὸ ταχυδρομεῖον (poste) εἶχε φθάσει (était arrivé) ; — Μὴ ἔχετε φόβον. — Πρέπει νὰ ἔχητε (il faut que) χάριτην καὶ γραφίδας (ὑποτακτ.).

Ἐχω δίκαιον ἢ πράττω καλῶς = J'ai raison.

Ἐχω ἄδικον ἢ κάμνω κακὰ = J'ai tort.

Πεινώ=j'ai faim, διψώ=j'ai soif, κρυώνω=j'ai froid, νυστάζω=j'ai sommeil.

... ..de l'occupation en ce moment, ἔχω ἀσχολίαν κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν.—Ce matin... ..mal aux dents ταύτην τὴν πρώτην εἶχον ὀδοντόπονον.—La semaine dernière... ..plusieurs bons points, τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔλαβον πολλοὺς καλοὺς βαθμούς.—Demain... ..dix francs, αὔριον θὰ ἔχω δέκα φράγκα.—... ..souvent des ennuis, ἔχω λάβει (ὑποστῆ) συχνάκις θλίψεις.—... ..de l'argent, εἶχον λάβει χρήματα.—Dès que... ..des nouvelles de François mon père arriva, ἀφοῦ (ἄμα) ἐγὼ ἔλαβον εἰδήσεις περὶ τοῦ Φραγκίσκου, ὁ πατήρ μου ἔφθασεν.—Je pourrai vous donner une réponse quand... ..sa lettre, θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς δώσω μίαν ἀπάντησιν, ὅταν θὰ ἔχω λάβει τὴν ἐπιστολὴν του.

Ἐσκήσεις 26η.

tranquille=ἤσυχος

école (θ.)=σχολεῖον

demain=αὔριον

y=ἐκεῖ

hier=χθές.

mais=ἀλλά.

Κυρία, εἴσθε εὐχαριστημένη ;—Ὁχι, Κύριε, δὲν εἶμαι, διότι δὲν ἔχω χρήματα.—Ἐστὲ ἤσυχος, θὰ ἔχητε αὔριον.—Ποῦ ἦσθε χθές;—Ἐπῆγχαμεν εἰς Πειραιᾶ.—Εἶχατε ὑπάγει εἰς τὸ σχολεῖον, πρὶν ἢ ὑπάγη ἐκεῖ ὁ διδάσκαλος;—Ναί, κύριε.—Αὔριον θὰ εἴμεθα εἰς Ἀθήνας.—Θὰ ἔχωμεν πολλὴν εὐχαρίστησιν.—Ἐστὲ πρόνιμος.—Εἴμεθα σύμφωνοι (d'accord).—Πρέπει νὰ ἦσθε καλὸς καὶ γενναῖος.—Θὰ εἶχετε δίκαιον, ἐάν δὲν ἐνύσταζον.

Ἐσκήσεις 27η.

... ..Grec, εἶμαι Ἑλλήν—Autrefois... ..plus content de mon apprenti, ἄλλοτε ἤμην μᾶλλον εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ μαθητοῦ μου (ἐπὶ τεχνῶν).—... ..heureux d'apprendre cette nouvelle, ὑπῆρξα εὐτυχῆς μαθὼν ταύτην τὴν εἴδησιν.—... ..au nombre des invités, θὰ εἶμαι ἐν τῷ ἀριθμῷ

(μεταξύ) τῶν προσκεκλημένων. — ... .. jadis plus dissipé qu'attentif, ὑπῆρξα ἄλλοτε μᾶλλον ἀφρημένος ἢ προσεκτικός. — ... .. longtemps inquiet sur votre santé, εἶχα γίνει πολὺν καιρὸν ἀνήσυχος (ἀνησυχῆσει) περὶ τῆς υγείας σας. — Dès que ... .. plus laborieux, mes progrès s'en ressentirent, ἄμα ὑπῆρξα ἐργατικώτερος, αἱ πρόδοί μου ἔγιναν ἐπισθηταί. — ... .. peut-être trop confiant dans les promesses de cet homme rusé, θὰ ἔχω γίνῃ ἴσως πολὺ ἐμπιστευτικός (θὰ ἔχω δείξει πολλὴν ἐμπιστοσύνην) εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ πονηροῦ τούτου ἀνθρώπου.

Πρώτη Συζυγία

Première Conjugaison

A I M - E R = A Γ Α Π Α Ν (Ριζα aim-)

INDICATIF

Présent

J'aime ἀγαπῶ
tu aimes
il ἢ elle aime
nous aimons
vous aimez
ils ἢ aiment.

Imparfait

J'aimais ἠγάπων
tu aimais
il aimait
nous aimions
vous aimiez
ils ἢ elles aimaient.

Passé défini

J'aimai ἠγάπησα
tu aimas
il ἢ elle aima
nous aimâmes
vous aimâtes
ils ἢ elles aimèrent.

Passé indéfini

J'ai aimé, ἠγάπησα, ἔχω ἀγα-
tu as aimé [πήσει
il a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils ἢ elles ont aimé.

Passé antérieur

J'eus aimé (ἄμα, ἀφοῦ) ἠγάπησα
tu eus aimé
il ἢ elle eut aimé
nous eûmes aimé
vous eûtes aimé
ils ἢ elles eurent aimé.

Plus-que-parfait

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
tu avais aimé
il ἢ elle avait aimé
nous avions aimé
vous aviez aimé
ils ἢ elles avaient aimé.

Futur

J'aimerai θ' ἀγαπήσω
 tu aimeras
 il ἢ elle aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils ἢ elles aimeront.

Futur antérieur

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει
 tu auras aimé
 il ἢ elle aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils auront aimé.

CONDITIONNEL

Présent

J'aimerais θὰ ἠγάπων (τόρα)
 tu aimerais
 il ἢ elle aimerait.
 nous aimerions
 vous aimeriez
 ils ἢ elles aimeraient.

Passé

J'aurais aimé θὰ ἠγάπων (τότε)
 tu aurais aimé
 il ἢ elle aurait aimé
 nous aurions aimé
 vous auriez aimé
 ils ἢ elles auraient aimé

β'. τύπος

J'eusse aimé

tu eusses aimé
 il ἢ elle eût aimé
 nous eussions aimé
 vous eussiez aimé
 ils ἢ elles eussent aimé.

IMPÉRATIF

Aime ἀγάπα
 aimons ἀγαπῶμεν
 aimez ἀγαπᾶτε.

SUBJONCTIF

Présent ou Futur

Que j'aime ν' ἀγαπῶ
 que tu aimes
 qu'il ἢ qu'elle aime
 que nous aimions
 que vous aimiez
 qu'ils ἢ qu'elles aiment.

Imparfait

Que j'aimasse νὰ ἠγάπων
 que tu aimasses
 qu'il ἢ qu'elle aimât
 que nous aimassions
 que vous aimassiez
 qu'il ἢ qu'elles aimassent.

Passé

Que j'aie aimé νὰ ἔχω ἀγαπή-
 que tu aies aimé
 qu'il ἢ qu'elle ait aimé
 que nous ayons aimé
 que vous ayez aimé
 qu'ils ἢ qu'elles aient aimé

Plus-que-parfait

Que j'eusse aimé νὰ εἶχον ἀγα-
 que tu eusses aimé [πῆσει
 qu'il ἢ qu'elle eût aimé
 que nous eussions aimé
 que vous eussiez aimé
 qu'ils ἢ qu'elles eussent aimé

INFINITIF

Présent

Aimer ἀγαπᾶν

Passé

Avoir aimé ἔχειν ἀγαπήσει

PARTICIPE

Présent

Aimant, ἀγαπῶν, οὔσα, ὄν.

Passé

Ayant aimé, ἀγαπήσας.

PARTICIPE PASSIF

Aimé, έε, ἠγαπημένος-η.

"Ασκήσις 28η.

Κατὰ τὸ ρῆμα aimer κλίνετε τὰ ρήματα :

adorer=λατρεύειν

chanter=ᾄδειν

~~parler=ὁμιλεῖν, διαλέγεσθαι~~

labourer=ἀροτριᾶν

planter=φυτεύειν

ramer=κωπηλατεῖν

habiter=κατοικεῖν

donner=δίδειν

trouver=εὐρίσκειν

chercher=ζητεῖν

travailler=ἐργάζεσθαι

crier=κραυγάζειν

J'aimerai—Nous aimions—Tu aimas—Ils aimèrent—

Vous aimiez—Ils aimeront—Nous aimâmes—Vous aviez

aimé—Nous aimerons—Ils auraient aimé—J'eusse aimé

—Qu' il aime—Que nous aimassions—Ayant aimé—Ai-

mant—Aimez—N'aimez pas—Je n'aime personne.

"Ασκήσις 29η.

Ἀγαπᾶτε ἐκείνους, οἵτινες ἀγαπῶσιν ὑμᾶς.—Ἀγαπῶ πάν-

τας.—Εὐρωμεν τὰ βιβλία ὑμῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.—Τί ζητεῖτε;

—Ζητῶ τετράδιά μου καὶ δὲν τὰ εὐρίσκω.—Εὐρήκατε τοὺς πί-

λους σας ;—Πρέπει νὰ εὐρωμεν τὰ πέδιλά (soulier) μας.—

Εἶχομεν δώσει τὰς γραφίδας μας πρὸ τοῦ νὰ (avant que) εὐρω-

μεν τὰ ὠρολόγιά σας.—Αὔριον θὰ τραγωδήσωμεν.—Ἐὰν ἠθέλα-

μεν ἐργασθῆ, θὰ εἶχομεν χρήματα.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς α'. συζυγίας

Τὰ εἰς cer ρήματα, ὡς percer=διατρυπᾶν, ἵνα διατηρήσῃσι

οὗτοὶ οὗτοὶ πρὸ τῶν a καὶ o, γράφονται δι' ὑπεστιγμέ-

percais, il per-

j'appelle, tu appelles, il appelle, ils appellent, j'appellerai, j'appellerais κλπ., ὁμοίως je jette, je jetterais, que tu jettes κλπ.

Ἐξαίρουσιν τὰ acheter=ἀγοράζειν, celer=κρύπτειν, peler=τίλλειν, μολδᾶν, geler=πηγνύειν, bourreler=βασανίζειν, harceler=παροξύνειν, τὰ ὅποια τρέπουν τὸ πρὸ τοῦ ἢ ἢ ἀφώνον ε εἰς ἐ βαρύτονον· π. χ. j'achète, il cèlera κλπ.

Τὰ ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ παρκλήγοντα εἰς ε ἀφώνον ἢ ἐ ὀξύτονον ὡς semer=σπείρειν, espérer=ἐλπίζειν, τρέπουν τοῦτο εἰς ἐ βαρύτονον πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς· π. χ. je sème=σπείρω, j'espère=ἐλπίζω. Ἀλλὰ τὰ εἰς ἐεγ λήγοντα ρήματα φυλάττουσι τὸ ἐ· π. χ. créer=πλάττειν, je crée κλπ.

Τὰ εἰς yer ρήματα, ὡς ennuyer=ἐνοχλεῖν, τρέπουν τὸ y εἰς i πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς· π. χ. j'ennuie=ἐνοχλῶ. Ἐν δὲ τῷ α' καὶ β' προσώπῳ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς λαμβάνουσι μετὰ τὸ y καὶ ἐν i· π. χ. payer=πληρώνειν, nous payions=ἐπληρώνομεν, que nous payions=νὰ ἐπληρώνομεν.

Δευτέρα συζυγία

Deuxième Conjugaison

FINIR = ΠΕΡΑΙΝΕΝ, ΤΕΛΕΙΩΝΕΙΝ. (Πεζα fin).

INDICATIF
Présent

Je finis τελειώνω
tu finis
il ἢ elle finit
nous finissons
vous finissez

nous finissons
vous finissez

Passé indéfini

J'ai fini ἔχω τελειώσει
tu as fini

il ἢ elle a fini
nous avons fini
vous avez fini

ils ἢ elles ont fini

Passé antérieur

Jeus fini ἔτελειώσα
tu eus fini

il ἢ elle eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini

ils ἢ elles eurent fini

Plus-que-parfait

J'avais fini εἶχον τελειώσει
tu avais fini

il ἢ elle avait fini
nous avions fini
vous aviez fini

ils ἢ elles avaient fini

Futur

Je finirai θὰ τελειώσω
tu finiras

il ἢ elle finira
nous finirons
vous finirez

ils ἢ elles finiront.

Futur antérieur

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
tu auras fini

il ἢ elle aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini

ils ἢ elles auront fini

CONDITIONNEL

Présent

Je finirais θὰ ἐτελείωνον
tu finirais

il ἢ elle finirait
nous finirions
vous finiriez
ils ἢ elles finiraient

Passé

J'aurais fini θὰ εἶχον τελειώσει
tu aurais fini

il ἢ elle aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils ἢ elles auraient fini

β'. τύπος.

J'eusse fini
tu eusses fini
il ἢ elle eût fini
nous eussions fini
vous eussiez fini
ils ἢ elles eussent fini

IMPÉRATIF

Finis τελείωσον
finissons ἄς τελειώσωμεν
finissez τελειώσατε

SUBJONCTIF

Présent ou Futur

Que je finisse νὰ τελειώνω καὶ
[νὰ τελειώσω

que tu finisses
qu' il ἢ qu'elle finisse
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils ἢ qu' elles finissent.

Imparfait

Que je finisse νὰ ἐτελείωνον
que tu finisses
qu'il ἢ qu'elle finit
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils ἢ qu' elles finissent.

	Passé	que nous eussions fini
Que j'ai fini, νὰ ἔχωσι τελειώ-		que vous eussiez fini
	[σει]	qu'ils ἢ qu'elles eussent fini.
que tu aies fini		INFINITIF
qu'il ἢ qu'elle ait fini		Présent
que nous ayons fini		Finir τελειώνειν. †
que vous ayez fini		Passé
qu'ils ἢ qu'elles aient fini		Avoir fini
	Plus-que-parfait	PARTICIPLE
Que j'eusse fini νὰ εἶχον τελει-		Finissant τελειώνων †
	[ώσει]	Passé
que tu eusses fini		Ayant fini τελειώσας
qu'il ἢ qu' elle eût fini		PARTICIPLE PASSIF
		Finis, finie, τελειωθείς, εἶσα †

* Ασκήσις 30η.

Κατὰ τὸ finir κλῆνον τὰ ρήματα :

avertir=ἀγγέλλειν

aplanir=ὀμαλύνειν

établir=ἰδρύειν

frémir=φρίττειν

~~païr~~=ὠχρῖαν

punir=τιμωρεῖν

rougir=ἐρυθριᾶν

salir=ρυπαίνειν

unir=ἐνοῦν

fournir=προμηθεύειν

* Ασκήσις 31η.

Nous finissons notre devoir (θέμα).—Tu auras fini ta lettre.— Nous avons rougi.— Nous aurions rougi.— Ils eussent averti.— Que nous avons averti.— Je punirai.— Avoir fourni.— Il faut que vous avertissiez vite (ταχέως)— Qu' il finisse.— As-tu fini?— Pas encore (ὄχι ἀκόμη).

* Ασκήσις 32α.

* Ἀς τελειώσωσι.— Θὰ φρίζητε.— Εἶχατε ἀναγγείλη.— Μὴ ρυπαίνητε τὰ τετράδια.— Ἐὰν ἐρυθραίνον τὰ πέδιλά μου, θὰ ἐτιμωροῦμαι.— Ποῖος θὰ σᾶς προμηθεύσῃ βιβλία;— Διατί ὠχρῖατε;— Ἐὰν εἰργάζεσθε, θὰ εἶχετε ἤδη (déjà) τελειωμένον τὸ θέμα.— Πρέπει νὰ σᾶς τιμωρήσω.— Ἐνώσατε τὰ μέρη (parties).

Plus-que-parfait

J'avais reçu εἶχον λάβει
 tu avais reçu
 il ἢ elle avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez reçu
 ils ἢ elles avaient reçu

Futur

Je recevrai θά λάβω
 tu recevras
 il recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils ἢ elles recevront

Futur antérieur

J'aurai reçu θά ἔχω λάβει
 tu auras reçu
 il ἢ elle aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils ἢ elles auront reçu

CONDITIONNEL

Présent

Je recevrais, θά ἐλάμβανον
 tu recevrais
 il ἢ elle recevrait
 nous recevriions
 vous recevriez
 ils ἢ elles recevraient

Passé

J'aurais reçu θά εἶχον λάβει
 tu aurais reçu
 il ἢ elle aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils ἢ elles auraient reçu.

β'. τύπος.

J'eusse reçu
 tu eusses reçu

il ἢ elle eût reçu
 nous eussions reçu
 vous eussiez reçu
 ils ἢ elles eussent reçu

IMPÉRATIF

Reçois λάβε
 Recevons δε λάβωμεν
 Recevez λάβετε.

SUBJONCTIF

Présent ou Futur

Que je reçoive νά λαμβάνω ἢ
 [νά λάβω

que tu reçoives
 qu'il ἢ qu'elle reçoive
 que nous recevions
 que vous receviez
 qu'ils ἢ qu'elles reçoivent.

Imparfait

Que je reçusse νά ἐλάμβανον
 que tu reçusses
 qu'il ἢ qu'elle reçût
 que nous reçussions
 que vous reçussiez
 qu'ils ἢ qu'elles reçussent.

Passé

Que j'aie reçu νά ἔχω λάβει
 que tu aies reçu
 qu'il ἢ qu'elle ait reçu
 que nous ayons reçu
 que vous ayez reçu
 qu'ils ἢ qu'elles aient reçu

Plus-que-parfait

Que j'eusse reçu νά εἶχον
 [λάβει.

que tu eusses reçu
 qu'il ἢ qu'elle eût reçu
 que nous eussions reçu
 que vous eussiez reçu
 qu'ils ἢ qu'elles eussent reçu

	INFINITIF	Passé
	Présent	
Recevoir,	λαμβάνειν	Ayant reçu, λαβών, -ούσα κλπ.
	Passé	
Avoir reçu	λαβέτω.	Participe passif
	PARTICIPE	
	Présent	Reçu, reçue, ληφθείς, ληφθει-
Recevant	λαμβάνων, λαμβά-	[σα κλπ.
	[νουςα κλπ.]	

Ἔσκησις 33η.

Κατὰ τὸ recevoir κλίνονται τὰ ῥήματα apercevoir = παρατηρεῖν, ~~ἀπαρτίζειν~~ = ἀπατᾶν, percevoir = εἰσπράττειν, concevoir = συλλάμβάνειν (σχέδιον), ἐπινοεῖν.

Ἔσκησις 34η.

Tu as reçu. — Il recevra. — Vous receviez. — Nous reçumes. — Vous apercevrez. — Ils avaient reçu. — Nous aurions reçu. — Avez-vous reçu quelque chose de votre frère? — Je n'ai rien reçu de mon frère. — Il faut que vous recevrez de l'argent. — Que nous eussions reçu.

Ἔσκησις 35η.

Prêter = δανείζειν   dépenser = δαπανᾶν

Ἐὰν ἔλαβες χρήματα, δάνεισόν μοι 116 δραχμάς. — Παρατηρήσατε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον; Ἦν μὲ ἀπατήσῃ. — Ἦν ἐλάμβανες ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ πατρὸς σου, ἐὰν ἦτο ἐκεῖ. — Ἐνόησε τὴν πλάνην του (erreur). — Ἐὰν εἶχομεν φίλους, Ἦν ἐλαμβάνομεν πολλὰ δῶρα. — Χθὲς εἰσέπραξαν μέγα ποσὸν (somme).

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς γ' συζυγίας.

Πλὴν τῶν εἰς avoir ληγόντων ῥημάτων τῆς γ' συζυγίας, ἕτινα κλίνονται ὁμαλῶς κατὰ τὸ recevoir, πάντα τὰ λοιπὰ κλίνονται ἀνωμάλως.

Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ τῶν ῥημάτων mouvoir = κινεῖν καὶ devoir = ὀφείλειν, λαμβάνουσι περισπωμένην μόνον ἐν τῷ ἀρσενικῷ γένει: mû, dû. ἐν τῷ θηλυκῷ σχηματίζονται ἀπλῶς mue καὶ due.

Τετάρτη συζυγία

Quatrième conjugaison

REND-RE = Α Π Ο Δ Ι Δ Ο Ν Α Ι (Πίζα rend)

INDICATIF

Présent

Je rends ἀποδίδω
tu rends
il ἢ elle rend
nous rendons
vous rendez
ils ἢ elles rendent

Imparfait

Je rendais ἀπέδιδον
tu rendais
il ἢ elle rendait
nous rendions
vous rendiez
ils ἢ elles rendaient

Passé défini

Je rendis ἀπέδωκα
tu rendis
il ἢ elle rendit
nous rendimes
vous rendîtes
ils ἢ elles rendirent

Passé indéfini

J'ai rendu ἔχω ἀποδώσει
tu as rendu
il ἢ elle a rendu
nous avons rendu
vous avez rendu
ils ἢ elles ont rendu.

Passé antérieur

J'eus rendu ἀπέδωκα
tu eus rendu
il ἢ elle eut rendu

nous eûmes rendu
vous eûtes rendu
ils ἢ elles eurent rendu.

Plus-que-parfait

J'avais rendu εἶχον ἀποδώσει
tu avais rendu
il ἢ elle avait rendu
nous avions rendu
vous aviez rendu
ils ἢ elles avaient rendu

Futur

Je rendrai θ' ἀποδώσω
tu rendras
il ἢ elle rendra
nous rendrons
vous rendrez
ils ἢ elles rendront.

Futur antérieur

J'aurai rendu θὰ ἔχω ἀποδώσει
tu auras rendu
il ἢ elle aura rendu
nous aurons rendu
vous aurez rendu
ils ἢ elles auront rendu.

CONDITIONNEL

Présent

Je rendrais θὰ ἀπέδιδον
tu rendrais
il ἢ elle rendrait
nous rendrions
vous rendriez
ils ἢ elles rendraient.

Passé
 J'aurais rendu θὰ εἶχον ἀπο-
 tu aurais rendu [δώσει
 il ἢ elle aurait rendu
 nous aurions rendu
 vous auriez rendu
 ils ἢ elles auraient rendu.

6'. τύπος
 J'eusse rendu
 tu eusses rendu
 il ἢ elle eût rendu
 nous eussions rendu
 vous eussiez rendu
 ils ἢ elles eussent rendu.

IMPÉRATIF
 Rends ἀπόδος
 rendons ἄς ἀποδώσωμεν
 rendez ἀπόδοτε.

SUBJONCTIF
 Présent ou Futur
 Que je rende ν' ἀποδίδω ἢ ν' ἀ-
 que tu rends [ποδώσω
 qu'il ἢ qu'elle rende
 que nous rendions
 que vous rendiez
 qu'ils ἢ qu'elles rendent.

Imparfait
 Que je rendisse ν'ἀπέδιδον
 que tu rendisses
 qu'il ἢ qu'elle rendit

que nous rendissions
 que vous rendissiez
 qu'ils ἢ qu'elles rendissent.

Passé
 Que j'aie rendu νὰ ἔχω ἀπο-
 que tu aies rendu [δώσει
 qu'il ἢ qu'elle ait rendu
 que nous ayons rendu
 que vous ayez rendu
 qu'ils ἢ qu'elles aient rendu.

Plus-que-parfait
 Que j'eusse rendu νὰ εἶχον ἀ-
 que tu eusses rendu [ποδώσει
 qu'il ἢ qu'elle eût rendu
 que nous eussions rendu
 que vous eussiez rendu
 qu'ils ἢ qu'elles eussent
 [rendu

INFINITIF
 Présent
 Rendre ἀποδίδειν
 Passé
 Avoir rendu, ἀποδοῦναι
 PARTICIPE
 Présent
 Rendant, ἀποδίδων, ουσια

Passé
 Ayant rendu ἀποδοῦς.
 PARTICIPE PASSIF.
 Rendu, rendue ἀποδοθείς-εῖσα

* Ασκήσις 36η.

Κατὰ τὸ rendre κλίνετε τὰ ῥήματα :
 répondre=ἀποκρίνεσθαι tendre=τείνειν
 vendre=πωλεῖν entendre=ἀκούειν
 attendre=περιμένειν perdre=χάνειν.

* Ασκήσις 37η.

Rendez-moi mon livre— Je vous ne le rendrai jamais

(οὐδέποτε). — Après avoir vendu le mien. — Je vous donnerai de l'argent, et vous serez content. — A qui le vendriez-vous? — Il faut que je le vende à vous pour 94 francs—N'est-ce pas cher? Au contraire, je vous le vendrai à bon marché (εὐθηνά)—Attendez—Prenez-vous du café?—Pourquoi ne répondez-vous pas?—J'ai répondu.

Ἀσκησις 38η.

Τί πωλεῖτε; — Ἐπώλησα τοὺς ἵππους μου. — Ἀπεδώκατε ὅ,τι ὄφειλετε; — Ἄν εἶχον χρήματα, θὰ τὸ ἀπέδιδον. — Εἶχον λάβει τὸν πῖλόν σας. — Ἐπεριμένετε πολὺ; — Μὴ πωλεῖτε ἐπὶ πιστώσει (à credit). — Ἀγόραζε τοῖς μετρητοῖς (argent comptant). — Εἶχετε χάσει τὰ βιβλία σας, ὅτε εὐρήκατε τὰ χρήματά σας. — Ἀπέδωκα εἰς τὸν Καίσαρα (Cesar) ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὄφειλον εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ εἰς τὸν Θεόν ὅ,τι ὄφειλον εἰς τὸν Θεόν. — Πρέπει νὰ περιμένῃς.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς δ'. συζυγίας.

Τὰ εἰς dre λήγοντα ῥήματα τῆς δ'. συζυγίας σχηματίζουσιν (ὡς τὸ rendre) τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς εἰς ds, ds, d. Ἀλλὰ τὰ εἰς soudre καὶ indre λήγοντα, οἷον absoudre=ἄθωώνειν, joindre=ἔνοον καὶ τὰ μὴ εἰς dre λήγοντα, οἷον paraître=φαίνεσθαι, nuire=βλάπτειν, λήγουσιν εἰς s, s, t π.χ. j'absous, tu absous, il absout, je joins, tu joins, il joint, je parais, tu parais, il parait, je nuis, tu nuis, il nuit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Παθητικὸν ῥῆμα.

Verbe passif.

Τὸ παθητικὸν ῥῆμα σχηματίζεται περιφραστικῶς διὰ τοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος, ἥτις εἶναι ὁ

μόνος παθητικός τύπος, και συμφωνει προς το υποκειμενον κατα γένος και αριθμόν.

Κλίνεται δ' ούτως:

<p>INDICATIF</p> <p>Présent</p> <p>Je suis aimé ή aimée αγα- [πῶμαι</p> <p>tu es aimé, aimée</p> <p>il ή elle est aimé, aimée</p> <p>nous sommes aimés, aimées</p> <p>vous êtes aimés, aimées</p> <p>ils ή elles sont aimés, aimées.</p> <p>Imparfait</p> <p>J'étais aimé ή aimée etc. ή- [γαπώμην.</p> <p>Passé défini</p> <p>Je fus aimé ή aimée etc. ήγα- [πήθην.</p> <p>Passé indéfini</p> <p>J'ai été aimé ή aimée etc. [ήγαπήθην.</p> <p>Passé antérieur</p> <p>J'eus été aimé ή aimée etc. [ήγαπήθην.</p> <p>Plus-que-parfait</p> <p>J'avais été aimé ή aimée etc. είχον αγαπηθῆ.</p> <p>Futur</p> <p>Je serai aimé ή aimée etc. [θ' αγαπηθῶ</p> <p>Futur antérieur</p> <p>J'aurai été aimé ή aimée [etc. θα έχω αγαπηθῆ.</p> <p>CONDITIONNEL</p> <p>Présent</p> <p>Je serais aimé ή aimée etc. [θα ήγάπώμην.</p>	<p>Passé</p> <p>J'aurais été aimé ή aimée [θα είχον αγαπηθῆ. 6'. τύπος</p> <p>J'eusse été aimé ή aimée etc.</p> <p>IMPÉRATIF</p> <p>Sois aimé ή aimée etc. ήγα- [πήθητι.</p> <p>SUBJONCTIF</p> <p>Présent ou Futur</p> <p>Que je sois aimé ή aimée [etc. ν' αγαπῶμαι.</p> <p>Imparfait</p> <p>Que je fusse aimé ή aimée [etc. νά ήγαπώμην.</p> <p>Passé</p> <p>Que j'ai été aimé ή aimée [etc. νά έχω αγαπηθῆ.</p> <p>Plus-que-parfait</p> <p>Que j'eusse été aimé ή aimée [etc. νά είχον αγαπηθῆ.</p> <p>INFINITIF</p> <p>Présent</p> <p>Etre aimé ή aimée αγαπα- [σθαι.</p> <p>Passé</p> <p>Avoir été aimé ή aimée αγα- [πηθῆναι.</p> <p>PARTICIPE</p> <p>Présent</p> <p>Etant aimé ή aimée αγαπώ- [μενος κλπ.</p> <p>Passé</p> <p>Ayant été aimé ή aimée [αγαπηθείς-εῖσα κλπ.</p>
--	--

*Ασκήσις 39η.

Κλίνατε τὰ παθητικὰ ῥήματα:

Etre fini

Etre reçu

Etre vendu.

ΣΗΜ. Τὸ ποιητικὸν αἴτιον τῶν παθητικῶν ῥημάτων ἐκφέρεται διὰ τῶν προθέσεων de ἢ par π. γ. il est aimé de son père=ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ πατρὸς του.

*Ασκήσις 40ή.

Ἀντικαταστήσατε τὸ ἐνεργητικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τοῦ παθητικοῦ καὶ ἀντιστρόφως εἰς τὰς ἐξῆς φράσεις :

1) Le père appelle l'enfant=ὁ πατὴρ καλεῖ τὸ τέκνον. Le maître punira les écoliers désobéissants=ὁ διδάσκαλος θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀπειθεῖς μαθητάς.—Ma mère acheta un livre pour vous=ἡ μήτηρ μου ἡγόρασεν ἓν βιβλίον δι' ὑμᾶς. Les animaux mangeraient le foin=τὰ ζῷα θὰ ἔτρωγον τὸν χόρτον.—Les jardiniers cultiveront les champs=οἱ κηπουροὶ θὰ καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς.—Je lui ai donné une belle montre=τῷ ἔδωκα ἓν ὠραῖον ὠρολόγιον.

2) Êtes-vous aimé par quelqu'un? =ἀγαπᾶσθε ὑπὸ τίνος; Nous sommes punis par notre maître=τιμωρούμεθα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν.—Vous seriez aimé par votre père, si vous étiez sage=θὰ ἡγαπᾶσθε ὑπὸ τοῦ πατρὸς σας, ἂν ἦσθε φρόνιμος.—Mon frère sera récompensé par sa mère parce qu'il a été studieux=ὁ ἀδελφός μου θὰ ἀμειφθῇ ὑπὸ τῆς μητρὸς του διότι ἦτο ἐπιμελής.—Les meurtriers furent condamnés par le tribunal=οἱ δολοφόνοι κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.—Les arbres étaient plantés par le vieillard=τὰ δένδρα ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ γέροντος.—Abel fut tué par Cain=ὁ Ἄβελ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Κάιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ῥῆμα οὐδέτερον Verbe neutre.

Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα σημαίνει ἢ κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν μὴ μεταβλίνουσαν εἰς ἄμεσον τι ἀντικείμενον. Διὰ τοῦτο λέγεται ἀμετάβατον (intransitif), καὶ δὲν κλίνεται παθητικῶς.

Τῶν οὐδετέρων τὰ πλεῖστα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir, κλινόμενα ὡς τὰ ἐνεργητικά· π. χ. marcher (βαδίζειν), régner (βασιλεύειν), périr (ἀπόλλυσθαι) κλπ.

Ἄλλα ἔχουσι βοηθητικὸν τὸ être, ὡς arriver (φθάνειν), tomber (πίπτειν), décéder (ἀποθνήσκειν), venir (ἔρχεσθαι) κλπ. Τῶν ρημάτων τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μὲ τὸ ὑποκείμενον· π. χ.

Passé indéfini je suis tombé, ée=ἔπεσον.

» antérieur, je fus » » = »

Plus-que-parfait j'étais » » = εἶχον πέσει.

Futur passé, je serai » » = θὰ ἔχω »

Conditionnel je serais » » = θὰ εἶχον »

Οὐδέτερά τινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir ὅταν σημαίνωσι ἐνέργειαν, ὑπὸ δὲ τοῦ être ὅταν σημαίνωσι κατάστασιν· τοιαῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς:

accourir=προστρέχειν

apparaître=ἐμφανίζεσθαι

cesser=παύειν

croître=αὐξάνειν

descendre=καταβαίνειν

entrer=εἰσέρχεσθαι

grandir=μεγαλώνειν

monter=ἀναβαίνειν

passer=μεταβαίνειν

croire=πιστεύειν κλπ.

Κλίνατε τὰ ῥήματα arriver, entrer, grandir, (διὰ τοῦ ῥήματος être).

Partir=ἀναχωρεῖν

Dormir=κοιμᾶσθαι

A quelle heure êtes-vous (arriver)? = ποίαν ὥραν ἐφθάσατε;—Ἐφθάσαμεν πολὺ ἄργά.—Θὰ εἰσέλθω εἰς τὰς 5 μετὰ μεσημβρίας.—Ὁ φίλος σου ἀνεχώρησε χθές.—Εἰς Πειραιᾶ πίπτει χιών (neige θ.) ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν.—Τὸ παιδίον κατέβη

(descendre) ταχέως (vite) καὶ ἔπεσεν. — Ἐὰν οἱ ξένοι (étrangers) ἔφθανον ἀργά (tard), δὲν θὰ ἠδύναντο ν' ἀναχωρήσωσι διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας (train) τῆς μεσημβρίας. — Ὁ διδάσκαλος φθάσας ἐνωρίς (de bonne heure) ὠμίλησε ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. — Εἰσέλθετε. — Κοιμήθητε. — Πρέπει νὰ ἔπεσεν ἀσθενής (malade) ὁ διδάσκαλος, ἀφοῦ ἐβράδυνε (tarder) τόσον (tant).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ῥήματα ἀντωνυμικά

Verbes pronominaux

Τὰ ἀντωνυμικά ῥήματα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ μέσα ἢ αὐτοπαθῆ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Εἶναι δὲ 1) κυρίως ἀντωνυμικά = essentiellement pronominaux, ἥτοι δὲν σχηματίζονται κατ' ἄλλον τύπον, 2) τυχαίως ἀντωνυμικά = accidentellement pronominaux, ἥτοι εἶναι ἐνεργητικὰ ἢ οὐδέτερα, ἀπερ σχηματίζονται καὶ ἀντωνυμικῶς· π.χ. se repentir = μετάνοεῖν, s'emparer = καταλαμβάνειν τι, s'abstenir = ἀπέχεσθαι (κυρίως ἀντωνυμικά)· se blesser = τιτρώσκεσθαι, se flatter = κολακεύεσθαι, s'imaginer = φαντάζεσθαι (τυχαίως ἀντωνυμικά).

Τὰ ἀντωνυμικά ῥήματα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être καὶ σχηματίζονται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὧν ἡ μὲν εἶναι τὸ ὑποκείμενον, ἡ δὲ ἑτέρα ὡς ἀντικείμενον· π.χ. je me flatte, tu te flattes, il se flatte, nous nous flattons, vous vous flattez, ils se flattent. Τοῦ γ' ὅμως προσώπου ἐνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἶναι ὄνομα· π.χ. la femme se flatte.

Ἐπὶ ἐρωτήσεως ἢ ὑποκειμενικῆ ἀντωνυμίᾳ ἔπιτάσσεται, προτάσσεται δ' ἡ ἀντικειμενικῆ· π.χ. vous trompez-vous? ἀπατάσθε; se flatte-t-il? κολακεύεται; κλπ.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ κυρίως ἀντωνυμικοῦ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὴν ἀντικειμενικὴν ἀντωνυμίαν, ἂν αὕτη εἶναι πτώσεως αἰτιατικῆς, οὐχὶ ἂν εἶναι δοτικῆς· π.χ. il se sont

aimés=ήγάπησαν éαυτούς· αλλά ils se (δοτ.) sont nui=ε-
βλαψαν éαυτούς (διότι τὸ nuire συντάσσεται μὲ δοτικὴν).

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ δὲν μεταβάλλεται, καὶ ὅταν τὸ ρῆμα
εἶναι οὐδέτερον, ἢ εἶναι ἐνεργητικὸν εἰς ὃ ἔπεται τὸ ἀμεσον ἀν-
τικείμενον· π. χ. elles se sont plu=ἤρεσαν ἀλλήλαις. — Ils
se sont dit des injures=ὕβρισαν ἀλλήλους.

Ἐκλίσεις ἀντωνομικοῦ ρήματος

SE VANTER=ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ

INDICATIF

Présent

Je me vante καυχῶμαι

tu te vantes

il ἢ elle se vante

nous nous vantons

vous vous vantez

ils ἢ elles se vantent.

Imparfait

Je me vantais

tu te vantais

il ἢ elle se vantait

nous nous vantions

vous vous vantiez

ils ἢ elles se vantaient

Passé défini

Je me vantai

tu te vantas

il ἢ elle se vanta

nous nous vantâmes

vous vous vantâtes

ils ἢ elles se vantèrent.

Passé indéfini

Je me suis vanté, ée

tu t'es vanté, ée

il ἢ elle s'est vanté, ée

nous nous sommes vantés, ées

vous vous êtes » »

ils ἢ elles se sont » »

Passé antérieur

Je me fus vanté, ée

tu te fus » »

il ἢ elle se fut » »

nous nous fûmes vantés, ées

vous vous fûtes » »

ils ἢ elles se furent » »

Plus-que-parfait

Je m'étais vanté, ée

tu t'étais » »

il ἢ elle s'était » »

nous nous étions vantés, ées

vous vous étiez » »

ils ἢ elles s'étaient » »

Futur

Je me vanterai

tu te vanteras

il ἢ elle se vantera

nous nous vanterons

vous vous vanterez

ils ἢ elles se vanteront.

Futur antérieur

Je me serai vanté, ée

tu te seras » »

il ἢ elle se sera » »

nous nous serons vantés, ées

vous vous serez » »

ils ἢ elles se seront » »

CONDITIONNEL

Présent ou Futur

Je me vanterais
tu te vanterais
il ἢ elle se vanterait
nous nous vanterions
vous vous vanteriez
ils ἢ elles se vanteraient.

Passé

Je me serais vanté, ée
tu te serais » »
il ἢ elle se serait » »
nous nous serions vantés,ées
vous vous seriez » »
ils ἢ elles se seraient » »

6'. τύπος

Je me fusse vanté, ée
tu te fusses » »
il ἢ elle se fût » »
nous nous fussions vantés,ées
vous vous fussiez » »
ils ἢ elles se fussent » »

IMPÉRATIF

Vante-toi
Vantons-nous
Vantez-vous.

SUBJONCTIF

Présent ou Futur

Que je me vante
que tu te vantés
qu'il ἢ qu'elle se vante
que nous nous vantions
que vous vous vantiez
qu'ils ἢ qu'elles se vantent.

Imparfait

Que je me vantasse
que tu te vantasses

qu'il ἢ qu' elle se vantât
que nous nous vantassions
que vous vous vantassiez
qu'ils ἢ qu'elles se vantas-
[sent.

Passé

Que je me sois vanté, ée
que tu te sois vanté, ée
qu'il ἢ qu'elle se soit vanté,
[ée
que nous nous soyons van-
[tés, ées
que vous vous soyez van-
[tés, ées
qu'ils ἢ qu'elles se soient van-
[tés, ées.

Plus-que-parfait

Que je me fusse vanté, ée
que tu te fusses » »
qu'il ἢ qu'elle se fût » »
que nous nous fussions van-
[tés, ées
que vous vous fussiez van-
[tés, ées
qu'ils ἢ qu'elles se fussent
[vantés, ées.

INFINITIF

Présent

Se vanter

Passé

S'être vanté, ée

PARTICIPE

Présent

Se vantant

Passé

S'étant vanté, ée.

Κλίνετε τὰ ρήματα se lever=ἐγείρεσθαι, se laver=πλύνεσθαι, s'habiller=ἐνδύεσθαι, s'amuser=διασκεδάζειν.

Ἐσκήσεις 39η.

Ἐγείρεσθε πολὺ ἀργά; — Ἐγὼ ἐγείρομμι εἰς τὰς ἕξ. — Αὐριον θὰ ἐγερθῶ τὴν τετάρτην, θὰ νιθῶ, θὰ λάβω τὸν καφφέ, καὶ θὰ ἀναχωρήσω εἰς Σῦρον. — Ἐὰν ἡγείρεσθε, θὰ ἡγειρόμην. — Ἐνδύθητε. — Ἀπκτάσθε, κύριε, ἐὰν πιστεύητε (croire) ὅτι κολακεύομαι. — Πῶς (à quoi) διασκεδάσατε ὅλην τὴν ἑσπέραν (soir); — Διασκεδάσαμεν παίζοντας (à jouer), ἔπειτα ἀφοῦ ἐφιλονικήσαμεν (se disputer) ἐπὶ μακρὸν (longtemps), ἐχωρίσθημεν (se séparer). — Ἦ ἐξεπληττόμην (s'étonner) ἐπὶ τῇ διαγωγῇ ταύτῃ (de ce procédé). — Ἄς σπεύσῃ (se dépêcher). — Θὰ περιεπάτουν (se promener) ἐν τῇ ἐξοχῇ (campagne), ἐὰν εἶχον καιρὸν (avoir le temps). — Χθές (hier) θὰ διεσκέδαζον πολὺ καλὰ, ἐν οἷ φίλοι μου εὐρίσκοντο ἐν Ἀθήναις. — Ἐθυσιάσθη (se sacrifier) ὑπὲρ τῆς πατρίδος (pour la patrie), καὶ ἡ πατρίς θὰ τὸν ἀνταμείψῃ γενναίως. — Πάντοτε ἐχάρην (se rejouir) διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ρήματα ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα

Verbes impersonnels ou unipersonnels.

Τὰ ἀπρόσωπα ρήματα εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐν τῷ γ'. ἐνικῶ προσώπῳ π. χ. il neige=χιονίζει, il tonne=βροντᾷ, il pleut=βρέχει κλπ. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐκ τῶν προσωπικῶν ρημάτων ἀπκντῶσιν ἀπρόσωπος π. χ. il suffit, il semble, il manque.

Τὰ πλεῖστα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir, ὀλίγα δὲ ὑπὸ τοῦ être οἷον, il arrive, il s'agit καὶ στεροῦνται προστακτικῆς πάντα.

Ἀπρόσωπα εἶναι καὶ τὰ il y a=ὑπάρχει, il y avait=ὑπῆρ-

χε, il fait chaud=εἶναι ζέστη, il fait froid=εἶναι ψυχός,
 il fait du vent=εἶναι άνεμος, il se fait=συμβαίνει, il fait
 jour=ἐξημερώνει, il fait nuit=νοκτώνει, il fait de la pluie
 =βρέχει κλπ.

Τὰ ἀπρόσωπα σχηματίζονται οὕτω:

INDICATIF	passé
Présent	il aurait tonné θὰ εἶχε βροντή-
Il tonne βροντᾷ	β'. τύπος [σει
Imparfait	il eût tonné
il tonnait ἐβρόντα	SUBJONCTIF
Passé défini	Présent ou Futur
il tonna ἐβρόντησε	Qu'il tonne
Passé indéfini	Imparfait
il a tonné ἔχει βροντήσει	Qu'il tonnât
Passé antérieur	Passé
il eut tonné εἶχε βροντήσει	Qu'i ait tonné
Plus-que-parfait	Plus-que-parfait
il avait tonné εἶχε βροντήσει	Qu'il eût tonné
Futur	INFINITIF
il tonnera θὰ βροντήσῃ	Présent
Futur antérieur	Tonner
il aura tonné θὰ ἔχει βροντήσει	Passé
CONDITIONNEL	avoir tonné
Pré ent	Participe
Il tonnerait θὰ ἐβρόντα	Présent
	Tonnant
	Passé
	Tonné (άνευ θηλ.)
	ayant tonné
Il pleuvait=ἔβρεχε	il a plu=ἔχει βρέξει.
il plut=ἔβρεξε	il fallait=ἔπρεπε
il pleuvra=θὰ βρέξῃ	il éclaire=ἀστράπτει
il pleuvrait=θὰ ἔβρεχε	il grêle=πίπτει χάλαζα

Ἐσκήσις 40ῆς.

Εἶναι ζέστη.—Βροντᾷ.—θὰ βρέξῃ.—Ἡστραψε.—Πιστεύω,
 ὅτι χιονίζει.—Ἵπῆρχεν οἶνος;(Y avait-il du vin?)—Ἵπῆρχεν
 οἶνος καὶ ἄρτος καὶ τυρός, καὶ αὖριον θὰ εἶναι καὶ κρέας (de la

viande).— Συνέβησαν (il est arrivé) μεγάλοι δυστυχίαι (malheurs).—“Ας χιονίζη νύκτα καὶ ἡμέραν.—Πρέπει νὰ μελετήσητε.—Νυκτώνει καὶ νυστάζω (j'ai sommeil).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ῥῆμα ἀρνητικόν.

Verbe négatif.

Πρὸς δῆλωσιν τῆς ἀρνήσεως τίθενται δύο ἀποφατικὰ μόρια, τὰ ne καὶ pas. Ἐν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις τὸ ne προτάσσεται καὶ τὸ pas ἐπιτάσσεται τοῦ ῥήματος· π.χ. je n'ai pas=δὲν ἔχω, je ne suis pas=δὲν εἶμι. Ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις τὸ ne προτάσσεται τοῦ βοηθητικοῦ, τὸ δὲ pas ἐπιτάσσεται αὐτοῦ· π.χ. je n'ai pas fini, il n'avait pas mangé. Ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ἀπαρεμφάτου ἀμφότερα προτάσσονται αὐτοῦ· π.χ. ne pas venir, ne pas avoir κλπ.

Ἐὰν μετὰ τὸ ῥῆμα ἀκολουθῇ ἄλλο ἀποφατικὸν μόριον, ὡς rien, point, plus κλπ., τὸ pas παραλείπεται· π.χ. je n'ai rien, je ne peux plus, il n'y a point κλπ.

Ἐὰν τὸ ῥῆμα εἶναι ἀποφατικὸν ἅμα καὶ ἐρωτηματικόν, τίθεται μετὰ τῆς ὑποκειμενικῆς ἀντωνυμίας μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν μορίων· π.χ. n'aimé-je pas? n'avions-nous pas? κλπ. δὲν ἀγαπῶ; δὲν εἶχομεν;

Καὶ τὸ ἀντωνυμικὸν ῥῆμα ἀρνητικο-ἐρωτηματικῶς σχηματιζόμενον μετὰ τῶν δύο ἀντωνυμιῶν τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν μορίων· π.χ. ne me lavais-je pas? ne m'étais-je pas lavé? etc.=δὲν ἐπλυνόμην; κλ.

Παραδείγματα

Verbe conjugué sous la forme négative

Ῥῆμα κλινόμενον ἀρνητικῶς.

1ον Ἐνεργητικόν

INDICATIF	il ἢ elle n'aime pas
Présent	nous n'aimons pas
Je n'aime pas, δὲν ἀγαπῶ	vous n'aimez pas
tu n'aimes pas	ils ἢ elles n'aiment pas

Passé indéfini	que vous n'avez pas été ai-
Je n'ai pas fini	[més, ées
tu n'as pas fini	qu'il ἢ qu'elles n'aient pas
il ἢ elle n'a pas fini	[été aimés, ées-
nous n'avons pas »	
vous n'avez pas »	3) Ἀντωνυμιῶν
ils ἢ elles n'ont pas »	Passé défini
ῶν Παθητικῶν	Je ne me flattai pas
INDICATIF	tu ne te flattas pas
Présent	il ἢ elle ne se flatta pas
Je ne suis pas reçu, ue	nous ne nous flattâmes pas-
tu n'es pas » »	vous ne vous flattâtes pas-
il ἢ elle n'est pas » »	ils ἢ elles ne se flattèrent
nous ne sommes pas reçus,	[pas
vous n'êtes pas [reçues	Passé indéfini
ils ἢ elles ne sont pas » »	Je ne me suis pas lavé, ée
SUBJONCTIF	tu ne t'es pas » »
Pas é	il ἢ elle ne s'est pas » »
Que je n'aie pas été aimé, ée	nous ne nous sommes pas
que tu n'aies » » » »	[lavés, ées
qu'il ἢ qu'elle n'ait pas été	vous ne vous êtes pas lavés,
[aimé, aimée	[ées
que nous n'ayons pas été ai-	ils ἢ elles ne se sont pas la-
[més, ées	[vés, ées

Ῥῆμα κλινόμενον ἐρωτηματικῶς

Verbe conjugué sous la forme interrogative

Τὰ ῥήματα κλινόντι ἐρωτηματικῶς κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας:

1) Ἡ ἀντωνυμία ἤτοι τὸ ὑποκείμενον τίθεται κατόπιν τοῦ ῥήματος συνδεομένη δι' ἐνωτικῶς σημείου (trait d'union) [-] π. χ. trouvons-nous? εὐρίσκομεν; Ἐν ταῖς συνθέταις χρόνοις τίθεται μετὰ τοῦ βοηθητικῶς καὶ τῆς μετοχῆς π. χ. avait-il trouvé? = εἶχεν εὔρει;

2) Τὸ τελικὸν ε ἄρωνον τοῦ α' ἐνικοῦ προσώπου μεταβάλλεται εἰς ὀ π. χ. trouvé-je? εὐρίσκω; eussé-je trouvé? κλπ.

3) Ἄν τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆεν, ἢ δ' ἐπιτασσομένη ἀντωνυμία ἀρχῆται ἀπὸ φωνῆεντος, πικρεντίθεται

εὐφωνικὸν τ· π. χ. a-t-il trouvé? ἔχει εὑρεῖ; trouve-t-il? κλπ.

4) Τὰ ῥήματα κλίνονται ἐρωτηματικῶς μόνον ἐν τῇ ὀριστικῇ καὶ τῇ ὑποθετικῇ.

5) Πολλάκις εἰς μονοσύλλαβα ῥήματα δὲν ἐπιτάσσεται ἡ ἀντωνυμία, ἀλλὰ σχηματίζεται περιφρασις διὰ τοῦ est-ce que· π. χ. est-ce que je mens? ψεύδομαι; est-ce que je pars? ἀπέρχομαι; κλπ.

Λέγουσιν ὅμως συνήθως dis-je? λέγω; que sais-je? τί ἤξεύρω; sais-je? ai-je? dois-je? puis-je? viens-je? où vais-je? que vois-je?

Σχηματίζονται δ' οὕτω:

INDICATIF	Passé antérieur
Présent	Eus-je chanté?
Chanté-je? ἔδω;	eus-tu chanté?
chantes-tu?	eut-il ἢ elle chanté?
chante-t-il ἢ elle?	eûmes-nous chanté?
chantons-nous?	eûtes-vous chanté?
chantez-vous?	eurent-ils ἢ elles chanté?
chantent-ils ἢ elles?	Plus-que-parfait
Imparfait	Avais-je chanté?
Chantais-je? etc.	avais-tu chanté?
Passé défini	avait-il ἢ elle chanté?
Chantai-je?	avions-nous chanté?
chantas-tu?	aviez-vous chanté?
chanta-t-il ἢ elle?	avaient-ils ἢ elles chanté?
chantâmes-nous?	Futur.
chantâtes-vous?	Chanterai-je?
chantèrent-ils ἢ elles?	chanteras-tu?
Passé indéfini	chantera-t il ἢ el e?
Ai-je chanté?	chanterons-nous?
as-tu »	chanterez-vous?
a-t-il ἢ elle chanté?	chanteront-ils ἢ elles?
avons-nous »	Futur antérieur
avez-vous »	Aurai-je chanté?
ont-ils ἢ elles »	auras-tu »
	aura-t-il ἢ elle chanté?

aurons-nous chanté?
 aurez-vous »
 auront-ils ἢ elles chanté?

CONDITIONNEL

Présent

Chanterais-je?
 chanterais-tu?
 chanterait-il ἢ elle?
 chanterions-nous?
 chanteriez-vous?
 chanteraient-ils ἢ elles?

Passé
 Aurais-je chanté?
 aurais-tu »
 aurait-il ἢ elle »
 aurions-nous »
 auriez-vous »
 auraient-ils ἢ elles chanté?

6' τύπος

Eusses je chanté
 eusses-tu »
 eût-il ἢ elle »
 eussions-nous »
 eussiez-vous »
 eussent-ils ἢ elles chanté?

Ῥήμα κλινόμενον ἀρνητικο-ερωτηματικῶς

Verbe conjugué sous la forme négative et interrogative.

1) Ἐνεργητικόν

Futur

N'aimerai-je pas?
 n'aimeras-tu pas?
 n'aimera-t-il ἢ elle pas?
 n'aimerons-nous pas?
 n'aimerez-vous pas?
 n'aimeront-ils ἢ elles pas?

CONDITIONNEL

N'aurais-je pas rompu?
 n'aurais-tu pas »
 n'aurait-il ἢ elle pas »
 n'aurions-nous pas »
 n'auriez-vous pas »
 n'auraient-ils ἢ elles pas »

2) Παθητικόν

INDICATIF

Présent

Ne suis-je pas reçu, ue
 n' es-tu pas » »
 n' est-il ἢ elle pas » »

ne sommes-nous pas reçus-
 [ues
 n'êtes-vous pas reçus, ues
 ne sont-ils ἢ elles pas reçus
 [ues

Plus-que-parfait

N'avais-je pas été fini, ie?
 n'avais-tu pas » » »
 n'avait-il ἢ elle pas été fini, ie?
 n'avions-nous pas été finis, ies
 n'aviez-vous » » » »
 n'avaient-ils » » » »

3) Ἀντωνομικόν

INDICATIF

Présent

Ne me flatte-je pas?
 ne te flattes-tu pas?
 ne se flatte-t-il ἢ elle pas?
 ne nous flattons-nous pas?
 ne vous flattez-vous pas?
 ne se flattent-ils ἢ elles pas?

Passé antérieur	ne nous fûmes-nous pas
Ne me fus-je pas flatté, ée,	[flattés, ées
ne te fus-tu pas » »	ne vous fûtes-vous pas flat-
ne se fut-il ἢ elle pas flatté,	[tés, ées
[ée]	ne se furent-ils ἢ elles pas
	[flattés, ées

Ἐσκήσεις 41η.

Διατί δὲν ἐνίφθητε;—Διότι δὲν ὑπῆρχεν ὕδωρ.—Δὲν εἶναι φρονιμώτερος καὶ πλουσιώτερος τοῦ ἀδελφοῦ σου;—Δὲν τὸ πιστεύω.—Διατί τὰ παιδία ταῦτα δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ σχολεῖον;—Διατί δὲν ἐπιμωρήθησαν;—Δὲν ἠγόρασεν ὁ φίλος σου ἐν ὠραῖον βιβλίον;—Δὲν εἶχε χρήματα καὶ δὲν ἠγόρασε τίποτε.—Δὲν θὰ ἀπαντήσητε εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς μητρὸς σας;—Τίς δὲν θὰ ἐδέχετο (recevoir) τὴν πρόσκλησιν (invitation) ὑμῶν;—Διατί δὲν ἠγχαπασθε, ὅτε ἦσθε εἰς Ἀθήνας;—Θὰ ἠγχαπώμην, ἂν ἦμην ἐπιμελής (appliqué) καὶ φρόνιμος (sage).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Σχηματισμὸς τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων

Οἱ χρόνοι διακρίνονται εἰς ἀρχικοὺς καὶ παραγώγους (temps primitifs et temps dérivés).

Οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι εἶναι πέντε 1) ὁ ἐνεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου, 2) ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, 3) ἡ παθητικὴ μετοχή, 4) ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς καὶ 5) ὁ ἀόριστος τῆς ὀριστικῆς.

α) Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζονται οἱ ἑξῆς χρόνοι:

1) Ὁ μέλλον ἐν μὲν τῆ α'. καὶ τῆ β'. συζυγίᾳ, προσθήκη τῆς καταλήξεως αἰ. π. χ. aimer, j'aimerai, finir, je finirai, ἐν δὲ τῆ γ'. καὶ τῆ δ'. τροπῇ τῶν καταλήξεων oir καὶ re εἰς rai, (ras, ra, rons, rez, ront) π. χ. recevoir, je recevrai, rompre, je romprai.

2) Ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποθετικῆς τῆς μὲν πρώτης καὶ τῆς δευτέρας συζυγίας προσθήκη τῆς καταλήξεως αἰς π. χ. aimer,

j'aimerais, finir, je finirais, τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης τροπῆ τῶν καταλήξεων οἶρ καὶ re εἰς rais· π. χ. recevoir, je recevrais, rompre, je romprais.

β) Ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς σχηματίζονται οἱ ἑξῆς χρόνοι:

1) Τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, ez, ent· π. χ. aimant, nous aimons, vous aimez, ils aiment.

Ἐξικεῖται τὸ γ'. πληθ. πρόσωπον τῆς γ'. συζυγίας, ὅπερ σχηματίζεται ἀνωμόλως ἐν τοῖς εἰς enoir λήγουσι ῥήμασι· π. χ. recevant, ils reçoivent.

2) Ὁ παρτακτικός τῆς ὀριστικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως ant εἰς ais, ais, ait, ions, iez, aient· π. χ. aimant, j'aimais etc., finissant, je finissais etc.

3) Ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως ant εἰς e, es, e, ions, iez, ent ἢ τῆς evant (τῆς γ'. συζυγίας) εἰς oive, oives, oive, ions, iez, oivent· π. χ. aimant, que j'aime, que tu aimes, qu'il aime κτλ., recevant, que je reçoive, que tu reçoives, qu'il reçoive, que nous recevions, que vous receviez, qu'ils reçoivent.

γ) Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς σχηματίζεται ἡ προστακτικὴ ἀφαιρουμένων τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἐν δὲ τῇ α'. συζυγίᾳ ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τελικὸν s τοῦ β'. προσώπου· π. χ.

tu aimes, aime	tu finis, finis
nous aimons, aimons	nous finissons, finissons
vous aimez, aimez	vous finissez, finissez
tu reçois, reçois	tu romps, romps
nous recevons, recevons	nous rompons, rompons
vous recevez, recevez	vous rompez, rompez

δ) Ἐκ τοῦ β'. ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ἀρίστου (passé défini) σχηματίζεται ὁ παρτακτικός τῆς ὑποτακτικῆς τῆ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως se π. χ. tu aimas, que j'aimasse, que tu aimasses κτλ., tu reçus, que je reçusse, que tu reçusses κλπ.

ε) Ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς σχηματίζονται πάντες οἱ σύνθετοι χρόνοι π. χ. j'ai aimé, j'avais fini, j'eus reçu, j'aurais rompu, que j'aie aimé, que j'eusse fini, j'aurais reçu, que j'eusse rompu κλπ. je suis venu, j'étais tombé, je me suis blessé κτλ.

ΣΗΜ. 1) Τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τῆς α'. συζυγίας λήγουσιν εἰς e. es, e, τῶν δ' ἄλλων συζυγιῶν εἰς s, s, t, τὰ δὲ τρία τοῦ πληθυντικοῦ λήγουσιν εἰς ous, ez, ent.

ΣΗΜ. 2) Τὰ τρία ἐνικά καὶ πληθυντικά πρόσωπα τοῦ ἀορίστου λήγουσιν ἐν τῇ α'. συζυγίᾳ εἰς ai, as, a, âmes, âtes, érent, ἐν τῇ β'. καὶ δ'. εἰς is, is, it, imes, ites, irent καὶ ἐν τῇ γ'. εἰς us, us, ut, ûmes, ûtes, urent.

Περὶ τῶν ἀνωμάτων ρημάτων.

Ἄνωμαλα λέγονται τὰ ρήματα τὰ ὅποια ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν χρόνων αὐτῶν δὲν ἀκολουθοῦσι τοὺς ἥδη ἐκτεθέντας κανόνας.

Ἐκ τούτων 1) ἄλλα μὲν εἶναι ἀνώμαλα κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς μόνον χρόνους αὐτῶν, 2) ἄλλα δὲ κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς ἄμα καὶ παραγώγους καὶ 3) ἄλλα στεροῦνται μιᾶς ἢ πλειόνων ἐγκλίσεων, ἑνὸς ἢ πλειόνων χρόνων ἢ προσώπων καὶ λέγονται ἑλλιπῆ.

1) Ρήματα ἀνώμαλα κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς μόνον χρόνους, ἑμαλὰ δὲ κατὰ τοὺς παραγώγους.

A. Συζυγία.

Ἡ πρώτη συζυγία δὲν ἔχει τοιαῦτα ἀνώμαλα.

B. Συζυγία.

—Bouillir=βράζειν. Μετοχὴ bouillant, bouilli.—Ὅριστικὴ ἐνεστώς je bous, tu bous, il bout, nous bouillons κλπ. ἀόρ. je boullis.

—Dormir=κοιμᾶσθαι. Μετοχὴ dormant, dormi.—Ὅριστ. ἐνεστ. Je dors, tu dors, il dort, nous dormons κλπ. ἀόρ. je dormis (μετὰ τοῦ avoir).

—Fuir=φεύγειν. Μετοχὴ fuyant, fui.—Ὅριστ. ἐνεστ.

Je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons κλπ. ἀόρ. je fuis· σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

—Mentir=ψεύδασθαι. Μετοχή mentant, menti. Ὅριστ. ἐνεστ. je mens, tu mens, il ment, nous mentons κλπ. ἀόρ. je mentis· σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

—Offrir=προσφέρειν. Μετοχή offrant, offert. Ὅριστ. ἐνεστ. j'offre, ἀόρ. j'offris. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Ouvrir=ἀνοίγειν. Μετοχή ouvrant, ouvert. Ὅριστ. ἐνεστ. j'ouvre, ἀόρ. j'ouvris. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Partir=ἀναχωρεῖν. Μετοχή partant, parti. Ὅριστ. ἐνεστ. je pars, tu pars, il part, nous partons κλπ. ἀόρ. je partis (μετὰ τοῦ être).

—Sentir=αἰσθάνεσθαι. Μετοχή sentant, senti. Ὅριστ. ἐνεστ. je sens, tu sens, il sent, nous sentons κλπ., ἀόρ. je sentis· ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Servir=ὑπηρετεῖν. Μετοχή servant, servi. Ὅριστ. ἐνεστ. je sers, tu sers, il sert, nous servons κλπ., ἀόρ. je servis. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Sortir=ἐξέρχασθαι. Μετοχή sortant, sorti. Ὅριστ. ἐνεστ. je sors, tu sors, il sort, nous sortons κλπ., ἀόρ. je sortis. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Souffrir=ὑποφέρειν. Μετοχή souffrant, souffert. Ὅριστ. ἐνεστ. je souffre, ἀόρ. je souffris. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Vêtir=ἐνδύειν. Μετοχή vêtant, vêtu. Ὅριστ. ἐνεστ. je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, κλπ., ἀόρ. je vêtis. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Γ'. Συζυγία.

—Pourvoir=προνοεῖν. Μετοχή pourvoyant, pourvu. Ὅριστ. ἐνεστ. je pourvois, ἀόρ. je pourvus, μέλ. je pourvoirai.

—Prévoir=προβλέπειν. Μετοχή prévoyant, prévu. Ὅριστ. ἐνεστ. je prévois, ἀόρ. je prévis, μέλ. je prévoirai.

Α'. Συζυγία.

—Battre=τύπτειν. Μετοχή battant, battu. 'Οριστ. ένεστ. je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent. άόρ. je battis. Έχει βοηθητικόν τὸ avoir.

—Conclure=συμπεράινειν. Μετοχή concluant, conclu. 'Οριστ. ένεστ. je conclus, tu conclus, il conclut κλπ. άόρ. je conclus. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

—Confire=ζαχαρώνειν. Μετοχή confisant, confit. 'Οριστική ένεστ. je confis, tu confis, il confit, nous confisons κλπ., άόρ. je confis. Έχει βοηθητικόν τὸ avoir.

—Connaitre=γνωρίζειν. Μετοχή connaissant, connu. 'Οριστ. ένεστ. je connais, tu connais, il connait, nous connaissons κλπ., άόρ. je connus. Έχει βοηθητικόν τὸ avoir.

—Coudre=ράπτειν. Μετοχή cousant, cousu. 'Οριστ. ένεστ. je couds, tu couds, il coud, nous cousons κλπ. άόρ. je cousis. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

—Craindre=φοβεῖσθαι. Μετοχή craignant, craint. 'Οριστική ένεστ. je crains, tu crains, il craint, nous craignons κλπ., άόρ. je craignis (avoir).

—Joindre=ένουν. Μετοχή joignant, joint. 'Οριστ. ένεστ. je joins κλπ. ὡς τὸ craindre, μετὰ τοῦ avoir.

—Croire=πιστεύειν. Μετοχή croyant, cru. 'Οριστ. ένεστ. je crois, tu crois, il croit, nous croyons, κλπ., άόρ. je crus κλπ. βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Croitre=αὐξάνειν. Μετοχή croissant, cru. 'Οριστ. ένεστ. je crois, tu crois, il croit, nous croissons, vous croissez, ils croissent. άόρ. je crus. Έχει βοηθητικόν τὸ avoir ἢ τὸ être.

—Écrire=γράφειν. Μετοχή écrivant, écrit. 'Οριστ. ένεστ. j'écris, tu écris, il écrit, nous écrivons κλπ. άόρ. j'écrivis κλπ. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

—Lire=ἀναγινώσκειν. Μετοχή lisant, lu. 'Οριστ. ένεστ. je lis, tu lis, il lit, nous lisons κλπ., άόρ. je lus. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Mettre=θέτειν. Μετοχή mettant, mis. Ὅριστ. ἐνεστ. je mets, tu mets, il met, nous mettons κλπ., ἀόρ. je mis· ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Moudre=ἀλέθειν. Μετοχή moulant, moulu. Ὅριστ. ἐνεστ. je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons κλπ. Ἀόρ. je moulus· ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Naitre=γεννᾶσθαι. Μετοχή naissant, né. Ὅριστ. ἐνεστ. je nais, tu nais, il naît, nous naissons κλπ., ἀόρ. je nakis κλπ. ἔχει βοηθητικὸν τὸ être.

—Paraître=φαίνεσθαι. Μετοχή paraissant, paru. Ὅριστ. ἐνεστ. je parais κλπ. ἀόρ. je parus, βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Plaire=ἀρέσκειν. Μετοχή plaisant, plu. Ὅριστ. ἐνεστ. je plais, tu plais, il plaît, nous plaisons κλπ., ἀόρ. je plus. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Prendre=λαμβάνειν. Μετοχή prenant, pris. Ὅριστ. ἐνεστ. je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent. Ὑποτ. ἐνεστ. que je prenne, que nous prenions, que vous preniez, qu'ils prennent· ἀόρ. je pris. Τὸ η διπλασιάζεται πρὸ τῶν ἀφώνων καταλήξεων. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Conduire=ὀδηγεῖν. Μετοχή conduisant, conduit. Ὅριστ. ἐνεστ. je conduis κλπ., ἀόρ. je conduisis. Ἐχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

—Rire=γελάειν. Μετοχή riant, ri. Ὅριστ. ἐνεστ. je ris, tu ris, il rit, nous rions κλπ., ἀόρ. je ris. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Rompre=θραύειν. Μετοχή rompant, rompu. Ὅριστ. ἐνεστ. je romps, tu romps κλπ., ἀόρ. je rompis. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

—Suffire=ἐπικραεῖν. Μετοχή suffisant, suffit. Ὅριστ. ἐνεστ. je suffis, tu suffis, il suffit, nous suffisons κλπ. ἀόρ. je suffis.

—Suivre=ἀκολουθεῖν. Μετοχή suivant, suivi. Ὅριστ. ἐνεστ.

je suis, tu suis, il suit, nous suivons κτλ. 'Αόρ. je suis. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

Taire=σιωπᾶν. Μετοχὴ taisant, tu. 'Οριστ. ἐνεστ. je tais, tu tais, il tait, nous taisons κτλ. 'Αόρ. je tus κτλ. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

Vaincre=νικᾶν. Μετοχὴ vainquant, vaincu. 'Ορ. ἐν. je vains, tu vains, il vaine, nous vainquons κτλ. 'Αόρ. je vainquis. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

Vivre=ζῆν. Μετοχ. vivant, vecu. 'Ορ. ἐν. je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent. 'Αόρ. je vecus κτλ. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ρήματα ἀνώμαλα καὶ ἑλλειπῆ

Verbes irréguliers et Verbes défectifs

'Ως εἴπομεν, ἀνώμαλα ῥήματα (verbes irréguliers) λέγονται τὰ μὴ ἀκολουθοῦντα τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων. Ἑλλειπῆ (défectifs) δὲ τὰ στερούμενα χρόνων τινῶν ἢ καὶ προσώπων μόνον, ἢ ἐγκλίσεων.

2) Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τε ἀρχικοὺς καὶ παραγώγους χρόνους.

Α'. Συζυγία

1) Aller=εἰπάγειν, allant, allé, je vais, j'allai. Ind. pr. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. Fut. j'irai etc. Cond. j'irais etc. Impér. va, allons, allez. Subj. prés. que j'aie etc. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être.

2) Envoyer=πέμπειν, στέλλειν, envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoyai. Fut. j'enverrai, etc. Cond. j'enverrais etc. Ἐχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

B. Συζυγία.

3) Acquérir=ατζεσθζι, acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis. Ind. prés. j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent. Fut. j'acquerrai. Cond. j'acquerrais. Subj. Prés. que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, que nous acquérions, que vous acquériez, qu'ils acquièrent etc.

4) Courir=τρέχειν, courant, couru, je cours, je courus. Fut. je courrai etc.

5) Cueillir=δρέπειν, cueillant, cueilli, je cueille, je cueillis. Fut. je cueillerai etc.

6) Mourir=θνήσκειν, mourant, mort, je meurs, je mourus. Ind. prés. je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent. Fut. je mourrai. Subj. prés. que je meure, que nous mourions, qu'ils meurent. Βοηθεύεται υπό τοῦ être.

7) Tenir=κρατεῖν, tenant, tenu, je tiens, je tins. Ind. prés. je tiens, nous tenons, ils tiennent. Pas. déf. je tins, tu tins, il tint, nous tinmes etc. Fut. je tiendrai. Subj. prés. que je tienne, que nous tenions, qu'ils tiennent. Imp. de Subj. que je tinsse etc.

8) Venir=έρχεσθζι, venant, venu, je viens, je vins. ὅπως τὸ tenir βοηθεύεται υπό τοῦ être.

Γ. Συζυγία.

9) Asseoir=καθίζεσθζι, asseyant ἢ assoyant, assis, j'assieds, j'assis. Ind. prés. j'assieds... nous asseyons, vous asseyez, il asseyent ἢ j'assois... nous assoyons... ils assoient. Fut. j'assiérai ἢ j'asseyerai ἢ καὶ μᾶλλον j'assoirai etc. Subj. prés. que j'asseye ἢ que j'assoie etc.

10) Mouvoir=κινεῖν, mouvant, mû, je meus, je mus. Ind. prés. je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent. Subj. prés. que je meuve...

que nous mouvions...qu'ils meuvent. Τὸ σύνθετον αὐτοῦ promouvoir εἶναι εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ παθητικῇ μετόχῃ ἢ promu, ue.

11) Pouvoir=δύνασθαι, pouvant, pu (ἄνευ θηλυκοῦ), je peux ἢ je puis, je pus. Ind. prés. je peux ἢ je puis, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. Fut. je pourrai. Ἄνευ Impératif. Subj. prés. que je puisse etc.

12) Prévaloir, ἴδε valoir.

13) Savoir=γινώσκειν, εἰξεύρειν· sachant, su, je sais, je sus. Ind. prés. je sais... nous savons, vous savez, ils savent. Imparf. je savais etc. Futur: je saurai etc. Impér. sache, sachons, sachez.

14) Valoir=δύνασθαι, ἀξίζειν, valant, valu, je vaux, je valus. Ind. prés. je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent. Fut. je vaudrai etc. Impér. vaux, valons, valez, (οὐχὶ πολὺ εὐχρηστος). Subj. prés. que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.

Τὸ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον prévaloir σχηματίζεται ὁμοίως πλὴν τῆς Subj. prés. ἣτις σχηματίζεται κανονικῶς que je prévale etc.

15) Voir=ὄρᾶν, βλέπειν, voyant, vu, je vois, je vis. Ind. prés. je vois..., nous voyons, vous voyez, ils voient. Fut. je verrai. Subj. prés. que je voie... qu'ils voient.

16) Vouloir=δύνασθαι, θέλειν, voulant, voulu, je veux, je voulus. Ind. prés. je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Fut. je voudrai. Impér. veux, voulons, voulez καὶ συνήθως veuillez (ἀκαδημ.). Subj. prés. que je veuille... que nous voulions... qu'ils veuillent.

Α'. Συζυγία.

17) Boire=πίνειν, buvant, bu, je bois, je bus. Ind. prés. je bois... nous buvons... ils boivent. Subj. prés. que je boive... que nous buvions... qu'ils boivent.

18) Dire=λέγειν, disant, dit, je dis, je dis. Ind. prés. je dis... nous disons, vous dites, ils disent. Fut. je dirai. Subj. prés. que je dise etc. Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ redire, vous redites. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τοῦ dire σύνθετα, contredire=ἀντιλέγειν, interdire=ἀπαγορεύειν, médire=κακκολογεῖν, prédire=προλέγειν, σχηματίζονται ὡς τὸ dire, ἀλλὰ τὸ εἶ. πληθ. πρόσωπον εἶναι vous contredisez, vous interdisez, vous médisez, vous prédisez.

19) Faire=ποιεῖν, faisant, fait, je fais, je fis. Ind. prés. Je fais... nous faisons, vous faites, ils font. Imparf. je faisais etc. Subj. prés. que je fasse etc. Impér. fais, faisons, faites.

Γ'. Ρήματα ἑλλιπῆ

Τὰ κυριώτερα ἑλλιπῆ ρήματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Β'. Συζυγία.

1) Faillir=σφάλλομαι, faillant, failli, je faux, je faillis. Ind. prés. je faux, tu faux, il faut, nous faillons, vous faillez, ils faillent. Imparf. Je faillais etc. Fut. je faudrai etc.

2) Gésir=κεῖσθαι. Εὐχρηστοὶ τύποι εἶναι il git=κεῖται, ci-git=ἐνθάδε κεῖται, gisant=κείμενος, nous gisons, vous gisez, ils gisent καὶ ὁ παρ. je gisais etc.

3) Ouir=ἀκούειν. Εὐχρηστοὶ τύποι τὸ ἀπαρέμφρατον, οἱ σύνθετοι αὐτοῦ χρόνοι (ἐκ τοῦ avoir). ἐπίστε δὲ καὶ οἱ ἑξῆς: Ind. prés. j'ois, tu ois, il oit, nous oyons, vous oyez, ils oient. Imparf. j'oyais. Passé déf. j'ouïs. Fut. j'oirai. Impér. ois, oyons, oyez. Subj. prés. que j'oie. Imp. que j'ouïsse. Part. prés. oyant.

4) Quérir=ζητῶ νὰ φέρω. Εὔχρηστον μόνον ἐν τῷ ἀπαρμυφάτῳ.

Γ'. Συζυγία.

5) Choir=πίπτειν καὶ part. pass. chu, chue, οἱ δὲ λοιποὶ τύποι ἄχρηστοι.

6) Déchoir=ἐκπίπτειν, ἄνευ partic. prés., Imparf. de l'ind. καὶ infinit. Οἱ λοιποὶ τύποι εἶναι: Ind. prés. je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient. Passé déf. je déchus etc. Futur: je décherrai. Cond. je décherrais. Subj. prés. que je déchoe etc. Imp. que je déchusse etc. Part. pas. déchue, ue. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être ἢ τοῦ avoir.

7) Echoir=λαγγάνειν. Εὔχρηστοι τύποι γ'. ἐν. τοῦ prés. de l'ind. il échoit. Passé déf. j'échus etc. Fut. j'échoirai etc. Part. prés. échéant. Part. pas. échu, ue. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être.

8) Falloir=δεῖν (verbe impersonnel) δὲν ἔχει προστακτικὴν οὔτε μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος. Ind. prés. il faut. Imparf. il fallait. Pas. déf. il fallut. Fut. il faudra. Condit. il faudrait. Subj. prés. qu'il faille. Imp. qu'il fallût. Part. pas. fallu (ἄνευ θηλυκοῦ).

9) Pleuvoir=βρέχειν. Ind. prés. il pleut. Imp. il pleuvait. Pas. déf. il plut. Fut. il pleuvra. Condit. il pleuvrait. Subj. prés. qu'il pleuve. Imp. qu'il plût. Part. prés. pleuvant. Part. pas. plu (ἄνευ θηλυκοῦ). Στερεῖται προστακτικῆς.

10) Ravoir=ἀνακτᾶσθαι. Εὔχρηστον μόνον κατ'ἀπαρμυφάτον.

11) Seoir=ἀρμόζειν. Εὔχρηστον ἐν τοῖς ἐξῆς τύποις: Ind. prés. il sied, ils siéent. Imp. il seyait. Fut. il siéra, ils siéront. Cond. il siérait. ils siéraient. Ἐνεργ. μετοχὴ seyant.

12) Se seoir· εὔχρηστον μόνον ἐν τῷ τύπῳ τῆς προστακτικῆς: siede-toi=κάθησον.

Δ'. Συζυγία.

13) Absoudre=ἄθωώνειν. Οἱ passé défini καὶ imparf. de subj. ἐλλείπουσιν. Ind. prés. j'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. Imp. j'absolvais etc. Fut. j'absoudrai etc. Condit. j'absoudrais etc. Impér. absous, absolvons, absolvez. Subj. prés. que j'absolve etc. Partic. prés. absol-

vant. Pas. absous, absoute. Τὰ ῥήμ. dissoudre=διαλύειν καὶ résoudre=ἀναλύειν, πείθειν, σχηματίζονται ὁμοίως· ἐπὶ πλέον τὸ résoudre ἔχει εὐχρηστοὺς τοὺς pas. déf. je résolu, imp. de subj. que je résolusse καὶ δεύτερόν τινα τύπον part. passé: résous διαλελυμένος (ἄνευ θηλυκοῦ).

14) Accroire=παραπείθειν, εὐχρηστον μόνον ἐν τῷ τύπῳ τούτῳ.

15) Braire=ὀγκᾶσθαι· εὐχρηστον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τύποις: Ind. prés. il brait, ils braient. Fut. il braira, ils brairont, καὶ ἐν τῷ Cond. prés. il brairait, ils brairaient.

16) Bruire=θορυβεῖν· εὐχρηστον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τοῖς Ind. prés. il bruit. Imp. il bruyait, ils bruyaient. Ἡ λέξις bruyant (θορυβώδης) εἶναι ἐπίθετον.

17) Clore=κλείειν. Εὐχρηστοὶ τύποι εἶναι: Ind. prés. je clos, tu clos, il clot, ἄνευ πληθ. Fut. je clorai etc. Condit je clorais etc. Part. passé: clos, close. Ἐλλείπουνσι πάντες οἱ ἀπλοῖ, ἐνῶ οἱ σύνθετοι πάντες εἶναι ἐν χρήσει.

18) Eclore=ἐκκολλάπτειν. Εὐχρηστον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τοῖς ἐξῆς τύποις: Ind. prés. il éclôt, ils éclosent. Fut. il éclora, ils écloront. Cond. il éclorait, ils écloraient. Subj. prés. qu'il éclosse, qu'ils éclosent. Part. pas. éclos, éclosé. Part. prés. ἐλλείπει. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être. Πάντες δ' οἱ σύνθετοι χρόνοι εἶναι εὐχρηστοὶ ἐν τοῖς γ' πρόσωποις.

19) Forfaire=παρανομεῖν, parfaire = ἀποπερατῶ· εὐχρηστα ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τοῖς συνθέτοις χρόνοις· π. χ. tu as forfait, il a parfait.

20) Frire=τηγανίζειν· εὐχρηστον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τοῖς ἐξοῖς τύποις: Ind. prés. je fris, tu fris, il frit, ἄνευ πληθ. Fut. je frirai, tu friras, il frira etc. Cond. prés. je frirais etc. Impér. fris μόνον, καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις ἐκ τῆς παθητ. μετοχῆς frit, e. Συνήθως γίνεται χρῆσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ ῥ. faire· π. χ. je fais frire etc.

21) Luire=φωτίζειν. Ἐλλείπουνσι οἱ passé défini, Impér. καὶ imp. de Subj. Εὐχρηστοῦσι δὲ οἱ τύποι. Ind. prés. je uis etc. Imp. je luisais etc. Futur: je luirai etc. Condit. je luirais etc. Subj. prés. que je luise etc. Part. prés. luisant. Pas. lui (ἄνευ θηλ.). Τὸ ἐκ τούτου σύνθετον entre-luire μόνον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ εἶναι εὐχρηστον.

22) Occire=κτείνειν. Εὔχρηστον ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ, τῇ partic. passé: occis, θηλ. occise καὶ τοῖς συνθέτοις χρόνοις.

23) Paître=νέμεσθαι, βόσκειν. Ind. prés. je pais, tu pais, il paît, nous paissions, vous paissez, ils paissent. Imp. je paissais etc. Fut. je paîtrai, etc. Cond. je paitrais etc. Impér. pais, paissions, paissez. Subj. prés. que je paisse etc. Part. prés. paissant. Ἐλλείπουσιν οἱ passé défini, imparf. de Subj. καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι.

24) Poindre=κυριολεκτεῖται μόνον ἐπὶ τῆς ἡμέρας=ὑπὸ φώσκειν. Εὔχρηστον δὲ ἐν τῷ ἀπαρεμ. καὶ ἐν τοῖς τύποις: Ind. prés. Le jour point καὶ fut. il poindra.

25) Traire=ἀμέλγειν. ἔλλείπουσιν ὁ passé déf. καὶ ὁ imp. de subjonct. Εὔχρηστοι οἱ τύποι: Ind. prés. je traie, tu traie, il traite, nous trayons, vous trayez, ils traient. Imp. Je trayais etc. Fut. je trairai etc. Cond. je traitrais etc. Impér. traie, trayons, trayez. Subj. prés. que je traie etc. Part. prés. trayant. Pass. trait, traite. Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα: abstraire=ἀφαίρειν, soustraire=ὑπεξαίρειν κλπ.

26) Vaincre=νικᾶν. Ind. prés. je vains, tu vains, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent. Imp. je vainquais etc. Passé déf. je vainquis etc. Fut. je vaincrai etc. Condit. je vaincrais etc. Impér. vains, vainquons, vainquez. Subj. prés. que je vainque, etc. Imparf. que je vainquisse. Part. prés. vainquant. Passé: vaincu. Ὁμοίως σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον convaincre=καταπέθειν.

Ἐσκήσεις 42α.

Πρέπει νὰ εὔρητε (ὑποτακτ.) τὸ κονδυλομάχαιρόν σας.—Ἐπρεπε νὰ τελειώσωμεν τὰς ἐπιστολάς μας.—Πρέπει νὰ λάβης χρήματα παρὰ τοῦ πατρὸς σου.—Ποῦ ὑπάγετε;—Ἰπάγω εἰς τὴν ἀγορὰν (au marché).—Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν αὔριον;—Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ σχολεῖον.—Ἄς ὑπάγωμεν νὰ περιπατήσωμεν.—Πρέπει νὰ ὑπάγω (ὑποτ. que j'aïlle) εἰς Πειραιᾶ.—Πρέπει νὰ ὑπάγωμεν νὰ κοιμηθῶμεν.—Πέμψτέ μοι, ἐὰν εὐαρεστήσθε, δύο βιβλία καὶ δύο ἡμερηίδας (journaux).—Θὰ σὰς τὰ στείλω μεθ' αὐριον (après demain).—Θὰ σὰς τὰ ἔστειλλον σήμερον, ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης μου ἀνεχώρησεν εἰς Κηφισίαν καὶ θὰ ἔλθῃ μὲ τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῆς νυκτός.—Πόθεν ἔρχεσθε (venir);

— Ἐκ τοῦ σχολείου. — Κατὰ ποίαν ὥραν θὰ ἔλθῃ ὁ διδάσκαλός σου; — Πρέπει νὰ ἔλθῃ κατὰ τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν. — Ὁ ὑπηρέτης ἦλθε καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ὁ διδάσκαλός σου δὲν θὰ δυναθῇ νὰ ἔλθῃ σήμερον, διότι εἶναι ἀσθενής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

DU PARTICIPE

Περὶ μετοχῆς

Ἡ μετοχὴ εἶναι ἡ ἐνεργητικὴ λήγουσα εἰς ant π. χ. finissant, lisant, aimant, ἡ παθητικὴ λήγουσα ἐν τῇ α'. συζυγία εἰς ἐ, ἐν τῇ β'. εἰς ἰ καὶ ἐν τῇ γ'. καὶ δ'. εἰς u π. χ. aimé, fini, lu κλπ.

Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ἐκφράζουσα ἐνέργειαν εἶναι ἄκλιτος π. χ. un homme chantant, une femme chantant, des hommes chantant, des femmes chantant. Ἐκφράζουσα ὅμως ιδιότητα ἢ κατάστασιν εἶναι ἐπίθετον (adjectif verbal) καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικόν κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν π. χ. un frère aimé, une soeur aimée, des frères aimés, des soeurs aimées.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ κλινομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν π. χ. mon père est aimé, ma mère est aimée. Κλινομένη δὲ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἂν τοῦτο προηγῆται π. χ. la ville que j'ai visitée = ἡ πόλις ἣν ἐπεσκέφθην. Tes livres, je les ai lus = τὰ βιβλία σας τὰ ἀνέγνωσα. — Εἶναι ὅμως ἄκλιτος 1) ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἔπηται π. χ. nous avons visité une ville = ἐπεσκέφθην πόλιν τινά. Mes frères ont lu leurs livres = οἱ ἀδελφοί μου ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία των. 2) Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον π. χ. ils ont dormi toute la nuit = ἐκοιμήθησαν ὅλην τὴν νύκτα.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων δὲν μεταβάλλεται π. χ. il est arrivé de grands malheurs = συνέβησαν μεγάλα δυστυχήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ προθέσεως

De la Préposition.

Αἱ προθέσεις συνοδεύουσιν ἄλλας λέξεις καὶ δηλοῦσι διαφόρους σχέσεις α'. τόπου (de lieu) β'. χρόνου (de temps) γ'.

αίτίας (de cause) δ' τρόπου (de manière) κλπ. Αί συνηθέστερακι τούτων εἶναι:

A=εἰς ἢ ἐν	dans=εἰς, ἐντός, ἐν
après=μετά, ὕστερον	de=ἐκ, ἀπό, διὰ
attendu=διὰ, ἔνεκα	durant=κατὰ (μετ' αἰτιατ.)
avant=πρό, πρότερον	contre=κατά, ἐναντίον
avec=ὀμοῦ, μετὰ	chez=παρά (τινι)
entre=μεταξὺ	pour=διὰ (αἰτίαν)
envers=πρὸς	sans=ἄνευ
environ=περί, περίπου	sauf=πλήν, ἐκτός
en=ἐν, εἰς	selon=κατά, συμφώνως
excepté=ἐξαίρεσει, πλὴν	sous=ὑπό, ὑποκάτω
hormis=ἐκτός	sur=ἐπὶ
malgré=παρὰ (μετ' αἰτ.)	vers=πρὸς
outré=ἐπέκεινα	vu=ἔνεκα
par=διὰ (μετὰ γεν.)	voici=ἰδοῦ (πλησίον)
parmi=μεταξὺ	voilà=ἰδοῦ (μακράν)
pendant=ἐπὶ, κατὰ	

Πλὴν τῶν προθέσεων ὑπάρχουσι καὶ προθετικαὶ ἐκφράσεις (locutions prépositives) ἧτοι προθέσεις συγκεῖμεναι ἐκ δύο ἢ τριῶν λέξεων.

Τοιαῦται εἶναι αἱ λέξεις·

à cause de, ἔνεκα	vis-à-vis de, ἀντικρὺ
afin de, ὅπως, ἵνα	près de, ἐγγὺς τοῦ
à force de, διὰ (μετὰ γεν.)	quant à, ὡς πρὸς, ὅσον ἀφορᾷ
au lieu de, ἀντὶ τοῦ	faute de, ἐλλείψει τοῦ.
en dépit de, εἰς πείσμα τοῦ	de façon à, εἰς τρόπον ὥστε
en face de, ἀντικρὺ τοῦ	au milieu de, ἐν μέσῳ τοῦ
grâce à, χάρις τῷ...	de crainte de, ἐκ φόβου μὴ
hors de, ἐκτός τοῦ	au dessous de, ὑποκάτω τοῦ...
jusqu'à, ἕως...	au dessus de, ὑπεράνω τοῦ...
loin de, μακράν, ἀντί.	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Περὶ ἐπιρρήματος

De l'adverbe

Τὰ ἐπιρρήματα διορίζουσι τὴν ἔννοιαν τῶν ρημάτων ἢ ἄλλων λέξεων καὶ εἶναι:

α) Τόπου (adverbes de lieu), π. χ. ailleurs=ἄλλαχοῦ,

alentour=πέριξ, ci=ἔδε, dedans=ἐντός, dehors=ἔξω, ici=ἔδῶ, là=ἐκεῖ, loin=μακρὰν κλπ.

β') χρόνου (de temps)· π. χ. aujourd'hui=σήμερον, alors=τότε, autrefois=ἄλλοτε, déjà=ἤδη, bientôt=μετ' ὀλίγον, demain=αὔριον, hier=χθές, jamais=οὐδέποτε, souvent=συχνάκις, toujours=πάντοτε κλπ.

γ') Ποσότητος (de quantité) π. χ. assez=ἄρκετά, beaucoup=πολύ, guère=σχεδόν, fort=σφόδρα, moins=ἥτον, peu=ὀλίγον, plus=πλέον, tant=τόσον, très=λίαν, trop=ἄγαν, si=τοσοῦτον κλπ.

δ') Βεβαιωτικὰ (d'affirmation)· π. χ. assurément=βεβίως, certainement=βεβίως, certes=βέβαια, oui=ναί.

ε') Ἀρνητικὰ (de négation)· π. χ. non=οὐχί, ne=δέν, ne...pas=δέν, ne...point=ποσῶς, nullement=οὐδὲν κλπ.

στ') Τακτικὰ (d'ordre)· π. χ. premièrement=τὸ πρῶτον, secondement=τὸ δεύτερον, ἀκολουθῶς, puis=ἔπειτα, ensuite=κατόπιν κλπ.

ζ') Τρόπου (de manière)· π. χ. agréablement=εὐαρέστως, bien=καλῶς, justement=ἀκριβῶς, δικαίως, mal=κακῶς, mieux=κάλλιον, sagement=φρονίμως κλπ.

Τὰ εἰς ment λήγοντα ἐπιρρήματα παράγονται τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων προσθήκη τῆς καταλήξεως ment π.χ. heureux, heureuse, heureusement=εὐτυχῶς κλπ. Τὰ παραγόμενα ὅμως ἐξ ἐπιθέτων φωνηεντολήκτων σχηματίζονται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ π.χ. poli, poliment=εὐγενῶς κλπ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐκ τῶν ἐπιθέτων gentil=χαρίεις, traître=δόλιος, bref=βραχύς, impuni=ἀτιμώρητος, παραγόμενα ἐπιρρήματα gentiment, traîtreusement, brièvement, impunément.

Τὰ ἐπιρρήματα ἐκ τῶν εἰς ant και ent ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζονται τροπῇ τῶν συμφώνων nt εἰς mment π.χ. savant=σοφός, savamment, excellent=ἐξείρετος, excellemment. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐκ τῶ present=παρὼν και lent=βραδύς ἐπιρρήματα· présentement=νῦν και lentement=βραδέως.

Ἐπίθετά τινα λαμβάνονται και ἐπιρρηματικῶς και τότε δὲν κλίνονται π.χ. frapper ferme=κτυπᾶν ἀσφαλῶς ἀντὶ fermement, parler haut=ὁμιλεῖν μεγαλοφώνως, ἀντὶ hautement κλπ.

Ἐπιρρήματα ἐκφέρονται και περιφραστικῶς (locutions adverbiales=ἐκφράσεις ἐπιρρηματικά)· π. χ. sur-le-champ=παραυτὰ, tout à coup=αἰφνης, à droite=δεξιά, à gauche=ἀριστερά, peut-être=ἴσως, pour ainsi dire=οὕτως εἶπεῖν κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ συνδέσμου

De la conjonction.

Οἱ σύνδεσμοι συνδέουσι λέξεις ἢ προτάσεις πρὸς ἀλλήλας καὶ εἶναι:

α'.) Conjonctions copulatives=συμπλεκτικοί, ὡς et=καί, aussi=ὡσαύτως, ni=οὔτε κλπ.

β'.) Adversatives=ἐναντιωματικοί· ὡς mais=ἀλλά, cependant=ἐν τούτοις, pourtant=ἐν τοσούτῳ, néanmoins=οὐχ ἤττον, au lieu que=ἀντὶ κλπ.

γ'.) Disjonctives=διαζευκτικοί· ὡς ou=ἢ, soit=ἢ, ἔστω, soit que κλπ.

δ'.) Diminutives=ἐλαττωτικοί· ὡς sinon=εἰμή, quoique=καίτοι, bien que=καίπερ, à moins que=ἐκτός ἂν, si ce n' est que=ἐάν μὴ κλπ.

ε'.) Comparatives=συγκριτικοί· ὡς comme=ὡς, de même que=ὁμοίως ὡς, ainsi que=οὕτως ὡς κλπ.

ς'.) Augmentatives=αὐξητικοί· ὡς de plus=ἐπιπλέον, d'ailleurs=ἄλλως, outre que=ἐκτός τοῦ ὅτι, encore=ἀκόμη κλπ.

ζ'.) Finales ἢ intentionnelles=τελικοί· ὡς afin que=ἵνα, pour que=διὰ νά, κλπ.

η'.) De temps=χρονικοί· ὡς après que=ἀφοῦ, aussitôt=εὐθύς ὡς, avant que=πρὶν ἢ, jusqu'à ce que=μέχρις οὔ, quand=ὅταν, comme=ὡς, dès que=εὐθύς ὡς, tandis que=ἐνῶ, depuis que=ἀφότου, lorsque=ὅταν.

θ'.) Conclusives=συμπερασματικοί· ὡς or=ἔθεν, donc=λοιπόν, ainsi=οὕτως ὥστε, de sorte que=εἰς τρόπον ὥστε κλπ.

ι'.) Conditionnelles=ὑποθετικοί· ὡς si=ἐάν, supposé que=ὑποτιθεμένου ὅτι, pourvu que=εἰ καί, en cas que=ἐν περιπτώσει, κλ.

ια'.) Causatives=αἰτιολογικοί· ὡς car=διότι, parce que=διότι, puisque=ἐπειδὴ κλ.

Οἱ σύνδεσμοι οἱ ἀποτελούμενοι ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων λέξεων λέγονται συνδεσμικαὶ ἐκφράσεις (locutions conjonctives) π.χ. en cas que, ἐν περιπτώσει, jusqu'à ce que μέχρις οὔ κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ ἐπιφωνήματος

De l'interjection

Τὰ ἐπιφωνήματα ἐκφράζουσιν αἴσθημα ἢ πάθημα ψυχῆς· εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς:

α) Τὰ ἐκφράζοντα χαρὰν (interjections qui expriment la joie)· ὡς ah! bon! eh! bien=ἄ! καλὰ!

β) λύπην (douleur)· ὡς ah! hélas! =φεῦ!

γ) ἔκπληξιν (surprise)· ὡς ah! bah! ouais! peste! comment!

δ) φόβον ἢ ἀποστροφὴν (crainte ou aversion)· ὡς oh! fi! fi donc! =ἄπαγε!

ε) ἐνθάρρουνσιν (encouragement)· ὡς allons! ferme! courage! çà! =ἐμπρός! θάρρος!

ς) σιγὴν (pour faire taire) ὡς chut! paix! silence! =σιωπή!

ζ) ὑποχώρησιν (concession)· ὡς soit, ἔστω.

η) ἐρώτησιν (interrogation)· ὡς he! hem! holà! hein!

θ) ἐπιδοκιμασίαν (approbation)· ὡς bravo! vivat! vive!

Ἐπάρχουσι καὶ ἐπιφωνηματικὰ ἐκφράσεις (locutions interjectives ἢ exclamatives) π.χ. eh bien! grand Dieu! ma foi! εἰς τὴν πίστιν μου! à la bonne heure=τόχῃ ἀγαθῇ κλπ.

Ἐσκησις 4ῃη.

Vous devez obéir tout de suite=πρέπει νὰ ὑπακούσητε ἀμέσως.—Employez utilement votre temps=μεταχειρίζου ἐπωφελῶς τὸν χρόνον σου.—Travaillez avec ardeur, car le temps est précieux=ἐργάζεσθε μὲ προθυμίαν, διότι ὁ χρόνος εἶναι πολύτιμος.—J'ai fait cela, parce que j'étais obligé de le faire=ἔπραξα τοῦτο, διότι ἤμην ὑπόχρεως νὰ τὸ πράξω.—Puisque vous le voulez=ἐπειδὴ τὸ θέλετε.—Faites en sorte qu'il ne s'en aperçoive pas=κρύψτε εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ τὸ ἐννοήσῃ.—Ah! que ces oeuvres sont belles! =Ἄ! πόσον ὄραμα εἶναι τὰ ἔργα ταῦτα! —Fi donc! oserions-nous faire cela? =Ἄπαγε! θὰ ἐτολμῶμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο: Ah! merveille! =θαυμάσια! —Je ne pense pas qu'il vienne aujourd'hui=δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἔλθῃ σήμερον.—Hâtez-vous, afin que vous arriviez à temps=σπεύσατε, ἵνα φθάσητε ἐγκαίρως.—Je travaille tous les jours excepté le Dimanche=ἐργάζομαι καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς.—Tais-toi! =σιώπα! —Ah! que tu me fais de chagrin! =ὦ! πόσον μὲ λυπεῖς!

Τ Ε Λ Ο Σ